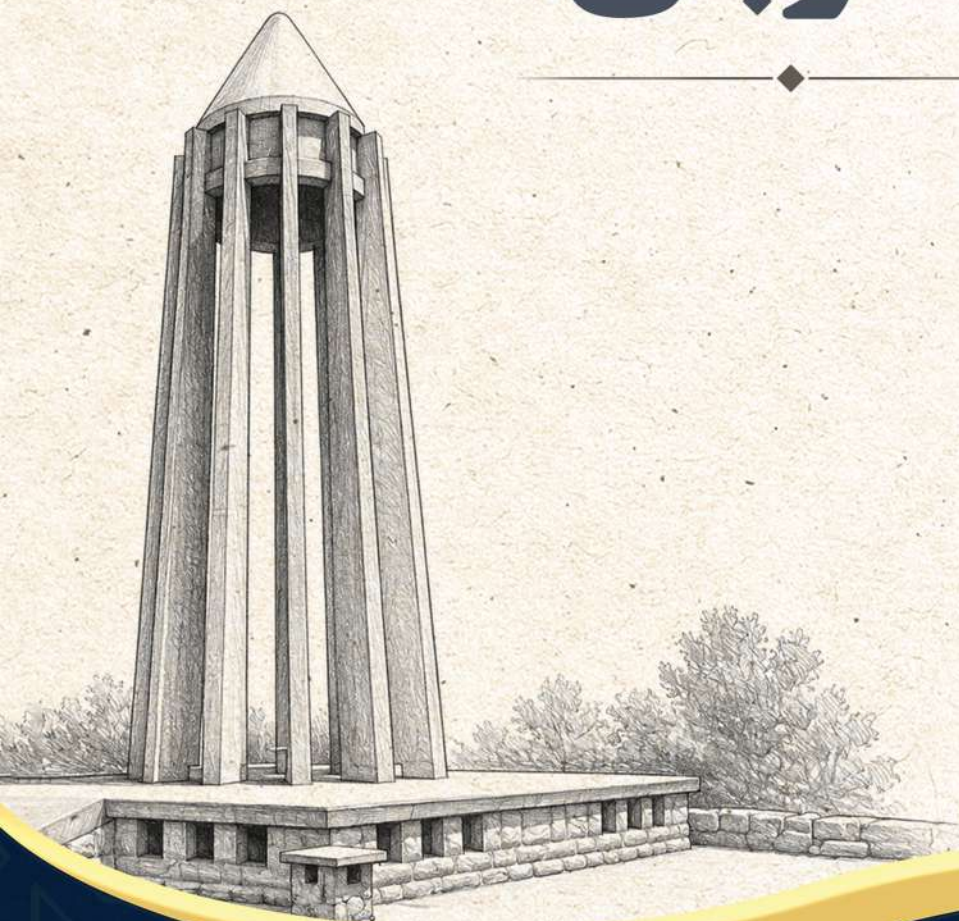

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور اقتصادی و دارایی
اداره کل امور اقتصادی و دارایی استان تهران

اهم قوانین سرمایه گذاری خارجی

اهم قوانین سرمایه گذاری خارجی

تهیه شده در:

اداره کل اموراتصادی و دارایی استان همدان

الله

شناسنامه کتاب

عنوان:

اهم قوانین سرمایه‌گذاری خارجی

دیدآورنده:

اداره کل امور اقتصادی و دارایی استان همدان

مدیر پروژه:

حسن پیمانی (نماینده وزیر و مدیر کل امور اقتصادی و دارایی استان همدان)

مشاور پروژه:

فرهاد کرم (معاون اقتصادی)

سید مهدی خلیلیان، سارا ساری گل، علی بیات، سعید جعفری

موضوع اصلی:

اقتصادی، سرمایه‌گذاری

موضوع فرعی:

سرمایه‌گذاری، تأمین مالی، قوانین، مشوق، استان همدان

فهرست مطالب

پیشگفتار.....	۶
معرفی مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان همدان.....	۷
آیین‌نامه تشکیل مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان.....	۸
قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی.....	۱۲
آیین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی با اصلاحات و الحاقات بعدی	۱۹
قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها.....	۳۱
آیین‌نامه اجرایی بند (ت) ماده (۲۹) قانون تأمین مالی تولید و زیرساختها.....	۶۶
آیین‌نامه اجرایی بند (الف) ماده (۲۹) قانون تأمین مالی تولید و زیرساختها.....	۷۲
دستورالعمل «تأسیس و فعالیت کارگزاری (آژانس) های جذب سرمایه‌گذاری».....	۷۸
شیوه‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت و نظارت بر عملکرد آژانسهای جذب سرمایه‌گذاری خارجی.....	۸۶
تصویب‌نامه هیئت وزیران درباره ورود شمش طلا به‌عنوان سرمایه خارجی.....	۹۱
بخشنامه موضوع تفویض اختیار در خصوص صدور مجوز اقامت پنج ساله سرمایه‌گذار خارجی به مراکز خدمات سرمایه‌گذاری استانها.....	۹۴

امروز سرمایه‌گذاری برای کشور یک ضرورت است.
در عرصه اقتصادی، باید حرکت جهشی و مجاهدانه
داشته باشیم.

رهبر شهید انقلاب اسلامی حضرت آیت الله العظمی
سید علی حسینی خامنه‌ای (قدس سره)

پیشگفتار

قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی به عنوان یکی از ارکان اساسی نظام حقوقی و اقتصادی کشور، نقش مهمی در ایجاد بستر امن، شفاف و قابل پیشبینی برای جذب سرمایه های خارجی ایفا می کند. در دنیای امروز که تعاملات اقتصادی فرامرزی به یکی از الزامات رشد و توسعه پایدار تبدیل شده است، بهره مندی از چارچوب های قانونی کارآمد و به روز، ضرورتی انکارناپذیر به شمار می آید.

این قانون با هدف حمایت از حقوق سرمایه گذاران خارجی، تضمین امنیت سرمایه و ایجاد توازن میان منافع ملی و الزامات سرمایه گذاری بین المللی تدوین شده و تلاش دارد زمینه انتقال سرمایه، فناوری، دانش فنی و ارتقای توان تولیدی کشور را فراهم سازد. اجرای صحیح و آگاهانه مفاد این قانون می تواند نقش مؤثری در تقویت اعتماد سرمایه گذاران، بهبود فضای کسب و کار و توسعه همکاری های اقتصادی بین المللی داشته باشد.

کتاب حاضر با هدف تبیین مفاهیم، تشریح مقررات و تسهیل دسترسی فعالان اقتصادی، مدیران، کارشناسان و علاقه مندان به مفاد قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی و قانون تأمین مالی و زیرساخت ها تهیه شده است. امید است این اثر بتواند به عنوان مرجعی کاربردی، گامی مؤثر در جهت ارتقای آگاهی حقوقی، تسهیل فرآیندهای سرمایه گذاری و تحقق اهداف کلان اقتصادی کشور بردارد.

در پایان، از تمامی دست اندرکاران تهیه و تدوین این اثر صمیمانه قدردانی نموده و توفیق روزافزون فعالان عرصه سرمایه گذاری و توسعه اقتصادی کشور را از خداوند متعال مسئلت دارم.

حسن پیمانی
نماینده وزیر و مدیر کل

معرفی مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان همدان

مرکز خدمات سرمایه‌گذاری در راستای اهمیت، ضرورت و نقش سرمایه‌گذاری در رشد و توسعه اقتصاد کشور، بهبود محیط کسب و کار و دستیابی به رشد و توسعه اقتصادی پایدار و تلاش در راستای تسهیل و تسریع در تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذار خارجی و شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری و معرفی آنها به متقاضیان سرمایه‌گذاری جهت هدایت منابع مورد نظر به زیرساخت‌های اقتصادی مورد نیاز و به منظور تحقق اهداف مندرج در قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ و فصل چهارم آیین‌نامه اجرایی آن و به استناد مصوبه هیئت محترم وزیران به شماره ۴۴۴۵۸/۲۶۹۸۶ مورخ ۱۳۸۹/۰۲/۰۸ در سطح استان و به ریاست استاندار در محل اداره کل امور اقتصادی و دارایی استان تشکیل گردیده است.

مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان همدان، کانون مراجعه متقاضیان سرمایه‌گذاری خارجی در سطح استان همدان است و ضمن انجام امور تفویضی از سوی سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران و اعمال اختیارات مربوط، مرجع هماهنگی استان با این سازمان خواهد بود. این مرکز به استناد ماده (۱۷) آیین‌نامه فوق متشکل از نمایندگان تام‌الاختیار از سازمان‌های مختلف می‌باشد.

طبق ماده (۶) مصوبه مذکور، نمایندگان تام‌الاختیار معرفی شده از طرف دستگاه‌های اجرایی استان علاوه بر حضور در جلسات، حسب نیاز و متناسب با حجم متقاضیان سرمایه‌گذاری خارجی و مراجعه سرمایه‌گذاران، در محل مرکز مستقر و در کوتاه‌ترین زمان ممکن نسبت به اخذ مجوز لازم و رفع موانع و مشکلات اقدام و نتیجه اقدامات خود را به مرکز گزارش می‌نمایند.

آیین‌نامه تشکیل مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان

۱- اصطلاحات و واژه‌های زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف- سازمان: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران

ب- مرکز: مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان

ج- رئیس مرکز: استاندار

د- نایب رئیس مرکز: رئیس سازمان امور اقتصادی و دارایی استان که در عین حال مسئولیت امور اداری و اجرایی مرکز را بر عهده دارد.

۲- به منظور حمایت، تسهیل و تسریع در سرمایه‌گذاری در استانهای کشور، مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان

در راستای اهداف مندرج در قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی (مصوب ۱۳۸۰) و اعمال نمایندگی سازمان در سطح استانها تشکیل می‌شود.

۳- مرکز، کانون مراجعه متقاضیان سرمایه‌گذاری خارجی در سطح استان می‌باشد و ضمن انجام امور تفویضی از سوی سازمان و اعمال اختیارات مربوط، مرجع هماهنگی استان با سازمان خواهد بود.

۴- خدمات قابل ارائه در مرکز به سرمایه‌گذاران خارجی به شرح زیر است:

الف- قبل از اخذ مجوز سرمایه‌گذاری خارجی

۱- اطلاع‌رسانی و ارائه مشورتهای لازم به سرمایه‌گذاران در ارتباط با امور مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی.

۲- انجام هماهنگی و پشتیبانی لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز سرمایه‌گذاران از جمله اعلامیه تأسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط‌زیست، پروانه‌های انشعاب مربوط به آب، برق، گاز و تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن و غیره از دستگاه‌های ذی‌ربط پیش از صدور مجوز سرمایه‌گذاری خارجی.

۳- انجام هماهنگی‌ها و پیگیری‌های لازم با واحدهای اجرایی دستگاه‌های مرتبط با درخواستهای سرمایه‌گذاری خارجی.

۴- پذیرش متقاضیان سرمایه‌گذاری در استان و پیگیری امور مربوط به سرمایه‌گذارانها از طریق دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط.

۵- دریافت درخواست سرمایه‌گذاران خارجی به همراه سایر مدارک مورد نیاز و هماهنگی با سازمان به منظور صدور مجوز سرمایه‌گذاران.

ب- پس از اخذ مجوز سرمایه‌گذاری خارجی

۱- انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی در مراحل پس از صدور مجوز سرمایه‌گذاری خارجی شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش برای ورود ماشین‌آلات و تجهیزات، امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسائل گمرکی و مالیاتی و غیره.

۲- پیگیری اقدامات پس از صدور مجوز سرمایه‌گذاری خارجی از جمله مسائل اداری و ورود سرمایه‌های خارجی.

۳- پیگیری مشکلات اداری متقاضیان سرمایه‌گذاری با سایر دستگاه‌های اجرایی.

۴- ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌ها در جهت رفع مشکلات و موانع مربوط به سرمایه‌گذاری به منظور بهره‌گیری از حمایت‌های استاندارد در جهت رفع مشکلات موجود.

۵- انجام امور محول شده مربوط به نظارت و راهبری طرح‌های سرمایه‌گذاری از طرف سازمان.

ج - امور اجرایی و محتوایی

۱- شناسایی و گردآوری فرصت‌های سرمایه‌گذاری استان مطابق نمونه ارائه شده توسط سازمان.

۲- تهیه کتابچه راهنمای سرمایه‌گذاری استان شامل گردش کار سرمایه‌گذاری، ذکر مسئولان دستگاه‌های مرتبط به همراه شماره تماس و مشخصات ارتباطی دستگاه‌های صادرکننده مجوز.

۳- برگزاری کارگاه‌های آموزشی به منظور آشنایی فعالان اقتصادی، مسئولان و کارشناسان دستگاه‌های اجرایی استان با موضوع سرمایه‌گذاری و روش‌های تأمین مالی بین‌المللی و مسایل مرتبط.

۴- معرفی استان و توانمندی‌های اقتصادی آن با به کارگیری ابزارهای تبلیغاتی و اطلاع‌رسانی.

۵- حمایت و ترویج افکار و اندیشه سرمایه‌گذاری، فرهنگ‌سازی و مساعد نمودن فضای سرمایه‌گذاری در بین اقشار مختلف جامعه جهت تبیین اهمیت و جایگاه سرمایه‌گذاری.

۶- دستگاه‌های متناظر استانی مندرج در ماده (۱۷) آیین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی موضوع تصویب نامه شماره ۳۳۵۵۶/ت-۲۷۰۳۲-هـ مورخ ۱۳۸۱/۷/۲۳، موظفند با مرکز همکاری نموده و افراد واجد صلاحیت را جهت هماهنگی و همکاری با مرکز به

عنوان نمایندگان تام‌الاختیار به مرکز معرفی نمایند. افراد معرفی شده مسئولیت پیگیری و انجام امور محول شده توسط مرکز را در حوزه دستگاه اجرایی خود دارند.

تبصره ۱- دستگاه‌های اجرایی موظفند ضمن معرفی نمایندگان تام‌الاختیار به واحدهای تابع خود، اختیارات لازم را جهت پیگیری مسایل و امور سرمایه‌گذاری در حوزه دستگاه اجرایی خود به آنان تفویض نمایند.

تبصره ۲- مسئولیت اجرایی، پاسخگویی و پیگیری موضوعات بخشی دستگاه‌های اجرایی بر عهده نمایندگان تام‌الاختیار یا بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذی‌ربط می‌باشد.

تبصره ۳- سایر دستگاه‌ها و تشکلهای دولتی و غیردولتی استان نیز حسب تشخیص استاندار، نماینده صلاحیت دار خود را به عنوان رابط به مرکز معرفی خواهند نمود.

تبصره ۴- مدیران دستگاه‌های اجرایی استان موظفند پذیرش هیئت‌های اقتصادی خارجی و اعزام هیئت‌های اقتصادی استان به خارج را که با هدف جذب سرمایه‌گذاری خارجی صورت می‌پذیرد با مرکز هماهنگ نمایند. مرکز موظف است سازمان را از پذیرش هیئت‌های اقتصادی خارجی و اعزام هیئت‌های اقتصادی استان به خارج که با هدف یاد شده صورت می‌پذیرد، مطلع نماید.

تبصره ۵- پرداخت هر گونه حقوق و مزایا، حق مأموریت و فوق‌العاده‌های نمایندگان تام‌الاختیار دستگاه‌های اجرایی مستقر در مرکز بر عهده دستگاه اجرایی ذی‌ربط بوده و مرکز موظف است گزارش کارکرد ماهانه نمایندگان مذکور را به دستگاه اجرایی ارائه نماید.

تبصره ۶- تلاش و عملکرد دستگاه‌های مختلف و مرتبط استان در زمینه تسهیل و حمایت از سرمایه‌گذاری و نقش دستگاه مذکور در بهبود فضای کسب و کار ارزیابی و به عنوان یک شاخص اصلی در ارزیابی عملکرد دستگاه‌ها لحاظ خواهد گردید.

۶- نمایندگان تام‌الاختیار علاوه بر حضور در جلساتی که به درخواست مرکز برگزار می‌شود، حسب نیاز و متناسب با حجم متقاضیان سرمایه‌گذاری خارجی و مراجعه سرمایه‌گذاران با اعلام رییس مرکز در محل مرکز مستقر می‌شوند و در کوتاه‌ترین زمان ممکن نسبت به اخذ مجوزهای لازم و رفع موانع و مشکلات اقدام و نتیجه اقدامات خود را به رییس مرکز گزارش می‌نمایند.

۷- مرکز موظف است گزارش عملکرد خود را هر سه ماه یک بار به سازمان ارائه و سازمان موظف است گزارشهای عملکرد سالانه را منتشر کند.

۸- سازمان موظف است نسبت به آشناسازی اعضای مرکز و سایر دستگاه‌های اجرایی استان با مسائل سرمایه‌گذاری خارجی و تقویت توان کارشناسی مرکز با تدارک و ارائه کمک‌های آموزشی و فنی در قالب جزوه‌های کمک آموزشی و برگزاری کارگاه‌های آموزشی، دوره‌های تخصصی، بازدیدهای برون‌مرزی و برنامه‌های مشابه اقدام خواهد نمود.

۹- سازمان موظف است در راستای افزایش اختیارات مراکز در استانها، امور قابل واگذاری را به وزیر امور اقتصادی و دارایی برای تفویض به مراکز استانی پیشنهاد کند. این امور شامل صدور مجوزهای پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی با رعایت مقررات مذکور نیز می‌شود.

۱۰- به منظور تأمین منابع مالی مورد نیاز جهت انجام هر چه بهتر وظایف محول شده به مرکز و تهیه مدارک، مستندات و طراحی فرصت‌های سرمایه‌گذاری استان، معرفی و بازاریابی ظرفیتهای استان و نظارت بر حسن اجرای طرح‌های سرمایه‌گذاری استانها، معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور موظف است یک در هزار سر جمع اعتبارات هزینه‌ای دستگاه‌های استانی را به منظور پشتیبانی از جذب سرمایه‌گذاری خارجی اختصاص دهد تا با نظر سازمان متناسب با عملکرد مراکز استانی به آنها پرداخت شود. اعتبارات مذکور خارج از شمول قانون محاسبات عمومی کشور است.

۱۱- سازمانهای امور اقتصادی و دارایی و استانداریها باید ترتیبی اتخاذ نمایند تا محل استقرار مراکز به گونه‌ای انتخاب گردد تا مراجعه سرمایه‌گذاران به راحتی صورت گیرد. این مراکز باید علاوه بر امکانات نرم افزاری شامل تجهیزات رایانه‌ای، اینترنت و سایر تجهیزات مورد نیاز و دارای فضای کافی جهت استقرار نمایندگان تام‌الاختیار دستگاه‌ها باشند.

۱۲- تصویب نامه شماره ۲۰۷۳۴۹/ت/۳۹۲۴۶هـ- مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۰ و ردیف (۱۶) جزء (۶) بند «ب» ماده (۲۱) و تبصره‌های (۱)، (۲) و (۳) ماده (۲۱) تصویب نامه شماره ۸۹۲۲۴/ت/۳۵۳۶۵ مورخ ۱۳۸۷/۶/۳ موضوع آیین‌نامه شورای برنامه‌ریزی و توسعه و کارگروه‌های تخصصی لغو می‌گردد.

قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی (مصوب ۱۳۸۱/۰۶/۲۴)

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- اصطلاحات و عبارات بکار برده شده در این قانون دارای معانی زیر می‌باشد:

قانون- قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی

سرمایه‌گذار خارجی- اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشاء خارجی که مجوز سرمایه‌گذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند.

سرمایه خارجی- انواع سرمایه اعم از نقدی که توسط سرمایه‌گذار خارجی به کشور وارد می‌شود و شامل موارد زیر می‌گردد:

الف - وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد می‌شود.

ب - ماشین‌آلات و تجهیزات

ج - ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی

د - حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی

ه - سود سهام قابل انتقال سرمایه‌گذار خارجی

و - سایر موارد مجاز با تصویب هیئت دولت

سرمایه‌گذاری خارجی- به کارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه‌گذاری

مجوز سرمایه‌گذاری- مجوزی که بر طبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد سرمایه‌گذاری خارجی صادر می‌شود.

سازمان- سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع ماده (۵) قانون تشکیل

وزارت امور اقتصادی و دارایی مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴

هیئت- هیئت سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲- پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی براساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می‌بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی، معدنی، کشاورزی و خدمات براساس ضوابط صورت پذیرد:

الف- موجب رشد اقتصادی، ارتقاء فن آوری، ارتقاء کیفیت تولیدات، افزایش فرصت‌های شغلی و افزایش صادرات شود.

ب- موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی، تخریب محیط‌زیست، اخلال در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه‌گذاری‌های داخلی نشود.

ج- متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایه‌گذاران خارجی نباشد منظور از امتیاز، حقوق ویژه‌ای است که سرمایه‌گذاران خارجی را در موقعیت انحصاری قرار دهد.

د- سهم ارزش کالاها و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه‌گذاری خارجی موضوع این قانون نسبت به ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در هر بخش اقتصادی از بیست و پنج درصد (۲۵٪) و در هر رشته، از سی و پنج درصد (۳۵٪) بیشتر نخواهد بود. تعیین رشته‌ها و میزان سرمایه‌گذاری در هریک از آنها طبق آئین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیئت وزیران برسد.

سرمایه‌گذاری خارجی جهت تولید کالاها و خدمات برای صدور به خارج از کشور به جز نفت خام از این نسبت‌ها معاف است.

تبصره- قانون مربوط به تملک اموال غیرمنقول اتباع خارجی مصوب ۱۳۱۰/۳/۱۶ کماکان به قوت خود باقی می‌باشد. تملک هر نوع زمین به هر میزان به نام سرمایه‌گذار خارجی در چارچوب این قانون مجاز نمی‌باشد.

ماده ۳- سرمایه‌گذاری‌های خارجی که براساس مفاد این قانون پذیرفته می‌شود از تسهیلات و حمایت‌های این قانون برخوردارند. این سرمایه‌گذاری‌ها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند:

الف- سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در زمینه‌هایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می‌باشد.

ب- سرمایه‌گذاری‌های خارجی در کلیه بخش‌ها در چارچوب روش‌های «مشارکت مدنی»، «بیع متقابل» و «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه‌گذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانک‌ها و یا شرکت‌های دولتی نباشد.

تبصره-۵ - مادام که سرمایه خارجی موضوع روشهای «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقی مانده در بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر توسط سرمایه‌گذار خارجی مجاز می‌باشد.

ماده ۴- سرمایه‌گذاری دولت یا دولتهای خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌باشد. سرمایه‌گذاری‌های شرکتهای دولتی خارجی، خصوصی تلقی می‌گردد.

فصل سوم - مراجع ذیصلاح

ماده ۵- سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه‌گذاری‌های خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه‌گذاری‌های خارجی می‌باشد و درخواست‌های سرمایه‌گذاران خارجی درخصوص امور مربوط از جمله پذیرش، ورود، به کارگیری و خروج سرمایه می‌باید به آن سازمان تسلیم گردد.

ماده ۶- به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم درخصوص درخواست‌های موضوع ماده (۵) هیئتی با نام هیئت سرمایه‌گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی به عنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجی، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد، معاونین وزارتخانه‌های ذیربط تشکیل می‌گردد.

در ارتباط با درخواست پذیرش، مجوز سرمایه‌گذاری پس از تصویب هیئت با تأیید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می‌گردد. به هنگام پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی، هیئت موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده (۲) این قانون می‌باشد.

تبصره-۵ - سازمان مکلف است درخواست‌های سرمایه‌گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف پانزده روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیئت مطرح نماید. هیئت موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ مطرح شدن درخواست‌های مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتباً اعلام نماید.

ماده ۷- به منظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه‌گذاری خارجی در کشور، کلیه دستگاه‌های ذیربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری

اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی نماینده تام‌الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند. نمایندگان معرفی شده به عنوان ربط و هماهنگ کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه یا سازمان شناخته می‌شوند.

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۸- سرمایه‌گذاری‌های خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق، حمایتها و تسهیلاتی که برای سرمایه‌گذاریهای داخلی موجود است به طور یکسان برخوردار می‌باشند.

ماده ۹- سرمایه‌گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیرتبعیض آمیز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به مأخذ ارزش واقعی آن سرمایه‌گذاری بلافاصله از سلب مالکیت.

تبصره ۱- تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یک سال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیئت تسلیم شود.

تبصره ۲- اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن براساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه‌گذار داخلی و یا با موافقت هیئت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی به سرمایه‌گذار خارجی دیگر مجاز می‌باشد. در صورت انتقال به سرمایه‌گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه‌گذار اولیه باشد، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه‌گذار قبلی خواهد بود.

فصل پنجم - مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱- سرمایه خارجی می‌تواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد:

الف- وجوه نقدی که به ریال تبدیل می‌شود.

ب- وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی‌شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوطه به سرمایه‌گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد.

ج- اقلام غیرنقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذیصلاح.

تبصره ۵- ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۲- نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی و صورت تک نرخ بودنی بودن ارز همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و در غیر اینصورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود.

ماده ۱۳- اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه که از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیئت و بعد از انجام کلیه تعهدات پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیئت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج از کشور خواهد بود.

ماده ۱۴- سود سرمایه گذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته های قانونی با تصویب هیئت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج است.

ماده ۱۵- پرداخت های مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایه گذاران خارجی و هزینه های مربوطه، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمک های فنی و مهندسی، اسامی و علائم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه گذاری خارجی براساس مصوبات هیئت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج از کشور می باشد.

ماده ۱۶- انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) با رعایت مفاد بند (ب) ماده (۳) این قانون قابل اجرا است.

ماده ۱۷- تأمین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روش های زیر میسر است:

الف- خرید ارز از نظام بانکی

ب- از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن به کار گرفته شده است.

ج- صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیئت وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه می رسد.

تبصره ۱- به کارگیری یک یا ترکیبی از روش های فوق درمجاز سرمایه گذاری درج می گردد.

تبصره ۲- در مورد سرمایه گذاری های موضوع بند (ب) ماده (۳) چنانچه وضع قوانین یا مصوبات دولت، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی پذیرفته شده در چارچوب این قانون

شود، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تأمین و پرداخت می‌گردد. حدود تعهدات قابل پذیرش، توسط هیئت وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می‌رسد.

تبصره ۳- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان و تایید وزیر امور اقتصادی و دارایی تأمین و در اختیار سرمایه‌گذار خارجی قرار دهد.

تبصره ۴- چنانچه مجوز سرمایه‌گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می‌گردد.

ماده ۱۸- خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چهارچوب مجوز سرمایه‌گذاری به کشور وارد شده اما به کار گرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می‌باشد.

فصل ششم- حل و فصل اختلافات

ماده ۱۹- اختلافات بین دولت و سرمایه‌گذاران خارجی درخصوص سرمایه‌گذاری‌های موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاه‌های داخلی مورد رسیدگی قرار می‌گیرد، مگر آن که در قانون موافقتنامه دوجانبه سرمایه‌گذاری با دولت متبوع سرمایه‌گذار خارجی، در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد.

فصل هفتم- مقررات نهایی

ماده ۲۰- دستگاه‌های اجرایی ذیربط مکلفند درخصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه‌گذاران، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه‌گذاری‌های خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آنها براساس درخواست سازمان اقدام نمایند.

تبصره- موارد اختلاف بین سازمان و دستگاه‌های اجرایی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی حل و فصل می‌شود.

ماده ۲۱- سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذاران خارجی، فرصت‌های سرمایه‌گذاری، شرکای ایرانی، موضوع فعالیت و سایر اطلاعات که در اختیار آن سازمان قرار دارد فراهم نماید.

ماده ۲۲- کلیه وزارتخانه ها و شرکتها و سازمانهای دولتی و مؤسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاری خارجی و گزارش سرمایه گذاری های خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان براساس ماده فوق عمل نماید.

ماده ۲۳- وزیر امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد این سازمان درخصوص سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیون های ذیربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده ۲۴- از تاریخ تصویب این قانون و آئین نامه اجرائی آن، قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی (مصوب ۱۳۳۴/۹/۷) و آئین نامه اجرایی آن لغو گردد. سرمایه های خارجی که قبلاً براساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته اند تحت شمول این قانون قرار می گیرند. مفاد این قانون توسط قوانین مقررات آتی در صورت لغو یا تغییر می یابد که لغو و یا تغییر این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد.

ماده ۲۵- آئین نامه اجرائی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

آیین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی (مصوب ۱۳۸۱/۰۶/۲۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی)

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- کلیه اصطلاحات و عباراتی که در ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی تعریف شده است در این آیین‌نامه نیز دارای همان معانی می‌باشد.

سایر اصطلاحات و عبارات به کار برده شده در این آیین‌نامه دارای معانی زیر می‌باشد:

الف - آیین‌نامه: آیین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی.

ب - بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر: شرکت ایرانی جدید و یا موجود که سرمایه خارجی به یکی از روش‌های مندرج در قانون، در آن به کار رفته باشد.

ج - بخش غیردولتی: بخش‌های خصوصی، تعاونی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی.

د - مرکز: مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی که در اجرای ماده (۷) قانون در محل سازمان تشکیل می‌گردد.

ه - شبکه پولی رسمی کشور: نظام بانکی (بانک مرکزی و شبکه بانکی اعم از دولتی و غیردولتی) و مؤسسات اعتباری غیربانکی که با مجوز بانک مرکزی به فعالیت‌های پولی و ارزی می‌پردازند.

و - مؤسسه حسابرسی: منتخبی که از میان مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران، موضوع قانون «استفاده از خدمات تخصصی و حرفه‌ای حسابداران ذی‌صلاح به عنوان حسابدار رسمی» مصوب ۱۳۷۲ و سازمان حسابرسی، توسط سازمان انتخاب می‌شود.

فصل دوم - روشها و ضوابط پذیرش

ماده ۲- سرمایه‌گذاری‌های خارجی که در قلمرو جمهوری اسلامی ایران بر اساس قانون پذیرفته می‌شود، از تسهیلات و حمایت‌های مندرج در قانون برخوردار است. پذیرش این گونه سرمایه‌گذاری‌ها تابع شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی و مبتنی بر ارایه درخواست کتبی از سوی سرمایه‌گذار خارجی و رعایت ضوابط مقرر در این آیین‌نامه است.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی بر اساس قانون و ضوابط مندرج در این آیین‌نامه در چارچوب روشهای زیر میسر است. جدول روش‌های سرمایه‌گذاری خارجی، ویژگی‌ها و تسهیلات قابل ارایه در چارچوب قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و اعلام می‌گردد.

الف - سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی

ب- سرمایه گذاری خارجی در چارچوب ترتیبات قراردادی شامل انواع روش های «ساخت، بهره- برداری و واگذاری»، «بیع متقابل» و «مشارکت مدنی»

ماده ۴- روش های موضوع ماده (۳) این آیین نامه از حیث نحوه سرمایه گذاری و پوشش حمایتی قانون و آیین نامه دارای ویژگی ها و تسهیلات مشترک و یا خاص، به شرح زیر می باشند:

الف- ویژگیها و تسهیلات مشترک:

- ۱- سرمایه گذاران خارجی از رفتار یکسان با سرمایه گذاران داخلی برخوردارند.
- ۲- ورود سرمایه نقدی و غیرنقدی خارجی صرفاً بر اساس مجوز سرمایه گذاری انجام می گیرد و به مجوز دیگری نیاز نیست.
- ۳- حجم سرمایه گذاری خارجی در هر مورد تابع هیچ گونه محدودیتی نیست.
- ۴- سرمایه خارجی در قبال ملی شدن و سلب مالکیت تضمین می شود و سرمایه گذار خارجی در این موارد حق دریافت غرامت را دارد.
- ۵- انتقال اصل سرمایه، سود سرمایه و منافع حاصل از به کارگیری سرمایه به صورت ارز و حسب مورد به صورت کالا به ترتیب مندرج در مجوز سرمایه گذاری میسر است.
- ۶- آزادی صادرات کالای تولیدی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر تضمین شده و در صورت ممنوعیت صادرات، کالای تولیدی در داخل به فروش رسیده و حاصل آن به صورت ارز از طریق شبکه پولی رسمی کشور قابل انتقال به خارج می باشد.

ب- ویژگیها و تسهیلات خاص:

۱- سرمایه گذاری مستقیم خارجی:

۱-۱- سرمایه گذاری در کلیه زمینه های مجاز برای فعالیت بخش خصوصی امکان پذیر است.

۱-۲- محدودیتی از نظر درصد مشارکت سرمایه گذاری خارجی وجود ندارد.

۲- سرمایه گذاری در چهارچوب ترتیبات قراردادی:

۲-۱- جبران زیان سرمایه گذاری خارجی ناشی از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه مالی بر اثر وضع قانون و یا تصمیمات دولت حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تضمین می شود.

۲-۲- در روش های «ساخت، بهره برداری و واگذاری» و «مشارکت مدنی»، خرید کالاها و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه گذاری توسط دستگاه دولتی طرف قرارداد، در مواردی که دستگاه

دولتی خریدار انحصاری و یا عرضه کننده کالاها و خدمات تولیدی به قیمت یارانه‌ای باشد، در چارچوب مقررات قانونی تضمین می‌شود.

ماده ۵- اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی متقاضی سرمایه‌گذاری در کشور، به منظور برخورداری از تسهیلات و حمایت‌های قانون باید مستنداتی را که مؤید فعالیت‌های اقتصادی و تجاری در خارج از کشور باشد، نیز ارائه دهند.

ماده ۶- سرمایه‌گذار خارجی که بدون برخورداری از پوشش قانون قبلا در ایران سرمایه‌گذاری کرده است، می‌تواند با طی مراحل پذیرش، برای اصل سرمایه‌گذاری انجام شده از پوشش قانون برخوردار شود. پس از صدور مجوز سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذار از کلیه مزایای قانون و از جمله امکان انتقال سود نیز برخوردار می‌شود. این نوع سرمایه‌گذاری‌ها کلاً سرمایه‌گذاری موجود تلقی شده و از ضوابط عمومی پذیرش سرمایه خارجی پیروی می‌کند.

ماده ۷- سرمایه‌گذاری خارجی در بنگاه‌های اقتصادی موجود از طریق خرید سهام و یا افزایش سرمایه و یا تلفیقی از آنها با طی مراحل پذیرش از مزایای این قانون برخوردار می‌گردد، مشروط به این که سرمایه‌گذاری مزبور، ارزش افزوده ایجاد کند. ارزش افزوده جدید می‌تواند در نتیجه افزایش سرمایه در بنگاه اقتصادی و یا تحقق اهدافی از قبیل ارتقای مدیریت، توسعه صادرات و یا بهبود سطح فن آوری در بنگاه اقتصادی موجود حاصل شود.

ماده ۸- هیئت به هنگام ارزیابی و صدور مجوز هر مورد پیشنهاد سرمایه‌گذاری خارجی، به ترتیب زیر نسبت‌های تعیین شده در بند «د» ماده (۲) قانون را بررسی و احراز می‌نماید.

الف- مشخصات طرح پیشنهادی شامل نوع و میزان تولید کالاها و خدمات، زمان بندی اجرا و بهره‌برداری طرح و پیش‌بینی فروش داخلی یا صدور به خارج از کشور، در نمونه‌های درخواست سرمایه‌گذاری درج می‌گردد.

ب- آمارهای رسمی مراجع ذی صلاح درخصوص ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در بخش و رشته مربوط، توسط معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی اخذ می‌شود. مبنای تصمیمات هیأت، آمارهایی است که تا پایان سه ماهه اول هر سال توسط معاونت مذکور به سازمان ارائه می‌گردد.

ج- تفکیک بخش‌ها و رشته‌های اقتصادی بر اساس فهرست منضم به این آیین‌نامه انجام می‌شود.

۵- میزان سرمایه‌گذاری در هر یک از بخش‌ها و رشته‌ها، با رعایت موارد مندرج در بندهای «الف»، «ب» و «ج» این ماده، با توجه به میزان ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی و با رعایت معافیت محدودیت سرمایه‌گذاری برای صدور کالاها و خدمات حاصله از سرمایه‌گذاری خارجی به خارج از کشور، توسط هیأت تعیین و در صورت تصویب طرح، مجوز سرمایه‌گذاری صادر می‌گردد.

تبصره- تغییرات در سهم ارزش کالاها و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه‌گذاری خارجی و یا تغییرات در ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی که در زمان صدور مجوز سرمایه‌گذاری ملاک تصمیم‌گیری هیأت قرار گرفته، بعد از صدور مجوز تأثیری در اعتبار مجوز سرمایه‌گذاری نخواهد داشت.

ماده ۹- انتقال حقوق مالکانه به طرف ایرانی تعیین شده در قراردادهای «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» حسب توافق طرفین قرارداد، از طریق واگذاری تدریجی حقوق مالکانه در طول مدت قرارداد و یا واگذاری یکجای حقوق مکتسبه در پایان دوره قرارداد، عملی می‌شود.

ماده ۱۰- در قراردادهای «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری»، واگذاری حقوق مالکانه سرمایه‌گذار خارجی به مؤسسه تأمین‌کننده منابع مالی طرح موضوع سرمایه‌گذاری، با تأیید هیأت قابل انجام است.

ماده ۱۱- درمورد آن دسته از طرح‌های سرمایه‌گذاری که یک دستگاه دولتی، خریدار انحصاری کالاها و خدمات تولیدی است و همچنین در مواردی که کالاها و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه‌گذاری به قیمت یارانه‌ای عرضه می‌شود، دستگاه دولتی می‌تواند خرید کالاها و خدمات تولیدی را به میزان و قیمت تعیین شده در قرارداد مربوط در چهارچوب مقررات قانونی تضمین نماید.

فصل سوم - نظام پذیرش

ماده ۱۲- سازمان ضمن انجام وظایف مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های خارجی در چهارچوب قانون، مسئولیت انجام و هدایت فعالیت‌های تشویق سرمایه‌گذاری خارجی در داخل و خارج کشور و همچنین معرفی بسترهای قانونی و فرصت‌های سرمایه‌گذاری، انجام مطالعات و تحقیقات کاربردی، برگزاری همایش‌ها و سمینارها، همکاری‌های مشترک با مؤسسات و سازمانهای

بین‌المللی ذی‌ربط و ایجاد ارتباط و هماهنگی با سایر دستگاه‌ها در جمع‌آوری، تنظیم و ارایه اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی را بر عهده دارد.

ماده ۱۳- هیأت مسئولیت بررسی و اخذ تصمیم نسبت به کلیه درخواستهای سرمایه‌گذاری اعم از درخواستهای مربوط به پذیرش، ورود و به کارگیری سرمایه خارجی و خروج سرمایه و منافع حاصله را عهده دار است.

ماده ۱۴ (اصلاحی ۱۴۰۳/۰۳/۱۲)- اعضای ثابت هیأت، چهار نفر معاونین مشخص شده در ماده (۶) قانون و دو نفر اعضای مشخص شده در بند (ب) ماده (۹۱) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی مصوب ۱۳۸۶ می‌باشند و جلسات هیأت با حضور حداقل چهار نفر از اعضای ثابت رسمیت یافته و تصمیمات با حداقل چهار رأی موافق اتخاذ می‌گردد. معاونان سایر وزارتخانه‌های ذی‌ربط به دعوت رئیس هیأت با حق رأی در جلسات حضور خواهند یافت. در این موارد، تصمیمات با اکثریت آرا صورت می‌پذیرد.

ماده ۱۵- سرمایه‌گذاران، درخواست کتبی خود را به همراه مدارکی که در نمونه مربوط مشخص شده است به سازمان تسلیم می‌نمایند. سازمان پس از انجام بررسی‌های لازم و اخذ نظر وزارتخانه بخش ذی‌ربط، درخواست سرمایه‌گذاری را به همراه نظرات کارشناسی سازمان حداکثر ظرف مدت پانزده روز کاری در هیأت مطرح می‌نماید. عدم اعلام نظر وزارتخانه ذی‌ربط ظرف مدت ده روز از تاریخ وصول استعلام، به منزله موافقت آن وزارتخانه با سرمایه‌گذاری مزبور تلقی می‌شود. بر اساس تصمیم متخذه که قبلاً نظر موافق سرمایه‌گذار خارجی نیز نسبت به آن اخذ شده است، مجوز سرمایه‌گذاری تنظیم و با تأیید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می‌گردد.

تبصره- مجوز سرمایه‌گذاری حاوی مشخصات سرمایه‌گذاران، نوع و نحوه سرمایه‌گذاری خارجی، چگونگی انتقال سود و منافع حاصل شده و سایر شرایط مربوط به تصویب هر طرح سرمایه‌گذاری، خواهد بود.

فصل چهارم - مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی

ماده ۱۶- به منظور تسهیل و تسریع در انجام وظایف قانونی سازمان در زمینه‌های تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذار خارجی در کشور، مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی در محل سازمان تشکیل و نمایندگان دستگاه‌های ذی‌ربط در آن مستقر می‌گردند. این مرکز، کانون کلیه مراجعات متقاضیان سرمایه‌گذاری خارجی به سازمان‌های ذی‌ربط خواهد بود.

ماده ۱۷- وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران)، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت صنایع و معادن، وزارت جهاد کشاورزی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی، سازمان حفاظت محیط‌زیست و سایر دستگاه‌های اجرایی که وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌نماید، نماینده تام‌الاختیار خود را با امضای بالاترین مقام اجرایی آن دستگاه به سازمان معرفی می‌نمایند.

نمایندگان مزبور از نظر مقررات استخدامی جزو کارکنان دستگاه متبوع محسوب شده و برحسب نیاز و متناسب با حجم تقاضاهای سرمایه‌گذاری خارجی و مراجعه سرمایه‌گذاران، با اعلام سازمان در مرکز حاضر شده به نحوی که بتوانند بر طبق وظایف محوله در این ماده پاسخگوی مراجعات باشند.

ماده ۱۸- نمایندگان که از طرف دستگاه‌های ذی‌ربط معرفی می‌شوند مجری کلیه امور اجرایی و خدماتی مربوط به آن دستگاه در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های خارجی می‌باشند. دستگاه اجرایی ذی‌ربط مکلف است به منظور حسن انجام وظایفی که در اجرای قانون و این آیین‌نامه به نماینده محول گردیده است، وظایف، مسئولیت‌ها و اختیارات نماینده را به کلیه واحدهای زیرمجموعه خود ابلاغ نموده و همزمان روند امور اجرایی مربوط به سرمایه‌گذاری‌های خارجی در حوزه مسئولیت خود را به گونه‌ای بازبینی نماید که انجام وظایف نماینده در مرکز تسهیل گردد.

ماده ۱۹- دستگاه اجرایی ذی‌ربط، به منظور حفظ استمرار فعالیت‌های اجرایی و خدماتی خود در مرکز ترتیبی اتخاذ نماید تا علاوه بر نماینده معرفی شده، فرد دیگری با همان ویژگی‌ها به عنوان جانشین وی معرفی کند تا در غیاب نماینده آن دستگاه انجام وظیفه نماید.

در صورت لزوم، دستگاه اجرایی می‌تواند حداکثر دو نفر را نیز در سطح کارشناس برای انجام امور اجرایی مربوط به آن دستگاه در مرکز مستقر سازد.

ماده ۲۰- وظایف مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی به شرح زیر تعیین می‌شود:

- ۱- اطلاع‌رسانی و آرایه مشورت‌های لازم به سرمایه‌گذاران خارجی.
- ۲- انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای موردنیاز از جمله اعلامیه تأسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط‌زیست، پروانه‌های انشعاب مربوط به آب، برق، گاز، تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن و غیره از دستگاه‌های ذی‌ربط قبل از صدور مجوز سرمایه‌گذاری.

۳- انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار افراد مرتبط با سرمایه‌گذاری خارجی.

۴- انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به سرمایه‌گذاری‌های خارجی بعد از صدور مجوز سرمایه‌گذاری شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش و امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسائل گمرکی و مالیاتی و غیره.

۵- انجام هماهنگی‌های لازم توسط نمایندگان دستگاه‌ها بین واحدهای اجرایی دستگاه ذی‌ربط آنها در ارتباط با درخواست‌های سرمایه‌گذاری خارجی.

۶- مراقبت در حسن اجرای تصمیماتی که درخصوص سرمایه‌گذاری‌های خارجی اتخاذ می‌گردد.

فصل پنجم - مقررات ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی

ترتیبات مربوط به ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی اعم از نقدی و غیرنقدی به شرح زیر می‌باشد:

الف - سرمایه نقدی

۱- وجوه نقدی ارزی موضوع بند «الف» ماده (۱۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به قصد تبدیل به ریال به کشور وارد می‌شود، در تاریخ تبدیل به ریال، وفق گواهی بانک توسط سازمان به نام سرمایه‌گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد. معادل ریالی ارز وارده به حساب بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر و یا حساب طرح موضوع سرمایه‌گذاری واریز می‌گردد.

۲- وجوه نقدی ارزی موضوع بند «ب» ماده (۱۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به کشور وارد شده و به ریال تبدیل نمی‌شود، به حساب ارزی بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر و یا طرح موضوع سرمایه‌گذاری واریز می‌گردد.

این وجوه در تاریخ واریز به نام سرمایه‌گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد. وجوه یاد شده با نظارت و تأیید سازمان به مصرف خریدها و سفارشات خارجی مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی می‌رسد.

تبصره- شبکه پولی رسمی کشور مکلف است در مورد حواله‌های ارزی مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی، مراتب را با ذکر نام حواله‌دهنده، مبلغ ارز، نوع ارز، تاریخ وصول، تاریخ تسعیر، نام بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر و در صورت تبدیل به ریال، معادل ریالی ارز وارده، مستقیماً به سازمان گواهی کند.

ب- سرمایه غیرنقدی

سرمایه غیرنقدی خارجی شامل موارد مندرج در بندهای «ب»، «ج» و «د» ذیل تعریف سرمایه خارجی در ماده (۱) قانون می‌باشد که مراحل ورود، ارزشیابی و ثبت آنها به ترتیب زیر است:

۱- در مورد ارقام سرمایه‌ای غیرنقدی خارجی موضوع بندهای «ب» و «ج» فوق (شامل ماشین‌آلات، تجهیزات، ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله، مواد اولیه، افزودنی و کمکی) وزارت بازرگانی پس از اعلام موافقت سازمان با ورود ارقام سرمایه‌ای غیرنقدی خارجی، نسبت به ثبت سفارش آماری و اعلام مراتب به گمرک ذی‌ربط جهت ارزشیابی و ترخیص ارقام وارده اقدام می‌نماید. ارزشیابی گمرک در خصوص بهای ارقام وارده، به عنوان ارزشیابی قابل قبول تلقی شده و به درخواست سرمایه‌گذار، مبلغ ارزشیابی مندرج در پروانه ورودی به اضافه هزینه‌های حمل و نقل و بیمه، به نام سرمایه‌گذار خارجی ثبت و از تاریخ ترخیص تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد. در صورت وجود اختلاف بین ارزشیابی گمرک و قیمت مندرج در فهرست تفصیلی مصوب هیأت، ارزشیابی گمرک ملاک ثبت سرمایه خارجی در سازمان و اداره کل ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی قرار خواهد گرفت.

تبصره ۱- وزارت بازرگانی و سازمان مکلفند ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه نسبت به تهیه نمونه ویژه‌ای برای ثبت سفارش آماری ارقام سرمایه‌ای غیرنقدی خارجی موضوع این بند اقدام و برآن اساس عمل نمایند.

تبصره ۲- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است ارزشیابی بهای ماشین‌آلات و تجهیزات دست دوم مربوط به سرمایه‌گذاری‌های خارجی را به قیمت دست دوم انجام دهد.

تبصره ۳- چنانچه مشخص شود که سرمایه خارجی غیرنقدی وارده به کشور ناقص، معیوب، غیرقابل استفاده و یا با مشخصات اظهار شده در فهرست تأیید شده توسط هیأت منطبق نمی‌باشد، موضوع در هیأت مطرح و ارزش آن قسمت از کالای وارده که مورد تأیید هیأت قرار نگیرد، از حساب سرمایه وارده کسر خواهد شد.

۲- در مورد ارقام سرمایه‌ای موضوع بند «د» ماده (۱) قانون (شامل حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی) سازمان پس از انجام بررسی‌های لازم، گزارش مربوط به ایفای تعهدات قراردادی موضوع قراردادهای فناوری و خدمات را در هیأت مطرح می‌نماید و وجوه تأیید

شده در چهارچوب دستورالعملی که هیأت تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رساند، توسط هیأت به عنوان سرمایه خارجی ثبت و تحت پوشش قرار می‌گیرد.

فصل ششم – مقررات خروج سرمایه و عایدات سرمایه‌ای

ماده ۲۲- کلیه درخواست‌هایی که منجر به انتقال سرمایه، سود و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع قانون می‌گردد، باید مستند به گزارش مؤسسه حسابرسی عضو جامعه حسابران رسمی ایران باشد.

این گونه انتقالات پس از کسر کلیه کسورات قانونی به میزانی که مؤسسه حسابرسی یادشده تأیید می‌کند، میسر است.

ماده ۲۳ (اصلاحی ۱۳۸۷/۱۱/۱۲)- انتقالات یاد شده در مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی، مربوط به هر یک از روش‌های سرمایه‌گذاری موضوع ماده (۳) قانون، از طریق ارزش خریداری شده از نظام بانکی صورت خواهد پذیرفت. هیئت براساس گزارش مؤسسه حسابرسی پیرامون آخرین وضعیت اصل سرمایه، میزان سود سرمایه و عایدات سرمایه‌ای متعلق به سرمایه‌گذار خارجی میزان وجوه قابل انتقال (که در مورد سرمایه‌گذاری‌های موضوع بند (ب) ماده (۳) قانون فقط از محل عملکرد اقتصادی طرح خواهد بود) را تعیین و با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، مجوز خروج وجوه مربوط در هر مورد را صادر می‌کند.

تبصره (اصلاحی ۱۳۸۷/۱۱/۱۲)- شرایط یادشده در صدر این ماده برای سرمایه‌گذاری‌های خارجی در چهارچوب ترتیبات قراردادی مانند بای‌بک (Buy Back) که برگشت اصل سرمایه و سایر انتقالات آنها از محل صادرات کالا انجام می‌شود، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۴ (اصلاحی ۱۳۸۷/۱۱/۱۲)- در اجرای بند (الف) ماده (۲) قانون، چنانچه مقرر شود محصولات تولیدی و یا خدمات بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر صادر شود، بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر موظف است پروانه گمرکی مربوط و یا گواهی صادرات خدمات را به سازمان ارایه دهد.

ماده ۲۵- ارزش حاصل از صادرات سرمایه‌گذاری‌های خارجی در حدود مصارف تعیین شده از سوی هیأت، از شمول هر گونه مقررات محدودکننده صادرات و مقررات ارزی از جمله سپردن تعهد برای بازگشت ارزش حاصل از صادرات به کشور بر اساس مقررات دولتی موجود و یا آنچه در آینده جاری می‌گردد، معاف می‌باشد.

ماده ۲۶- در صورت وجود محدودیت قانونی و یا اعمال شده از سوی دولت که در نتیجه آن بنگاه های اقتصادی سرمایه پذیر نتوانند تولیدات خود را صادر نمایند، مادام که محدودیت قانونی و یا تصمیم دولت برای عدم انجام صادرات جاری است، بنگاه های مزبور اجازه دارند تولیدات خود را در بازار داخلی به فروش رسانده و در مقابل تأمین معادل ریالی مصارف ارزی مندرج در مجوز سرمایه گذاری، ارزش مورد نظر را از نظام بانکی خریداری و منتقل نموده و یا مبادرت به صدور کالاهای مجاز نمایند.

ماده ۲۷ (اصلاحی ۱۳۸۷/۱۱/۱۲)- وجوه قابل انتقال موضوع قانون پس از تأیید هیأت و با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی توسط سرمایه گذار خارجی از سیستم بانکی خریداری و حواله می شود و بدین منظور بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارزش لازم را در اختیار نظام بانکی قرار خواهد داد.

ماده ۲۸- هرگاه سرمایه گذار خارجی وجوه قابل انتقال را ظرف مدت شش ماه از تاریخ خاتمه انجام تشریفات اداری مربوط، به خارج انتقال ندهد، وجوه مزبور از شمول قانون خارج می گردد. استمرار شمول قانون بر وجوه مزبور با تأیید هیأت امکان پذیر می باشد.

ماده ۲۹- سرمایه گذار خارجی در صورت تمایل می تواند تمام یا قسمتی از مبالغ قابل انتقال ناشی از مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) قانون را با اجازه هیأت به افزایش سرمایه گذاری خود در همان بنگاه اختصاص دهد و یا پس از طی تشریفات قانونی برای اخذ مجوز سرمایه گذاری، صرف سرمایه - گذاری جدید بنماید.

ماده ۳۰- دولت با رعایت اصل (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تعیین حدود تعهدات قابل پذیرش موضوع تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون را به وزیران عضو شورای عالی سرمایه گذاری تفویض می نماید.

هیأت مجاز است میزان خسارت حاصل از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی مربوط را تا سقف تعهدات حال شده در محدوده تعهدات قابل پذیرش از سوی شورای عالی سرمایه گذاری که در مجوز سرمایه گذاری قید گردیده است، تعیین نماید.

ملاک تصمیم گیری در خصوص اختیار موضوع این ماده، موافقت اکثریت وزیران عضو شورای یاد شده است.

تصمیمات متخذه در صورت تأیید رئیس جمهور با رعایت ماده (۱۹) آیین نامه داخلی هیأت دولت قابل صدور است.

ماده ۳۱ - هرگاه سرمایه گذار خارجی، سرمایه گذاری خود در ایران را بیمه نماید و به موجب مفاد بیمه نامه، به واسطه پرداختی که بابت خسارت ناشی از خطرات غیرتجاری به سرمایه گذار صورت گرفته، مؤسسه بیمه جانشین سرمایه گذار شود، جانشین از همان حقوقی برخوردار می باشد که به واسطه آن پرداخت خسارت صورت گرفته است. این جانشینی واگذاری سرمایه محسوب نخواهد شد مگر اینکه حسب مورد، مواد (۴) و یا (۱۰) قانون رعایت شده باشد.

فصل هفتم - مقررات عمومی

ماده ۳۲ - سرمایه گذار خارجی مکلف است از تاریخ ابلاغ مجوز سرمایه گذاری طی مدت مشخصی که به اقتضای شرایط طرح مورد سرمایه گذاری توسط هیأت تعیین می گردد، مبادرت به ورود بخشی از سرمایه خود به کشور، که حاکی از عزم سرمایه گذار به اجرای طرح می باشد، بنماید. در صورتی که سرمایه گذار در طی مدت مشخص شده مبادرت به ورود بخشی از سرمایه به کشور ننماید و یا با ارایه دلایل قانع کننده نسبت به تمدید مدت اقدام نکند، مجوز سرمایه گذاری وی باطل شده تلقی خواهد شد.

ماده ۳۳ - سرمایه گذار خارجی موظف است هرگونه تغییر در نام، شکل حقوقی، تابعیت و تغییرات بیش از سی درصد (۳۰٪) در مالکیت خود را به اطلاع هیأت برساند.

ماده ۳۴ - در مواردی که انجام سرمایه گذاری خارجی منجر به تشکیل شرکت ایرانی گردد، تملک زمین به نام شرکت متناسب با طرح سرمایه گذاری به تشخیص سازمان، مجاز می باشد.

ماده ۳۵ (۱۴۰۱/۰۱/۱۴) - دستگاه های اجرایی ذیربط از جمله وزارتخانه های امور خارجه، کشور و تعاون، کار و رفاه اجتماعی براساس تأیید و معرفی سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران در خصوص صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار برای اشخاص زیر مطابق ترتیبات این ماده اقدام نمایند:

۱- سرمایه گذار خارجی

۲- مدیران و کارشناسان سرمایه گذار خارجی

۳- مدیران و کارشناسان خارجی بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن بکار گرفته می شود.

۴- همسر، فرزندان ذکور زیر (۱۸) سال و اناث مجرد و پدر و مادر تحت تکفل افراد موضوع جزءهای (۱)، (۲) و (۳)

الف- وزارت امور خارجه پس از وصول درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران بنا به نوع و مدت روادید مورد تقاضا، رأساً مجوز روادید یک بار ورود یا چند بار ورود (حداکثر سه ساله) با حق اقامت نود روز در هر بار افراد موضوع جزءهای (۱) تا (۴) را ظرف سه روز کاری، مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.

ب- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای افراد موضوع جزءهای (۱)، (۲) و (۳) براساس درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران و بدون در نظر گرفتن نوع روادید، ظرف هفت روز کاری، پروانه کار یا تمدید کاری مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.

ج- وزارت کشور با هماهنگی وزارت اطلاعات با جلب مشارکت نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران برای افراد موضوع جزءهای (۱) تا (۴) براساس درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران ظرف سه روز کاری پروانه اقامت پنج ساله با تشخیص و تأیید سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر یا تمدید نموده و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.

ماده ۳۶- مسئولیت سازمان در قبال انتشار عمومی اطلاعات موضوع ماده (۲۱) قانون، در حدود اطلاعاتی است که در عرف تجاری قابل انتشار باشد. تشخیص قابل انتشار بودن اطلاعات به عهده هیأت است.

ماده ۳۷- سازمان و هیأت مجازند برای انجام وظایف و تکالیف مقرر در قانون و این آیین نامه حسب مورد از خدمات تخصصی حرفه ای و مشاوره ای مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و سایر مؤسسات خصوصی و تعاونی واجد شرایط استفاده نماید.

ماده ۳۸- کلیه مقررات مذکور در تصویب نامه های هیأت وزیران در مورد سرمایه گذاری خارجی که مغایر با مفاد این آیین نامه می باشد، از تاریخ لازم الاجرا شدن این آیین نامه لغو می گردد.

قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها (مصوب ۱۴۰۲/۱۲/۲۲ مجلس شورای اسلامی)

فصل اول- تعاریف

ماده ۱- تعریف واژه ها و اصطلاحات به کار رفته در این قانون به شرح زیر است:

الف- طرح‌های زیربنایی (زیرساختی): طرح‌هایی که زیرساخت‌های لازم برای تولید کالا یا خدمت را فراهم می‌کنند نظیر تأمین یا انتقال انرژی، تلفن، اینترنت، آب یا جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب و احداث راه، راه آهن، فرودگاه، بندر، سردخانه، پایانه و اسکله.

ب- طرح‌های تولیدی: طرح‌های مرتبط با تولید کالا یا خدمت موضوع اجزای (۶) و (۷) ماده (۱) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۳۹۸/۰۲/۱۵ در هر یک از بخش‌های اقتصادی.

پ- صندوق‌های تأمین مالی: صندوق‌هایی که با هدف تأمین مالی در چهارچوب قوانین و با مجوز سازمان بورس و اوراق بهادار تأسیس می‌شوند.

ت- توافقنامه باز خرید (ریپو): قرارداد بیعی که با رعایت موازین شرعی طی آن خریدار و فروشنده اوراق بهادار همراه با انجام بیع به ترتیب یک اختیار فروش با قیمت اعمال و سررسید معین و یک اختیار خرید با قیمت اعمال و سررسید از پیش تعیین شده را برای یکدیگر صادر می‌کنند.

ث- نهادهای وثیقه‌پذیر: مؤسسات اعتباری موضوع بند «ح» ماده (۱) قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۲/۰۳/۳۰، صندوق‌های تضمین، شرکت‌های کارگزاری و اگذاری مطالبات (فاکتورینگ)، شرکت‌های تأمین سرمایه، دستگاه‌های اجرائی و سایر نهادهای پذیرنده وثیقه دارای مجوز از مراجع قانونی ذی‌ربط در بازارهای مالی (پول، سرمایه و بیمه).

ج- نهادهای مالی: نهادهای مالی تعریف شده در بند (۲۱) ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۰۹/۰۱ و همچنین مؤسسات اعتباری، شرکت‌های بیمه، صندوق‌های تضمین، شرکت‌های کارگزاری و اگذاری مطالبات (فاکتورینگ) و سایر نهادهای مرتبط دارای مجوز فعالیت از مراجع قانونی ذی‌ربط در بازارهای مالی (پول، سرمایه و بیمه).

چ- تأمین مالی خارجی: تأمین مالی با منشأ خارجی از جمله سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰/۱۲/۱۹ با اصلاحات و الحاقات بعدی و تسهیلات مالی خارجی.

ح- شرکت اعتبارسنجی: شخص حقوقی که به جمع‌آوری اطلاعات اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از تأمین‌کنندگان مختلف اطلاعات به صورت مستقیم یا به واسطه پایگاه داده اعتباری کشور جهت تهیه گزارش اعتباری و سایر خدمات اعتباری برای ارائه به بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی، صندوق و نهادهای مالی موضوع این قانون و سایر بهره‌برداران مجاز اقدام می‌نماید.

خ- دستگاه‌های اجرایی: دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۲۹) قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۴۰۰-۱۳۹۶) مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۴ و مستثنیات آن.

د- بسته سرمایه‌گذاری بدون نام: بسته‌ای از مجوزها که توسط دستگاه اجرایی ذی‌ربط پس از انجام اعلام‌های لازم از تمامی دستگاه‌های مرتبط و اخذ تأییدیه آن‌ها برای انجام یک یا چند فعالیت اقتصادی مشخص، آماده و اگذاری به سرمایه‌گذار است و نیازی به اخذ مجوز دیگری از سوی سرمایه‌گذار ندارد.

ذ- واگذاری مطالبات (فاکتورینگ): واگذاری مطالبات ناشی از حساب‌های دریافتی یا مطالبات قراردادی اشخاص حقیقی یا حقوقی در چهارچوب ماده (۸) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی.

ر- صندوق‌های تضمین: شرکتی که تحت عنوان مؤسسه یا صندوق تضمین با هدف صدور ضمانت‌نامه به نفع اشخاص حقیقی و حقوقی تأسیس شده و در چهارچوب قوانین فعالیت می‌نمایند.

ز- اعتبارسنجی: فرایندی که با هدف سنجش اعتبار اشخاص حقیقی و حقوقی با استفاده از داده‌ها و الگو(مدل)های مربوط، به اختصاص نمره اعتباری به اشخاص یا تهیه گزارش اعتباری منتهی می‌شود.

ژ- سامانه جامع وثایق: سامانه‌ای که کلیه اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق اعم از معرفی مال و دارایی، درخواست ترهین، ارزش‌گذاری، اجرا و آزادسازی وثایق و سایر اطلاعات مورد نیاز را در بر گرفته و به هر وثیقه، یک شناسه یکتا اختصاص می‌دهد.

س- کارگزاری (آژانس) سرمایه‌گذاری: شخص حقوقی که با مشارکت اشخاص حقیقی یا حقوقی برای جذب سرمایه خارجی به کشور فعالیت می‌کند.

ش- اوراق تضمین: اوراق بهادار قابل انتقالی که جزئیات تعهد تضمین شامل سقف اعتبار تضمین، سررسید اعتبار اوراق، مشخصات ناشر، ضامن و متقاضی ضمانت و مشخصات قرارداد اصلی در آن درج شده است.

ص- اوراق وثیقه: اوراق بهادار قابل انتقالی که مشخصات وثیقه، مشخصات قرارداد وثیقه و تاریخ سررسید اوراق در آن درج شده است. اوراق وثیقه تنها بر پایه توثیق دارایی‌های پذیرفته شده در سامانه جامع وثایق قابل انتشار می‌باشند.

ض- وثیقه: مال یا دارایی که به منظور ایجاد اطمینان و ضمانت قرارداد، در گرو قرار داده می‌شود؛ در این قانون مال مرهون در حکم وثیقه است.

ط- اوراق گواهی اعتبار مولد (گام): اوراق بهاداری که طبق قوانین و مقررات به منظور تضمین، با عاملیت و ضمانت موسسات اعتباری صادر می‌گردد.

فصل دوم - توسعه نظام مالی و سنجش اعتبار و ضمانت

ماده ۲-

الف- به منظور توسعه و ترویج الگوهای تأمین مالی، هم‌افزایی نهادها و روش‌های تأمین مالی، تقویت نظارت یکپارچه در تأمین مالی، توسعه دامنه وثایق و تضامین و تقویت نظام سنجش اعتبار «شورای ملی تأمین مالی» که در این قانون «شورا» نامیده می‌شود، با ترکیب زیر تشکیل می‌گردد:

۱- وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس)

۲- وزیر صنعت، معدن و تجارت

۳- رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور

۴- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۵- رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار

۶- رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۷- رئیس هیأت عامل صندوق توسعه ملی

۸- یک نفر از بین اعضای کمیسیون اقتصادی و یک نفر از بین اعضای کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات به انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر

تبصره ۱۵- رئیس شورا می‌تواند حسب مورد و به تناسب موضوع از معاونان رئیس جمهور و سایر وزرا با حق رأی برای شرکت در جلسات شورا دعوت کند.

تبصره ۲- شورا مجاز است با پیشنهاد رئیس شورا، کارگروه‌های تخصصی را مرکب از معاون ذی‌ربط اعضای شورا تشکیل داده و وظیفه نظارت بر اجرای مصوبات خود را به این کارگروه‌ها واگذار نماید.

ب- وظایف شورا در چهارچوب قوانین به شرح زیر است:

- ۱- ایجاد هماهنگی و هم‌افزایی بین نهادهای متولی تأمین مالی در بازارهای پول، سرمایه و بیمه
- ۲- توسعه الگوهای سرمایه‌گذاری در طرح‌های تولیدی و زیربنایی از طریق:
 - ۲-۱- طراحی و تصویب الگوهای نوین تأمین مالی ویژه طرح‌های دستگاه‌های اجرایی یا طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و طرح‌های تولیدی و زیربنایی بخش‌های غیردولتی
 - ۲-۲- تعیین نرخ سود دوران مشارکت متناسب با مخاطره (ریسک) طرح‌های تولیدی و زیربنایی دستگاه‌های اجرایی در صورت ضرورت
 - ۲-۳- شناسایی و اقدام قانونی به منظور رفع عوامل دارای تأثیر منفی بر انگیزه سرمایه‌گذاری در طرح‌های تولیدی و زیربنایی یا طرح‌های مرتبط با تصفیه و بازیافت منابع و مواد نظیر شیوه قیمت‌گذاری محصولات یا نهادهای مرتبط (اعم از مستقیم و جانشین یا مکمل محصولات و نهادهای طرح)
 - ۲-۴- تشویق سرمایه‌گذاری در طرح‌های مرتبط با تأمین، تصفیه و بازیافت منابع و کالاها از طریق توسعه قراردادهای تهاتر (سوآپ)، پیش‌خرید یا خرید تضمینی از سوی بخش غیردولتی
 - ۲-۵- تهیه و تصویب قراردادهای همسان مشارکت بخش غیردولتی در طرح‌های تولیدی و زیربنایی مبتنی بر زمان، حجم و از قبیل آن، با هدف توسعه و کاهش مخاطره (ریسک) مشارکت با بخش عمومی
 - ۲-۶- تشویق سرمایه‌گذاری در طرح‌های سرمایه‌بر و پرخطر انتقال یا داخلی‌سازی دانش فنی از طریق الزام دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط به تضمین تأمین ماده اولیه و یا تضمین خرید محصولات در قالب قراردادهای بلندمدت
- ۳- تقویت نظام سنجش اعتبار با رعایت «قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی» مصوب ۱۴۰۴/۰۶/۳۰ با تکمیل پایگاه داده‌های اعتباری کشور از طریق:
 - ۳-۱- تعیین مراجع تأمین‌کننده داده‌های مورد نیاز پایگاه داده اعتباری کشور و الزام مراجع مزبور به تأمین داده

۳-۲- تعیین نوع، کیفیت و کفایت داده‌های لازم برای تکمیل پایگاه داده اعتباری کشور

۳-۳- تعیین سطح و کیفیت دسترسی اشخاص به خدمات پایگاه داده اعتباری کشور و شرکت‌های اعتبارسنجی و تصویب دستورالعمل‌های اجرایی لازم در خصوص نحوه استفاده آن‌ها

۳-۴- تأیید اساسنامه و صدور موافقت اصولی تأسیس و مجوز فعالیت شرکت‌های اعتبارسنجی

۳-۵- نظارت بر شرکت‌های اعتبارسنجی از طریق تدوین آیین‌نامه‌های زیر با رعایت بند «ر» ماده (۱) قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران:

۳-۵-۱- نحوه تأسیس و فعالیت شرکت‌های اعتبارسنجی نظیر رعایت حداقل سرمایه مورد نیاز، تعیین ترکیب مؤسسان و سهامداران و حدود و ضوابط سهامداری برای اشخاص حقیقی و حقوقی، فقدان سابقه محکومیت انتظامی یا کیفری مؤثر برای مؤسسان و رعایت قالب شرکت سهامی

۳-۵-۲- نحوه احراز و تمدید صلاحیت مدیران شرکت‌های اعتبارسنجی بر اساس مدرک تحصیلی مرتبط، دارا بودن صلاحیت حرفه‌ای، وثاقت و امانت، تجربه تخصصی مرتبط و فقدان محکومیت قضائی مؤثر

۳-۵-۳- حفاظت اطلاعات و حفظ محرمانگی و امنیت داده‌ها

۳-۵-۴- نحوه تبادل اطلاعات میان تأمین‌کنندگان و پایگاه داده اعتباری کشور و همچنین پایگاه مذکور و شرکتهای اعتبارسنجی و استفاده‌کنندگان با رعایت قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی

۳-۵-۵- نحوه ثبت اعتراض به گزارش‌های اعتباری

۳-۵-۶- رتبه‌بندی سطح فعالیت شرکت‌های اعتبارسنجی متناسب با سابقه فعالیت، توان تخصصی و ارزیابی و صحت سنجی اعتبارسنجی‌های صورت گرفته

۳-۵-۷- اعمال مقررات انتظامی زیر متناسب با تخلفات شرکت‌های اعتبارسنجی و مدیران آنها در زمینه اعطای رتبه اعتباری صوری، تقصیر در محاسبه رتبه اعتباری، عدم رعایت و حفظ محرمانگی اطلاعات، از دست دادن شرایط صلاحیت حرفه‌ای، عدم رعایت مفاد این قانون، آیین‌نامه‌های اجرائی و مقررات و مصوبات مرتبط با آن:

۳-۵-۷-۱- تذکرات کتبی

۳-۵-۷-۲- تعلیق یا محدودسازی موقت یا دائم برخی یا تمام فعالیت‌های شرکت

۳-۵-۷-۳- تعلیق یا سلب صلاحیت حرفه‌ای اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل

۳-۵-۷-۴- اعمال جریمه نقدی تا سقف ده درصد (۱۰٪) از سرمایه

۵-۷-۳- ادغام شرکتهای اعتبارسنجی با تأیید مجمع عمومی شرکتها یا انحلال آنها

۶-۷-۳- کاهش رتبه، تعلیق یا لغو مجوز فعالیت شرکت‌های اعتبارسنجی غیردولتی در چهارچوب دستورالعمل مصوب شورا بر اساس معیارهایی از قبیل وضعیت مالی شرکت بر اساس آخرین صورتهای مالی، رعایت قوانین و مقررات، صحت اعتبارسنجی‌های صورت گرفته ۴- توسعه و ترویج نهادها و ابزارهای تضمین از طریق:

۴-۱- صدور مجوز تأسیس و فعالیت صندوق‌های تضمین غیردولتی در چهارچوب آیین‌نامه‌ای که با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، مشتمل بر رعایت حداقل سرمایه مورد نیاز، ترکیب مؤسسان و سهامداران و حدود و ضوابط سهامداری برای اشخاص حقیقی و حقوقی، دارا بودن شرط وثاقت و امانت، فقدان سابقه محکومیت انتظامی یا کیفری مؤثر برای مؤسسان و رعایت قالب شرکت سهامی و ادغام آنها با تأیید مجمع عمومی صندوق‌ها

۴-۲- تدوین و نظارت بر اجرای آئین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها و شیوه‌نامه‌های نظارت بر صندوق‌های تضمین دولتی و غیردولتی مشتمل بر:

۴-۲-۱- آیین‌نامه تأیید صلاحیت حرفه‌ای مدیران صندوق‌های تضمین بر اساس فقدان محکومیت قضائی، تجربه مرتبط، مدرک تحصیلی مرتبط و دارا بودن گواهی حرفه‌ای و تعلیق یا سلب آن در صورت عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط یا فقدان شرایط فوق

۴-۲-۲- تعیین نسبت‌های نظارتی لازم‌الرعايه برای صندوق‌های تضمین نظیر نسبت تعهدات به سرمایه و انواع نسبت‌های دارایی‌های نقد

۴-۲-۳- آئین‌نامه رتبه‌بندی سطح فعالیت (ضمانت) صندوق‌های تضمین بر اساس معیارهای وضعیت

مالی طبق آخرین صورتهای مالی، رعایت قوانین، مقررات و مصوبات شورا و میزان سرمایه

۴-۳- اعمال مقررات انتظامی ذیل؛ متناسب با تخلفات صندوق‌های تضمین و مدیران صندوق در زمینه عدم رعایت مفاد اساسنامه، عدم رعایت تشریفات مورد نیاز جهت صدور ضمانت‌نامه و هرگونه تقصیر در فرایندها و از دست دادن شرایط صلاحیت حرفه‌ای مدیران، جلوگیری از اعمال نظارت شورا و عدم رعایت مفاد این قانون، آئین‌نامه‌های اجرایی و مقررات مرتبط با این قانون و مصوبات شورا

۴-۳-۱- تذکرات کتبی

۴-۳-۲- تعلیق یا محدودسازی موقت یا دائم تمام یا برخی از فعالیت‌ها

۴-۳-۳- سلب صلاحیت حرفه ای اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل

۴-۳-۴- اعمال جریمه نقدی تا سقف ده درصد (۱۰٪) از تعهدات پذیرفته شده

۴-۳-۵- ادغام صندوق های تضمین غیردولتی با تأیید مجمع عمومی صندوق ها یا انحلال آنها

۴-۳-۶- تعلیق یا لغو مجوز فعالیت صندوق های تضمین غیردولتی

۵- توسعه دامنه وثایق قابل قبول نزد نهادهای وثیقه پذیر و تصویب دستورالعمل های لازم

۶- تدوین و تصویب دستورالعمل انتشار اوراق وثیقه و اوراق تضمین بر پایه انواع دارایی های قابل

توثیق

۷- تصویب سایر دستورالعمل های مورد نیاز برای تحقق اهداف این ماده

تبصره ۱- دبیرخانه شورا با استفاده از امکانات و ظرفیت های موجود در وزارتخانه امور اقتصادی و دارایی تشکیل شده و دبیر آن از بین افراد مورد وثوق و امین توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می گردد. جلسات شورا حداقل یک بار در هر ماه تشکیل می شود. دستورالعمل نحوه برگزاری و اداره جلسات شورا در اولین جلسه به تصویب شورا می رسد.

تبصره ۲- چنانچه موردی از وظایف و اختیارات شورا مطابق قوانین مربوط، به صورت صریح به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا شورای عالی بانک مرکزی، شورای عالی بورس، شورای عالی بیمه و سایر دستگاه های اجرایی واگذار شده باشد، وظایف و اختیارات شوراها و دستگاه های مذکور در این موارد بر مصوبات شورا حاکم است.

تبصره ۳- صدور یا لغو یا محدودسازی موقت یا دائم مجوز تأسیس و فعالیت صندوق های تضمین دولتی جدید با رعایت قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۰۸ امکان پذیر است.

تبصره ۴- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است به منظور توسعه نظام اعتبارسنجی و با هدف تأمین اطلاعاتی شرکتهای اعتبارسنجی و سایر استفاده کنندگان مجاز به تشخیص شورا «پایگاه داده اعتباری کشور» را با استفاده از امکانات موجود ایجاد نماید. دستگاه های اجرایی نظیر قوه قضائیه، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، سازمان امور مالیاتی کشور، سازمان بورس و اوراق بهادار، سازمان اوقاف و امور خیریه، فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و گمرک جمهوری اسلامی ایران که داده ها و اطلاعات اقتصادی، مالی و معاملاتی، دارایی ها، شغل، انواع تخلفات و جرایم مؤثر بر رتبه اعتباری را در اختیار دارند، مکلفند با رعایت قانون مدیریت داده ها و اطلاعات

ملی، اطلاعات مورد نیاز را در زمان مقرر در اختیار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران قرار دهند. در صورتی که هر یک از تأمین کنندگان از انجام تکالیف این تبصره امتناع نمایند یا اطلاعات مورد نیاز را به صورت ناقص منعکس نموده یا در فرایند تأمین اطلاعات، اخلال عمدی ایجاد کنند، اشخاص حقیقی خاطی در دستگاه‌های مذکور به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲/۰۲/۰۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی محکوم می‌شوند.

تبصره ۵- سطح و کیفیت دسترسی دستگاه‌های اجرایی، مؤسسات اعتباری، مؤسسات رتبه بندی موضوع بند (۲۱) ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۰۹/۰۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی، صندوق‌های تضمین، شرکتهای کارگزاری و اگذاری مطالبات (عاملیت/ فاکتورینگ) شرکتهای بیمه و سایر اشخاص به پایگاه داده اعتباری کشور با رعایت ملاحظات امنیتی، محرمانگی و حفظ حریم خصوصی اشخاص توسط شورا با رعایت قانون مدیریت داده ها و اطلاعات ملی تعیین می‌شود.

تبصره ۶- اشخاص مجاز به استفاده از اطلاعات پایگاه داده اعتباری کشور موظفند از اطلاعات دریافتی در چهارچوب قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی و دستورالعمل های شورا استفاده کنند، در غیر این صورت مشمول مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی می‌شوند.

ماده ۳- ثبت شرکتهای اعتبارسنجی منوط به دریافت موافقت اصولی از شورا و اخذ مجوز تأسیس از وزارت امور اقتصادی و دارایی است. نظارت بر عملکرد شرکت‌های مزبور بر عهده وزارت امور اقتصادی و دارایی بوده و لغو یا تعلیق مجوز آنها با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تأیید شورا می‌باشد.

تبصره ۱- شرکتهای فعال در زمینه اعتبارسنجی که در حال حاضر مجوز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را دارند، موظفند حداکثر ظرف مدتی که شورا تعیین می‌کند، نسبت به تطبیق وضعیت خود با مفاد این قانون و مصوبات شورا اقدام کنند. در غیر این صورت، وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است از فعالیت آنها جلوگیری و نسبت به لغو مجوز از طریق شورا اقدام نماید.

تبصره ۲- اشخاص می‌توانند گزارش اعتباری مربوط به خود را در صورت احراز هویت دریافت کنند. دریافت اطلاعات یا گزارش اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از شرکتهای اعتبارسنجی توسط شخص ثالث، منوط به موافقت آن اشخاص است.

ماده ۴- ثبت شرکتهای اعتبارسنجی در «اداره کل ثبت شرکتها و مؤسسات غیرتجاری» و ثبت صورتجلسات مجامع و هیأت مدیره آنها بدون تأیید وزارت امور اقتصادی و دارایی ممنوع است.

تبصره ۵- صورتجلسات مجامع و هیأت مدیره شرکتهای اعتبارسنجی به صورت الکترونیکی، ارسال شده و باید حداکثر پس از سه روز کاری بررسی و تعیین تکلیف شود، در غیر این صورت صورتجلسه، تأییدشده محسوب می‌گردد.

ماده ۵- نهادهای مالی فعال در بازارهای پول و سرمایه و بیمه و نهادهای وثیقه‌پذیرمی‌توانند با استفاده از گزارشهای پایگاه داده اعتباری کشور، گزارش اعتباری شرکتهای اعتبارسنجی یا گزارش رتبه‌بندی اعتباری از مؤسسات رتبه‌بندی موضوع بند (۲۱) ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران نسبت به تأمین منابع یا ارائه خدمات مالی، پرداخت تسهیلات، تضمین یا ایجاد تعهدات اقدام نمایند. این امر، نافی مسئولیت نهادهای مزبور در شناسایی مخاطره (ریسک) اعتباری متقاضی نخواهد بود.

آیین‌نامه اجرائی این ماده ظرف حداکثر سه ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه شده و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۶- متن زیر جایگزین بندهای «الف» و «ب» ماده (۹) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۳۹۸/۰۲/۱۵ می‌گردد:

الف- صندوق‌های تضمین می‌توانند توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی از جمله تشکلهای حرفه‌ای یا گروهی از اعضای یک صنف یا صنعت خاص ایجاد شوند و به صورت عمومی، تخصصی، ملی و یا منطقه‌ای فعالیت نمایند. صندوق‌های تضمین موظفند تمام یا بخشی از ابزارهای تضمین مورد نیاز بخشهای تولیدی و خدماتی کشور اعم از ضمانت‌نامه تعهد پرداخت، شرکت در مناقصه یا مزایده، پیش‌پرداخت، حسن انجام تعهدات، استرداد کسور وجه‌الضمان، ضمانت‌نامه گمرکی و سایر ضمانت‌نامه‌های تعهدات قراردادی و همچنین ضمانت‌نامه‌های مورد نیاز برای انتشار اوراق بهادار در بازار سرمایه را در چهارچوب ضوابط ارائه نمایند.

تبصره ۱- به استثنای صندوق هایی که به موجب قانون به صورت دولتی تأسیس و اداره شده یا می شوند، صندوق های تضمین به صورت غیردولتی تأسیس و اداره خواهند شد. دستگاه های اجرایی می توانند با رعایت قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به منظور انجام وظایف تخصصی خود، اقدام به مشارکت در تأسیس یا سهامداری صندوق های غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) نمایند.

تبصره ۲- ثبت صندوق های تضمین منوط به دریافت موافقت اصولی از شورا و دریافت مجوز از وزارت امور اقتصادی و دارایی است.

ب- با هدف حمایت حقوقی و مالی لازم از شکل گیری و توسعه فعالیت صندوق های تضمین و ایفای نقش آنها در رفع مشکل تأمین مالی اشخاص:

۱- مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه می توانند علاوه بر تأسیس یا مشارکت در تأسیس صندوق های تضمین، سبد ضمانت صندوق های تضمین را به صورت مجدد تضمین یا بیمه نمایند.

۲- ضمانت نامه های صادر شده توسط صندوق های تضمین در زمره ضمانت نامه های قابل پذیرش دستگاه های موضوع ماده (۲) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۳۹۸/۰۲/۱۵ قرار می گیرند و نهادهای مالی و نهادهای وثیقه پذیر و سایر کارفرمایان مجازند تضمین صندوق های مزبور را متناسب با وضعیت اعتباری این صندوق ها، بپذیرند.

۳- دستگاه های اجرائی و صندوق های ضمانت یا تضمین دولتی، مجازند با رعایت قوانین و مقررات مربوط، منابع مالی در اختیار خود را در قالب های مختلف اعم از کمک، کارگزاری منابع یا وجوه اداره شده، تسهیلات ارزان قیمت و مشارکت در مخاطره (ریسک) صدور ضمانت نامه در اختیار صندوق های تضمین قرار دهند.

۴- قراردادهایی که توسط صندوق های تضمین مطابق نمونه مصوب شورا تنظیم و منعقد می گردد، در حکم اسناد لازم الاجرا بوده و از کلیه مزایای اسناد تجاری از جمله عدم نیاز به تودیع خسارت احتمالی بابت اخذ قرار تأمین خواسته برخوردار می باشد.

ماده ۷- کلیه اموال و دارایی ها اعم از عین، منفعت، طلب و حقوق مالی، اموال منقول و غیرمنقول، اموال مادی و غیرمادی مانند واحدهای مسکونی یا تجاری شهری یا روستایی، زمین های کشاورزی شهری یا روستایی، ماشین آلات و تجهیزات تولیدی، فلزات گران بها، اوراق بهادار، سپرده ها و گواهی سپرده های ریالی در چهارچوب مصوبات هیأت عالی بانک مرکزی و سپرده ها و گواهی

سپرده‌های ارزی، عواید قابل تصرف از سهام، عواید قابل تصرف از قراردادهای اجرای طرح (پروژه)‌های تولیدی و زیربنایی، اشیاء، آثار و ابنیه میراثی و تاریخی با مالکیت غیردولتی، مانده پاداش پایان خدمت و ذخیره مطالبات کارکنان، حقوق و مزایای مستمر دریافتی، مطالبات قراردادی، نشان تجاری (برند)، مالکیت‌های فکری، کالاهای بادوام، بیمه‌های مسئولیت، مجوزهای اداری، یارانه‌های نقدی و موجودی انبار (مواد اولیه یا محصول) واحدهای تولیدی در چهارچوب آئین‌نامه اجرائی که حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، قابل توثیق می‌باشند.

تبصره ۵- قبض، شرط صحت قرارداد وثیقه نیست. این امر، مانع از قبض مال و دارایی توسط نهادهای وثیقه‌پذیر نمی‌باشد.

ماده ۸- بند «الف» ماده (۱۹) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۰۲/۰۱، به شرح زیر اصلاح و یک تبصره به آن الحاق می‌شود:

الف- در صورت درخواست وثیقه‌گذار، نهاد وثیقه‌پذیر مکلف است در چهارچوب قراردادی که با رعایت موازین شرعی تنظیم شده است، متناسب با بازپرداخت هر بخش از اعتبارات اعطائی و یا ایفای تعهدات، نسبت به آزادسازی وثیقه‌مازاد و یا جایگزینی وثیقه اقدام نماید. همچنین نهاد وثیقه‌پذیر مکلف است وثیقه جایگزینی که به تشخیص آن نهاد از حیث ارزش و مخاطره (ریسک) متناسب با میزان باقیمانده اعتبارات یا تعهدات باشد را قبول نماید. پرداخت هزینه‌های کارشناسی، جایگزینی و آزادسازی وثیقه بر عهده وثیقه‌گذار می‌باشد.

تبصره ۵- در صورتی که ارزش وثیقه به دلیل افزایش قیمت آن از مبلغ تعیین شده توسط نهاد وثیقه‌پذیر یا دستگاه اجرایی تعیین‌کننده وثیقه بیشتر شود، نهاد وثیقه‌پذیر یا دستگاه اجرایی مربوط در چهارچوب این بند مکلف به آزادسازی وثیقه‌مازاد یا جایگزینی وثیقه است.

ماده ۹- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، با استفاده از ظرفیتها و امکانات موجود «سامانه جامع وثایق» را که از این پس در این قانون، «سامانه» نامیده می‌شود، طراحی نماید. دستورالعمل تنظیم قراردادهای و فرایندهای آن با پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی به تصویب شورا می‌رسد. جزئیات اطلاعات مربوط به تعیین وضعیت هر یک از وثایق یا اموال مرهون توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌شود.

تبصره ۱- نهاد وثیقه‌پذیر مکلف است اطلاعات موضوع بند «ژ» ماده (۱) این قانون را در سامانه ثبت نماید. اجرای وثیقه، وصول مطالبات و ایفای تعهدات از محل وثیقه صرفاً در صورتی ممکن است که پس از ایجاد سامانه، اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق همزمان با پذیرش قطعی وثیقه در سامانه ثبت شده و شناسه یکتا دریافت شده باشد. دستورالعمل اجرایی این ماده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و تصویب می‌گردد.

تبصره ۲- حکم این ماده نافذ احکام قانونی ثبت رهن و وثیقه املاک نزد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور نیست. سازمان مزبور مکلف است اطلاعات مربوط به ثبت رهن و وثیقه و فرایند آن را در چهارچوب ساختار داده‌ای که به تصویب شورا می‌رسد به صورت برخط، آنی و اعلامی به سامانه موضوع این ماده ارائه نماید.

تبصره ۳- به منظور افزایش قیمت فروش و نقدشوندگی وثایق و شفافیت در مزایده‌ها، قوه قضائیه و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظفند مزایده‌های شعب اجرای احکام، دوایر اجرای ثبت و تصفیه امور ورشکستگی را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار کنند. وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است امکان برگزاری این مزایده‌ها را در سامانه مزبور فراهم سازد. اشخاص برای شرکت در مزایده و ارائه پیشنهاد قیمت باید ده درصد (۱۰٪) قیمت مقرر در مواد (۷۳) تا (۷۵) قانون اجرای احکام مدنی مصوب ۱۳۵۶/۰۸/۰۱ را به عنوان تضمین نقدی شرکت در مزایده به حسابی که از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) مشخص شده تسلیم نمایند. در این صورت نیازی به پرداخت ده درصد (۱۰٪) بها، موضوع ماده (۱۲۹) قانون اخیرالذکر نیست و در صورتی که برنده در موعد مقرر بقیه بهای اموال را نپردازد، تضمین او به نفع دولت ضبط می‌شود. تا دو سال پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون در صورتی که مزایده از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار شده و برای دفعه دوم هم خریدار نداشته باشد، طلبکار می‌تواند برگزاری یک نوبت مزایده به صورت حضوری را با رعایت شرایط ماده (۱۳۱) قانون اجرای احکام مدنی درخواست کند. در صورت عدم وجود خریدار، موضوع ماده (۱۳۲) قانون مذکور اجرا می‌گردد. دستورالعمل نحوه استفاده از تضامین بدل از تضمین نقدی و همچنین میزان و چگونگی اخذ و آزادسازی این تضامین ظرف شش ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد.

ماده ۱۰-

الف- کلیه دستگاه‌های اجرائی که اطلاعات مرتبط با مال و دارایی موضوع وثیقه دارند از جمله سازمان ثبت اسناد و املاک کشور (با رعایت تبصره (۲) ماده (۹) این قانون) و دیگر دستگاه‌های تابعه قوه قضائیه و فرماندهی کل انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلفند ظرف سه ماه از تاریخ اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی به آنها ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه و ثبت اطلاعات وثایق و اموال مرهون، اقدامات زیر را انجام دهند:

۱- تبادل اطلاعات از طریق سامانه و دریافت درخواست نهاد وثیقه‌پذیر به همراه سایر مدارک مورد نیاز به صورت برخط

۲- تمهید مقدمات و انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد و یا گواهی توثیق و جلوگیری از نقل و انتقال آن به نفع نهاد وثیقه‌پذیر و ارسال برخط نسخه‌ای از مستندات مربوط به عملیات انجام شده به سامانه نظیر سند و یا گواهی توثیق و ممنوعیت نقل و انتقال وثیقه به انضمام مستندات مانده استعلام مربوط به مفاسدحساب و عدم بدهی مالیاتی که در تنظیم اسناد مذکور از مراجع ذی‌ربط اخذ شده است.

۳- انجام اقدامات مربوط به آزادسازی وثایق پس از دریافت برخط درخواست آزادسازی وثایق و ارسال نتیجه اقدامات انجام شده به سامانه

ب- نهادهای وثیقه‌پذیر موظفند در فرایند اعطای اعتبار ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه ظرف شش ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون، اقدامات زیر را انجام دهند:

۱- ارسال برخط قرارداد توثیق و سایر مدارک و مستندات مربوط به انضمام درخواست انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد مزبور برای اشخاص موضوع صدر این ماده از طریق سامانه.

۲- ارسال درخواست آزادسازی وثایق از اشخاص موضوع صدر این ماده و نتیجه اقدامات انجام شده به سامانه به صورت برخط

پ- سایر دستگاه‌های اجرائی و نیز اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از وثیقه را در اختیار دارند، با اعلام وزیر امور اقتصادی و دارایی، مکلف به انجام تکلیف مقرر در این ماده می‌باشند.

در صورت امتناع دستگاه‌ها و اشخاص مذکور از انجام تکالیف مقرر در این قانون حسب مورد شخص حقیقی به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی و شخص حقوقی به مجازات موضوع ماده (۲۰) قانون مزبور محکوم می‌شود.

ت- کتمان اطلاعاتی که در تعیین قیمت وثیقه مؤثر است توسط وثیقه‌گذار موجب مسئولیت وی بوده و پس از صدور حکم دادگاه صالح مکلف است نسبت به تکافوی ارزش وثیقه از محل سایر دارایی‌های خود اقدام نماید.

ث- کارشناسان رسمی که به تشخیص دادگاه صالح در ارزیابی و گزارش‌دهی، دارای قصور در تعیین ارزش وثیقه باشند به تعلیق پروانه تا دو سال و در صورت تقصیر تا پنج سال تعلیق یا لغو پروانه کارشناسی و یا به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شوند.

ج- پس از پذیرش قطعی وثیقه در سامانه و دریافت شناسه یکتا، ثبت وثیقه رسمیت یافته و جز در مورد املاک موضوع تبصره (۲) ماده (۹) این قانون به ثبت وثیقه نزد دفاتر اسناد رسمی نیاز نیست. **ماده ۱۱-** در ماده (۸) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، عبارت «کلیه کارفرمایان موضوع این قانون اعم از دولتی، عمومی و یا تعاونی» به عبارت «کلیه کارفرمایان اعم از دولتی، عمومی، خصوصی و یا تعاونی» اصلاح و در تبصره (۱) آن ماده بعد از عبارت «دستگاه‌های موضوع ماده (۲) این قانون» عبارت «و سایر کارفرمایان» اضافه می‌شود.

فصل سوم - تسهیل تأمین مالی از طریق مؤسسات اعتباری

ماده ۱۲- به مؤسسات اعتباری اجازه داده می‌شود با رعایت قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۰۸ با الحاقات و اصلاحات بعدی از محل منابع خود از جمله منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های مازاد، در هر یک از طرح‌های زیربنایی و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای نظیر طرح‌های آزادراهی، بزرگراهی و راه‌های اصلی در قالب تأمین مالی، تملک و یا ایجاد شرکت و صندوق طرح (پروژه) در چهارچوب مصوبات شورا مشارکت نمایند.

ماده ۱۳-

الف- متن زیر به انتهای تبصره (۴) ماده (۳۴) قانون ثبت اصلاحی ۱۳۸۶/۱۱/۲۹ موضوع بند «پ» ماده (۱۹) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۰۲/۰۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی اضافه می‌شود:

آئین‌نامه اجرائی این بند، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری وزارت دادگستری و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه شده و حداکثر ظرف دو ماه از لازم‌الاجرا شدن قانون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب- به منظور تأمین مالی طرحهای تولیدی و زیربنایی، صندوق توسعه ملی مجاز است با رعایت اساسنامه خود، به صورت ترکیبی از منابع مالی (ارزی و ریالی) با ساز و کاری که به تصویب هیأت امنای آن صندوق می‌رسد، نسبت به تأمین مالی طرحها و زیرطرح (پروژه)های بخش غیر دولتی اقدام نماید.

پ- عبارت «به منظور تسهیل سرمایه‌گذاری در ایران» از صدر ماده (۷) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی حذف و فراز اول و دوم تبصره (۴) ماده مزبور به شرح زیر اصلاح می‌شود. همچنین یک تبصره به عنوان تبصره (۵) به آن ماده الحاق و شماره تبصره‌های بعدی متناسباً اصلاح می‌شود:

تبصره ۴-

مراجع صدور مجوز کسب و کار از قبیل کانون‌های وکلای دادگستری، کانون‌های کارشناسان رسمی دادگستری، نهادهای زیرمجموعه قوه قضائیه (از جمله مرکز وکلا، کارشناسان رسمی و مشاوران خانواده قوه قضائیه، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، مؤسسات دآوری و میانجی‌گری، دفاتر خدمات الکترونیک قضائی و دفاتر ترجمه اسناد رسمی)، شهرداری‌ها، سازمان نظام روانشناسی و مشاوره جمهوری اسلامی ایران، فدراسیون‌های ورزشی، سازمان نظام مهندسی ساختمان، سازمان نظام مهندسی معدن، مراجع صادرکننده مجوزهای حوزه ثبت علامت تجاری، طرح صنعتی و اختراع و سایر مراجع بنا به تشخیص هیأت مقررات‌زدایی و تسهیل مجوزهای کسب و کار، موظفند پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، تمامی مراحل صدور، تمدید، توسعه، اصلاح، تعلیق و ابطال هرگونه مجوز خود را صرفاً از طریق «درگاه ملی مجوزهای کشور» و به صورت الکترونیکی انجام دهند.

مستتکف از اجرای حکم فوق به تشخیص مرجع قضائی ذیصلاح به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شود.

تبصره ۵-

الف- مواد (۷) و (۷ مکرر) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، مشمول تبصره (۲) بند «ج» ماده (۳) قانون مذکور نبوده و مواد (۷) و (۷ مکرر) قانون مذکور حاکم بر همه قوانین مربوط به مجوزهای کسب و کار هستند. همچنین مرجع تشخیص مصادیق کسب و کار و مجوزهای مربوط، هیأت مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب و کار است.

مراجع صدور مجوز مکلفند در صورت رد درخواست متقاضی مجوز، شماره شرط یا مدرک مصرح در درگاه ملی مجوزهای کشور که مبنای رد درخواست متقاضی بوده است را به صورت برخط و از طریق درگاه مذکور به اطلاع وی برسانند، در غیر این صورت، مشمول حکم درخواست شرط اضافه از متقاضی مجوز، موضوع تبصره (۴) ماده (۷ مکرر) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی خواهند بود.

ب- تصمیمات قطعی هیأت مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب و کار در چهارچوب قانون، برای تمامی مراجع صدور مجوز، لازم‌الاجرا بوده و مستنکف از اجرای آن، در مرجع قضائی ذی صلاح به مجازات درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شود.

فصل چهارم - تسهیل تأمین مالی از طریق بازار سرمایه

ماده ۱۴- به منظور فراهم ساختن زمینه سرمایه‌گذاری عموم مردم در انواع طرح (پروژه)‌های تولیدی یا زیربنایی و طرحهای تملک‌دارایی‌های سرمایه‌ای، ترویج فرهنگ سرمایه‌گذاری غیرمستقیم با هدف کاهش هزینه‌های تأمین مالی، موارد زیر مشمول مالیات به نرخ صفر می‌باشد:

الف- هرگونه نقل و انتقال دارایی به شرکت‌های سهامی طرح (پروژه)، صندوق‌های تأمین مالی، زمین، ساختمان، املاک و مستغلات از اشخاص مؤسس آنها و بالعکس.

ب- مالیات نقل و انتقال و مالیات بر درآمد در شرکت‌های مؤسس یا سهامدار ناشی از انتقال آورده غیرنقدی به شرکت‌های سهامی در شرف تأسیس به عنوان آورده غیرنقدی سهامداران شرکت‌های مذکور که به منظور ایجاد یا تکمیل طرح (پروژه)‌های تولیدی صنعتی و کشاورزی، زیربنایی یا خدماتی و طرحهای تملک‌دارایی‌های سرمایه‌ای، حمل و نقل درون و برون شهری و طرحهای توسعه شهری و روستایی شکل می‌گیرد و مجوز تأسیس، پذیره‌نویسی و یا عرضه عمومی آن از سازمان بورس و اوراق بهادار اخذ می‌گردد.

پ- نقل و انتقال و سود حاصل از نقل و انتقال دارایی شرکت مادر تخصصی (هلدینگ) به/از شرکت‌های زیرمجموعه که برای انتقال به صندوق‌های تأمین مالی صورت می‌گیرد.

ت- صرفاً مالیات نقل و انتقال بازخرید اوراق دولتی در توافقنامه‌های بازخرید (ریپو)

ث- مالیات بر درآمد آن بخش از سود تقسیم نشده سال مالی قبل شرکت‌های پذیرفته شده در بهابازار (بورس) و فرابورس که به حساب سرمایه شرکت انتقال یافته (موضوع ماده (۱۰۵) قانون مالیات‌های مستقیم) و تا ده ماه پس از تصویب افزایش سرمایه، در اداره ثبت شرکتها ثبت شود. در

صورتی که اشخاص بهره‌مند از مشوق مالیاتی موضوع این ماده اقدام به کاهش سرمایه کنند، مالیات متعلق در سال کاهش سرمایه مطالبه و وصول می‌شود.

تبصره ۱- صندوق‌های مشمول این ماده شامل صندوق‌های تأمین مالی موجود یا انواع صندوق‌های تأمین مالی جدیدی است که امیدنامه و اساسنامه آنها به تصویب سازمان بورس و اوراق بهادار خواهد رسید. مرجع تشخیص صندوق تأمین مالی از انواع صندوق سرمایه‌گذاری، سازمان بورس و اوراق بهادار است.

تبصره ۲- در مورد شرکتهای مادر تخصصی (هلدینگ) که برای تأمین نقدینگی و منابع مالی مورد نیاز طرح (پروژه)‌های در دست اجرای خود و شرکتهای تابعه در چهارچوب دستورالعمل ابلاغی سازمان بورس و اوراق بهادار نسبت به انتشار اوراق بدهی اقدام می‌نمایند، هزینه‌های مالی که توسط شرکت مادر تخصصی به صورت مستقیم یا از طریق شرکت تابعه مالک طرح (پروژه) بابت انتشار اوراق و کارمزد تخصصی یا پرداختی به شرکتهای متعهد پذیره نویسی و بازارگردانی اوراق و کارمزد سایر ارکان انتشار اوراق پرداخت می‌شود، به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی محسوب می‌شود.

تبصره ۳- تملک واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق‌های سرمایه‌گذاری نیکوکاری ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار توسط هریک از ارکان صندوق‌های یادشده و همچنین هرگونه پرداخت از طرف این صندوق‌ها به ارکان آن به منظور اختصاص به امور نیکوکاری، در صورت تأیید رکن ناظر صندوق، از پرداخت مالیات بر درآمد اتفاقی معاف است.

تبصره ۴- در عرضه خصوصی اوراق بدهی در بازار سرمایه، در صورت اعلام موافقت کلیه خریداران، انتشار اوراق بدهی بدون استفاده از ضامن، بازارگردان و متعهد پذیره نویسی به اشخاص معرفی شده از طرف بانی انتشار اوراق، توسط نهاد واسط مطابق با مصوبات سازمان بورس و اوراق بهادار بلامانع است.

ماده ۱۵- شرکتهای پذیرفته شده در بهابازار (بورس) تهران یا فرابورس ایران که نسبت به افزایش سرمایه از طریق صرف سهام با سلب حق تقدم و عرضه عمومی اقدام نمایند، در صورت تسلیم مستندات مربوط به ثبت افزایش سرمایه به مرجع ثبت شرکتهای تا حداکثر چهارماه پس از پایان سال مالی و ارائه گواهی ثبت افزایش سرمایه به اداره امور مالیاتی مربوط حداکثر تا سه ماه پس از

انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه، به میزان افزایش سرمایه ثبت شده از سود سال مالی قبل آنها، مشمول مالیات به نرخ صفر می‌شوند.

تبصره ۵- در صورتی که اشخاص بهره‌مند از مشوق مالیاتی موضوع این ماده اقدام به کاهش سرمایه یا توزیع نقدی اندوخته صرف سهام کنند، دو برابر مالیات متعلقه در سال کاهش سرمایه از آنها مطالبه و وصول می‌شود. مطالبه و وصول مالیات بابت کاهش سرمایه‌ای که به موجب احکام قضائی و یا ماده (۱۴۱) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی صورت می‌گیرد، یا مواردی که به تشخیص وزیر امور اقتصادی و دارایی کاهش سرمایه اجتناب‌ناپذیر باشد یا اشخاص معذور باشند، صرفاً معادل مالیات متعلقه می‌باشد.

ماده ۱۶- در راستای تسهیل تأمین مالی شرکتی از بازار بدهی، شرکتهای متقاضی انتشار اوراق صکوک، می‌توانند در چهارچوب دستورالعملی که به منظور ایجاد تناسب نرخ سود با صرف مخاطره (ریسک) با رعایت مصوبات شورای عالی بورس و بر اساس رتبه اعتباری شرکت و نوع اوراق بدهی با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب شورا می‌رسد، نرخ سود اسمی یا سود دوره ای (کوپن) اوراق بدهی غیردولتی را تعیین نمایند.

تبصره ۵- دستورالعمل تعیین شرایط خریداران اوراق پرمخاطره توسط شورا تعیین می‌شود.

ماده ۱۷- در افزایش سرمایه شرکتهای سهامی عام ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، اعلامیه پذیرهنویسی عمومی پس از اخذ تأییدیه مربوط از سازمان بورس و اوراق بهادار و بدون نیاز به اخذ مجوز از مرجع ثبت شرکتهای قابل انتشار می‌باشد. سازمان بورس و اوراق بهادار موظف است اطلاعات مربوط به افزایش سرمایه را به صورت الکترونیکی در اختیار مرجع ثبت شرکتهای قرار دهد. این موضوع در حکم ثبت نزد مرجع ثبت شرکتهای و رافع مسئولیت شرکت در خصوص ثبت نزد مرجع مزبور است. شرکتهای موضوع این ماده از شمول حکم ماده (۱۷۳) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مستثنی می‌باشند.

ماده ۱۸- مهلت اعمال حق تقدم در شرکتهای سهامی عام ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار سی‌روز است و مدت مذکور در صورت ارائه دلایل موجه و مورد قبول این سازمان، فقط یک بار و حداکثر به مدت پانزده روز قابل تمدید می‌باشد. مهلت پذیرهنویسی حق تقدم از سی روز به پانزده روز کاهش می‌یابد و برای یک هفته قابل تمدید می‌باشد. شرط پذیرش اعلام پذیرهنویسی، انتشار آن در یک روزنامه کثیرالانتشار و سامانه اطلاع‌رسانی ناشران بورس (کدال) است.

شرکتهای سهامی عام ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار موضوع این ماده از شمول حکم ماده (۱۶۶) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مستثنی می‌باشند.

ماده ۱۹- در مورد شرکتهای ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، موارد زیر به طریق الکترونیکی و در چهارچوب دستورالعملی که حداکثر ظرف دو ماه از لازم الاجرا شدن این قانون توسط سازمان بورس و اوراق بهادار ابلاغ می‌گردد، صورت می‌پذیرد:

۱- ارسال گواهینامه حق تقدم خرید سهام جدید از طرف شرکت به صاحبان سهام به جای استفاده از پست سفارشی

۲- انتشار اعلامیه‌های پذیرهنویسی و دعوتنامه‌های مجامع عمومی و اطلاعیه‌ها از طرف شرکت

۳- پذیرهنویسی و تعهد خرید سهام شرکت، به جای مراجعه به مؤسسات اعتباری و تکمیل اوراق مربوط

۴- برگزاری مجامع عمومی شرکت و اعمال حق رأی همزمان با برگزاری مجامع حضوری

۵- صدور گواهینامه موقت سهام، اوراق سهام و گواهینامه‌های حق تقدم خرید سهام شرکت به جای چاپ کاغذی آنها

۶- ثبت نقل و انتقالات سهام و گواهینامه‌های حق تقدم خرید سهام شرکت به جای ثبت آنها در دفاتر کاغذی

تبصره ۱- سهامداران متقاضی دریافت پستی گواهینامه حق تقدم خرید سهام موظفند حداکثر ظرف پنج‌روز پس از انتشار اعلامیه پذیرهنویسی سهام توسط ناشر، تقاضای مکتوب خود را جهت دریافت پستی گواهینامه به شرکت مربوط ارسال نموده و هزینه خدمات پستی را بر عهده بگیرند.

تبصره ۲- شرکتهای مذکور مکلفند وجوه حاصل از فروش گواهینامه‌های حق تقدم استفاده نشده سهام را از طریق سامانه جامع الکترونیک مشتریان (سجام) به حساب اشخاص ذی نفع واریز نمایند.

تبصره ۳- وکالت در اعمال حق رأی در مجمع غیرالکترونیک تنها با وکالتنامه رسمی مجاز است.

تبصره ۴- سایر اشخاص تحت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار نیز می‌توانند با تأیید این سازمان اقدامات فوق را انجام دهند.

تبصره ۵- دستورالعمل تدوین شده توسط سازمان بورس و اوراق بهادار در خصوص موارد فوق از

تاریخ ابلاغ برای شرکتهای ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار و سایر مراجع مرتبط از جمله مرجع ثبت شرکتهای، لازم‌الاجرا است.

ماده ۲۰-

الف- به منظور ایجاد زیرساخت تأمین مالی در زنجیره تولید، بها بازار (بورس) های کالایی مجازند نسبت به ایجاد امکان معامله کالا در بهابازار (بورس) های ذی ربط بر مبنای اسناد اعتباری نظیر برات الکترونیکی و سایر اسناد اعتباری قانونی و همچنین ایجاد ابزار لازم برای تبدیل اسناد اعتباری مذکور به ریال اقدام نمایند. دستورالعمل این بند توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می گردد.

ب- در بندهای (۵) و (۶) ماده (۷) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، بعد از عبارت «تأسیس» عبارت «و فعالیت» اضافه و بند (۷) آن به شرح زیر اصلاح می گردد:

۷- تصویب اساسنامه بهابازار (بورس) ها، کانون ها، نهادهای مالی و شرکتهای سهامی عام ثبت شده نزد سازمان و الزام آنها به تطابق اساسنامه های خود با آن

پ- مفاد ماده (۱۵) قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱/۰۲/۱۱ در مورد کلیه اشخاص حقوقی خصوصی از قبیل مؤسسات، شرکتهای و بنگاهها یا اعضای هیأت مدیره و مدیران عامل آنها، در موضوعات مرتبط با همان مؤسسه، شرکت و بنگاه نیز لازم الاجرا خواهد بود.

ماده ۲۱-

الف- انتقال دارایی پایه از/به ابزارهای مالی مبتنی بر دارایی پایه مصوب شورای عالی بورس و اوراق بهادار از جمله صندوق طرح (پروژه) و گواهی صرفه جویی انرژی از شمول قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰/۰۳/۰۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی مستثنی می باشند.

ب- یک بند به عنوان بند «پ» به ماده (۱۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده و یک تبصره به عنوان تبصره (۴) به آن ماده الحاق شود:

پ- فروش کلیه کالاها در قالب گواهی سپرده کالایی در بهابازار (بورس) های کالایی
تبصره ۴- در صورتی که کالاهای موضوع بند «پ» مشمول مالیات و عوارض فروش باشد، تحویل گیرنده از انبارهای پذیرش شده در بهابازار (بورس) های کالایی موظف به تسویه مالیات و عوارض خرید کالا بر اساس قیمت اعلامیه خرید خود با سازمان امور مالیاتی کشور است. اعلامیه خرید، در حکم صورتحساب است.»

ماده ۲۲- به سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران و سازمان تأمین اجتماعی اجازه داده می شود اوراق مالی اسلامی منتشر شده از سوی خزانه و اوراق گام (اوراق گواهی اعتبار مولد) را بابت مطالبات مالیاتی، حقوق ورودی، حق بیمه و جریمه های مربوط بپذیرند.

ماده ۲۳- هیأت وزیران مکلف است در چهارچوب قوانین، آیین نامه اجرایی توسعه روش های تأمین مالی مبتنی بر پیش فروش یا خرید اعتباری کالاها و خدمات و کاهش مخاطرات این روشها و تأمین حقوق مالی و غیرمالی طرفین معامله را ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون، تصویب و ابلاغ نماید.

ماده ۲۴- در مواردی که طبق قانون از جمله ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور یا بنا بر تصویب شورا، جبران صرفه جویی حاصل از سرمایه گذاری به صورت پرداخت نقدی و یا واگذاری دارایی برعهده دستگاه اجرایی است، به دستگاه اجرایی مذکور اجازه داده می شود همزمان یا قبل از آغاز طرح (پروژه) در چهارچوب «قوانین» و «مصوبات شورای عالی بورس و اوراق بهادار»، اوراق گواهی صرفه جویی منتشر نموده و یا اوراق گواهی صرفه جویی منتشر شده از سوی سرمایه گذار را تضمین نماید. دستگاه اجرایی ذی ربط مکلف به تحویل دارایی پایه گواهی صرفه جویی یا معادل آن از دارایی دیگر و یا معادل نقدی آن مطابق قرارداد است.

فصل پنجم - تسهیل تأمین مالی خارجی و صدور بسته های سرمایه گذاری بدون نام

ماده ۲۵- به منظور معرفی ظرفیت های سرمایه گذاری دولتی و غیردولتی در کشور و جذب تأمین مالی خارجی، «سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران» مکلف است با همکاری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، اتاق تعاون ایران و اتاق اصناف ایران ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون، با استفاده از امکانات موجود نسبت به ایجاد زیرساخت الکترونیکی تحت عنوان «سامانه جامع اطلاعات سرمایه گذاری کشور» اقدام نماید. اطلاعات مندرج در سامانه مذکور باید علاوه بر زبان فارسی، حداقل به دو زبان پر کاربرد دنیا برای تمامی سرمایه گذاران قابل رؤیت بوده و امکان بارگذاری اطلاعات و مطالعات طرح (پروژه) را برای متقاضیان جذب تأمین مالی خارجی فراهم نماید.

تبصره ۱- سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران موظف است به تمامی اشخاصی که متقاضی انجام یا جذب تأمین مالی خارجی هستند دسترسی لازم برای استفاده از خدمات سامانه موضوع این ماده را به صورت رایگان اعطا نماید.

تبصره ۲- عدم درج اطلاعات در سامانه موضوع این ماده، مانع جذب تأمین مالی خارجی برای دستگاه‌های اجرائی یا اشخاص حقوقی نیست.

تبصره ۳- آیین‌نامه اجرائی این ماده به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی حداکثر سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۲۶- به منظور ارتقای توان رقابت در جذب منابع مالی خارجی و تحقق ورود سرمایه خارجی مصوب برای اجرای طرح‌های دارای مجوز هیأت سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۶) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی اصلاحی ۱۳۸۶/۱۱/۰۸، کلیه دستگاه‌های اجرائی متولی طرح‌های سرمایه‌گذاری مکلفند:

الف- ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون، فهرست فرصت‌ها، بسته‌ها و طرح(پروژه)های سرمایه‌گذاری، مجوزهای بدون نام، مشوق‌های سرمایه‌گذاری و تسهیلات قابل ارائه به سرمایه‌گذاران در حوزه کاری خود را شناسایی و به زبان فارسی و دو زبان پرکاربرد دنیا تدوین نموده و علاوه بر ارائه به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران در سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری کشور درج و حداقل هر سه ماه یک بار به روزرسانی نمایند.

ب- نسبت به انجام مطالعات پیش‌امکان‌سنجی موضوعات بند «الف» به صورت هر سه ماه یک بار و به روزرسانی اطلاعات مربوط به آنها و اعلام به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، به زبان فارسی و دو زبان پرکاربرد دنیا و درج آن در سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری خارجی کشور اقدام نماید.

پ- اقدامات و پیگیری‌های لازم برای جذب و بکارگیری سرمایه‌های خارجی که موافقت اصولی اولیه آن برای اخذ مجوز سرمایه‌گذاری خارجی صادر شده را، انجام داده و گزارش پیشرفت تحقق ورود سرمایه خارجی در هر سرمایه‌گذاری را هر شش ماه یک بار به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران ارائه نمایند.

دستورالعمل اجرائی این ماده ظرف سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۲۷- دستگاه‌های اجرائی و استانداری‌ها با همکاری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، اتاق تعاون ایران و اتاق اصناف ایران موظفند ظرف شش ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون، نسبت به تهیه، تصویب و انتشار فهرست بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام در بخش‌های مختلف

اقتصادی مربوط به خود با به‌روزرسانی الزامی در هر شش ماه یک بار اقدام و با رعایت شرایط رقابتی، آنها را به سرمایه‌گذاران واجد شرایط واگذار نمایند. در خصوص بسته‌هایی که قابلیت جذب سرمایه‌گذار خارجی دارد، دستگاه اجرایی یا استانداری موظف است مجوز مربوط را در سامانه موضوع ماده (۲۵) این قانون بارگذاری نماید. وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است امکان صدور بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام را از طریق درگاه ملی مجوزهای کشور موضوع قانون اصلاح مواد (۱) و (۷) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و اصلاحات بعدی آن مصوب ۱۳۹۹/۱۱/۱۵ و قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار مصوب ۱۴۰۰/۱۲/۲۴ ایجاد نماید.

تبصره ۱- مشارکت دستگاه اجرایی در طرح‌های موضوع بسته سرمایه‌گذاری بدون نام با رعایت اصل هشتم (۸۰) قانون اساسی بلامانع است.

تبصره ۲- پس از واگذاری بسته سرمایه‌گذاری بدون نام، هیچ دستگاه اجرایی یا نهادی حق مطالبه مجوز جدید را از سرمایه‌گذار ندارد و نمی‌تواند نسبت به ابطال مجوزی که صادر نموده اقدام کند. اشخاص متخلف و همچنین بالاترین مقام دستگاه اجرایی یا نهاد ذی‌ربط متخلف از حکم این تبصره به دو تا پنج سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می‌شود.

تبصره ۳- دستورالعمل ارزیابی دستگاه‌های اجرایی و مسئولان آنها بر اساس تعداد بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام صادرشده و نیز حداقل تعداد بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام الزامی برای هر دستگاه ظرف سه ماه توسط شورا اعلام می‌گردد.

ماده ۲۸-

الف- به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه داده می‌شود برای حمایت از تأمین منابع مالی خارجی مورد نیاز طرح‌های اقتصادی بخش غیردولتی که توجیه فنی-اقتصادی آن به تصویب شورا رسیده با اخذ تضامین لازم و معتبر نسبت به صدور ضمانت‌نامه دولتی اقدام نماید.

ب- به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه داده می‌شود تا در قبال اخذ تضامین لازم و معتبر، برای صادرکنندگان کالاها و خدمات یا پیمانکاران ایرانی خارج از کشور یا سرمایه‌گذاران ایرانی که برای افزایش ارزش افزوده مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای ایرانی یا جذب و انتقال فناوری به داخل کشور، در خارج از کشور سرمایه‌گذاری می‌کنند، با تصویب شورا نسبت به صدور ضمانت-نامه دولتی اقدام نماید.

پ- به شرکتهای دولتی اجازه داده می شود تا در قبال اخذ تضامین لازم و معتبر، برای تولیدکنندگان و صادرکنندگان کالاها و خدمات ایرانی و پالایش و فراوری کنندگان محصولات خام ایرانی در داخل و خارج از کشور با تصویب هیأت مدیره شرکت و اخذ تأییدیه شورا، ضمانت نامه شرکتی صادر نمایند.

ماده ۲۹-

الف- دولت مجاز است نسبت به تسهیل و اعطای اقامت به اتباع خارجی متقاضی آن که حداقل مبلغ مشخصی را در مؤسسات اعتباری ایرانی، سپرده گذاری ارزی یا ریالی نموده و یا در ایران سرمایه گذاری مستقیم یا غیرمستقیم مایند و یا اوراق بهادار دولتی یا ارزی طرح (پروژه) های داخلی را خریداری می نمایند، اقدام کند. حداقل مبالغ مورد نظر توسط شورا تعیین و اعلام می گردد. آیین نامه اجرائی این بند ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون به وسیله وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان برنامه و بودجه کشور، وزارتخانه های اطلاعات، امور خارجه، کشور، تعاون، کار و رفاه اجتماعی و میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ب- دولت مکلف است شرایطی فراهم نماید که هر سال تا سقفی که به پیشنهاد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب شورا می رسد، اشخاص حقوقی دولتی و غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) که دارای توان بازپرداخت ارزی در بخشهای دولتی و غیردولتی هستند، بتوانند از طریق انتشار اوراق بهادار ارزی، طرحهای دارای محصول صادراتی خود را تأمین مالی نمایند. حکم این بند موجد ضمانت بازپرداخت برای دولت نیست.

تبصره- ایجاد محدودیت صادراتی برای اشخاص حقوقی موضوع این بند ممنوع است مگر اینکه با رعایت ماده (۹۰) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی منابع مالی لازم برای جبران هزینه سرمایه گذار در بودجه همان سال پیش بینی شده باشد یا از طریق اعتبار مالیاتی با سرمایه گذار تسویه شود.

پ- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است از طریق بانکها یا صرافی های مجاز ترتیبی اتخاذ نماید تا گردشگران، سرمایه گذاران، بازرگانان و اشخاص خارجی که به کشور وارد می شوند، بتوانند متناسب با ارز تحویلی به شعب بانکی یا صرافی های بانکی داخل و یا خارج از

کشور، نرخ روز توافقی، کارت بانکی ریالی مدت‌دار و قابل تمدید دریافت نمایند و ارزش مصرف نشده در پایان مدت کارت به آنها با نرخ روز توافقی مسترد گردد.

ت- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است با رعایت قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۰۲ و قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم مصوب ۱۳۹۴/۱۱/۱۳ از طریق ورود اسکناس ارز، واردات کالاها و خدمات و یا فروش ارز به سایر اشخاص، شعب بانکی و یا صرافی‌های مجاز و همچنین ایجاد ساز و کار تهاثر برای سرمایه‌گذاران خارجی، امکان ورود سرمایه خارجی را فراهم و برای افتتاح حساب آنها مجوز لازم را صادر نماید.

آیین‌نامه اجرائی این بند حداکثر سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت امور خارجه تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ث- به منظور استفاده از ظرفیتها و سازوکارهای جدید تبادلات مالی، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت صنعت، معدن و تجارت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند آیین‌نامه اجرایی مربوط به تأمین مالی خارجی (فاینانس) و سرمایه‌گذاری خارجی از طریق رمزپول‌ها را تدوین کنند و حداکثر ظرف دو ماه از تصویب این قانون به تصویب هیأت وزیران برسانند.

ج- مؤسسات اعتباری می‌توانند ضمن پرداخت سود به سپرده‌های ارزی اشخاص از آن به عنوان وثیقه تسهیلات اعطائی جهت تأمین سرمایه ثابت و در گردش واحدهای تولیدی استفاده نمایند. در صورت درخواست سپرده‌گذار، متناسب با بازپرداخت تسهیلات، وثیقه‌های ارزی سرمایه‌گذار نیز مسترد می‌گردد. در زمان تسویه اصل و سود سپرده، مؤسسات اعتباری عامل نمی‌توانند سپرده‌گذار را ملزم به دریافت معادل ریالی اصل و سود سپرده نمایند یا به جای ارزش دریافت‌شده، سپرده‌گذار را مکلف به دریافت ارزشهای دیگر نمایند.

ماده ۳۰- به منظور معرفی و جذب سرمایه خارجی و تأمین مالی طرحهای تولیدی، زیربنایی و طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای فنی و اقتصادی ایران مکلف است در چهارچوب قوانین نسبت به صدور مجوز تأسیس کارگزاری (آژانس)های جذب سرمایه‌گذاری برای اشخاص حقوقی اقدام نماید. دستورالعمل تشکیل کارگزاری‌های مذکور و حق‌الزحمه دریافتی از سرمایه‌گذاران توسط این کارگزاری‌ها، حداکثر سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌گردد.

تبصره ۵- شخص حقوقی موضوع این ماده باید واجد شرایط زیر باشد:

- ۱- در قالب شرکت سهامی به ثبت رسیده باشد.
- ۲- مدیران شرکت دارای حداقل مدرک کارشناسی رشته‌های اقتصاد، مالی، حقوق و سایر رشته‌های مرتبط فعالیت شرکت باشند.
- ۳- حسابرس شرکت باید عضو جامعه حسابداران رسمی ایران باشد.

فصل ششم - تأمین مالی از طریق مشارکت و مولدسازی دارایی

ماده ۳۱-

الف- یک تبصره به بند «د» ماده (۲۸) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۰۴ به شرح ذیل الحاق می‌شود:

تبصره- سازمان برنامه و بودجه کشور مکلف است برای دستگاه‌های اجرائی دارای طرح‌های مشارکتی تولیدی و زیربنایی، حداقل ده درصد (۱۰٪) از سرجمع اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای آنها را به صورت صددرصد (۱۰۰٪) تخصیص یافته برای اجرای طرح‌های مزبور به عنوان آورده یا سهم دولت اختصاص دهد.

ب- به منظور توسعه زیربناها و ارتقای سطح بهره‌وری در بخشهای اقتصادی کشور، دستگاه‌های اجرائی با رعایت قوانین و مقررات مربوط، مجاز به مولدسازی اموال منقول و غیرمنقول خود از طریق شرکتها و سازمان‌های تابعه و همچنین تغییر کاربری و فروش زمین‌های مازاد در اختیار خود می‌باشند. تهاثر اموال مذکور با دیون و تعهدات مربوط به طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای مندرج در پیوست قانون بودجه سنواتی و یا به عنوان تأمین سهم مشارکت دولت در طرحهای مزبور، مشروط به اجرای طرحهای متناسب با کاربری‌های مصوب با رعایت شرایط رقابتی (از طریق مناقصه یا مزایده) توسط دریافت‌کنندگان اراضی، مجاز است.

ماده ۳۲- در اجرای ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، با پیشنهاد دستگاه اجرائی ذی‌ربط و تصویب شورای اقتصاد، وزارت نفت از طریق شرکتهای تابعه ذی‌ربط مکلف است در تأمین مالی اجرا یا احداث طرحهایی که موجب صرفه‌جویی در مصرف سوخت یا انرژی می‌شود، مشارکت نماید. میزان مشارکت شرکتهای تابعه ذی‌ربط وزارت نفت به عنوان سهم، کمک بلاعوض دولت و یا جبران صرفه‌جویی انجام شده در انرژی، محاسبه و منظور می‌شود.

ماده ۳۳- به منظور تکمیل زنجیره نفت و گاز، به وزارت نفت اجازه داده می‌شود با رعایت قانون حمایت از توسعه صنایع پایین دستی نفت خام و میعانات گازی با استفاده از سرمایه‌گذاری مردمی مصوب ۱۳۹۸/۰۴/۲۴ و سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و با لحاظ سهم صندوق توسعه ملی از طریق شرکتهای دولتی ذی‌ربط نسبت به سرمایه‌گذاری مشترک با بخش غیردولتی در پالایشگاه‌ها و پتروپالایشگاه‌ها از محل منابع داخلی این شرکتها، تأمین مالی خارجی (فاینانس) و یا تحویل نفت خام صادراتی به قیمت روز صادراتی به پیمانکاران جهت تولید مواد پایه پتروشیمی و سوخت در چهارچوب بودجه سنواتی تا سقفی که توسط شورا تعیین می‌شود اقدام نماید. در راستای اجرای قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی وزارت نفت موظف به واگذاری سهم خود در پالایشگاه‌ها و پتروپالایشگاه‌های مذکور در بازه زمانی مصوب شورا است.

ماده ۳۴- به دولت اجازه داده می‌شود در صورت وجود محدودیت‌های خارجی برای فروش نفت خام با رعایت قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، از طریق شرکتهای تابعه وزارت نفت و با درخواست دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط، روزانه تا یک میلیون بشکه نفت خام را که سقف ریالی آن در لوایح بودجه سنواتی تعیین می‌شود، در صورت ارائه تضامین کافی به دستگاه مذکور، به پیمانکاران داخلی و خارجی که با رعایت قانون برگزاری مناقصات مصوب ۱۳۸۳/۰۱/۲۵ با اصلاحات و الحاقات بعدی، به تأمین مواد اولیه و یا اجرای طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای دارای ردیف اعتباری با اولویت طرح‌های زیربنایی از جمله راه‌ها، خطوط ریلی و تأمین و نوسازی ناوگان اعم از اتوبوسرانی، تاکسیرانی، قطار سریع‌السیر یا دیزلی و قطار شهری و حومه و توسعه و ساخت اسکله و بنادر اعم از دریایی و خشکی اقدام می‌کنند یا مواد اولیه، ماشین‌آلات، تجهیزات، کالای سرمایه‌ای و یا کالای مورد نیاز کشور را تأمین می‌کنند به قیمت روز صادراتی شرکت ملی نفت ایران واگذار کرده و پس از تهاتر در حسابهای فی مابین شرکت مزبور و خزانه داری کل کشور تسویه نماید.

تبصره ۱۵- تحویل‌گیرندگان نفت خام موضوع این ماده جهت پالایش نفت تحویلی و تأمین فرآورده‌های نفتی داخل کشور، مجاز به استفاده از ظرفیت معین شده برای پالایشگاه‌های داخلی طرف قرارداد با شرکتهای تابعه وزارت نفت نیستند و حق عرضه و فروش نفت خود به مشتریان خارجی طرف قرارداد با شرکتهای تابعه وزارت نفت را ندارند.

تبصره ۲۵- شیوه مالی، حقوقی و فنی و اهلیت شرکتهای متقاضی تهاتر و انتخاب طرحهای مشمول این ماده در آیین نامه‌ای توسط سازمان برنامه و بودجه کشور با همکاری وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی و نفت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون تعیین می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۳- دولت مجاز است نسبت به تأمین پانزده درصد (۱۵٪) پیش پرداخت سهم خود و همچنین تضمین بازپرداخت اصل و سود منابع مالی تأمین شده از سوی بانکهای کارگزار خارجی و بانکها و مؤسسات مالی و توسعه‌ای بین‌المللی، به صورت نقدی (ارزی) یا مبتنی بر تهاتر نفت اقدام نماید. وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است شیوه نامه اجرایی صدور تضمین نامه های مبتنی بر تهاتر نفت را با همکاری سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت نفت حداکثر ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون تهیه کند و به تصویب هیأت وزیران برساند.

ماده ۳۵-

الف- به دستگاههای اجرایی اجازه داده می‌شود در راستای تأمین مالی طرحهای تولیدی، زیربنایی و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، استفاده از هوش مصنوعی و هوشمندسازی ساز و کارهای اجرایی و ارائه خدمات به زیرمجموعه‌های خود در قالب سرمایه گذاری و مشارکت با رعایت شرایط رقابتی به انعقاد قرارداد با بخشهای غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) و پرداخت اصل و سود به سرمایه گذار از محل عواید حاصل از اجرای طرح (پروژه) اقدام کنند.

آیین نامه اجرایی این ماده ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب- به دستگاههای اجرایی اجازه داده می‌شود در چهارچوب آیین نامه اجرایی مصوب هیأت وزیران نسبت به اجرای طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای انتفاعی دارای ردیف بودجه و شماره طبقه بندی از طریق مشارکت با اشخاص حقوقی مجری، اقدام و برای تأمین بخشی از منابع مورد نیاز از طریق فروش سهام یا سهم الشرکه خود در آن طرح (پروژه) اقدام کنند. حداقل سود مورد انتظار برای سهامداران یا شرکا در قالب آیین نامه اجرایی مزبور تضمین می‌شود.

ماده ۳۶-

الف- در راستای مولدسازی اموال به دستگاههای اجرایی اجازه داده می‌شود بر مبنای قیمت روز کارشناسی از طریق تهاتر، معاوضه و یا مشارکت با شهرداری محل یا از طریق فراخوان و در شرایط

رقابتی با بخشهای غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) اموال، دارایی‌ها، زمین‌ها و مستحقات ملکی خود را مولدسازی نموده و از محل سهم یا درآمدهای حاصل با رعایت ترتیبات قانونی نسبت به اجرای طرح (پروژه) های دارای مجوز قانونی خود یا پرداخت بدهی قطعی شده خود اقدام کنند. این اقدامات باید با تأیید سازمان برنامه و بودجه کشور و اعمال حساب نزد خزانه - داری کل کشور انجام شود. آیین‌نامه اجرائی این بند ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون توسط شورا تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب- به شهرداری‌ها اجازه داده می‌شود برای تسویه مطالبات و بدهی‌های قطعی شده با دستگاه‌های اجرائی، سازمان تأمین اجتماعی و مؤسسات اعتباری نسبت به مبادله اراضی و املاک و انواع عوارض قانونی قابل وصول خود در چهارچوب آیین‌نامه‌ای که ظرف دو ماه به پیشنهاد شورا تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، اقدام یا با این دستگاه‌ها در ساخت و ساز و مولدسازی این زمین‌ها مشارکت نمایند.

ماده ۳۷- در صورتی که اجرای طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای یا سرمایه‌گذاری دارای مجوز اشخاص و همچنین اجرای بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام منتج به ایجاد یا استحصال دارایی غیرمنقول نظیر زمین گردد، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است با درخواست دستگاه اجرائی طرف قرارداد با سرمایه‌گذار، نسبت به صدور سند مالکیت به نام دستگاه اجرائی یا سرمایه‌گذار حسب مفاد قرارداد اقدام نماید. سند مالکیت مزبور قابل توثیق نزد نهادهای وثیقه‌پذیر است.

ماده ۳۸- توقف عملیات اجرائی طرح‌های تولیدی و زیربنایی که با مالکیت یا مشارکت بخش‌های غیردولتی داخلی و خارجی انجام می‌شود، بجز مواردی که تداوم عملیات اجرائی ضرر غیرقابل جبران ایجاد می‌کند و فوریت در توقف آن ضروری است، صرفاً با حکم قطعی محاکم قضائی امکان‌پذیر می‌باشد. در هر صورت توقف عملیات اجرائی بیش از دو ماه، مستلزم صدور حکم قطعی قضائی است.

ماده ۳۹- به دستگاه‌های اجرائی اجازه داده می‌شود با تصویب شورا نسبت به تأمین مالی طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای به روش اوراق بهادارسازی اموال و دارایی‌های واجد شرایط اقدام کنند. آیین‌نامه اجرائی این ماده شامل روش‌های اوراق بهادارسازی با رعایت قانون بازار اوراق بهادار

جمهوری اسلامی ایران و شرایط اموال و دارایی‌های موضوع این ماده به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۴۰- به دستگاه‌های اجرائی اجازه داده می‌شود با استفاده از آورده‌های نقدی و غیرنقدی خود در قالب انواع قراردادهای مشارکت عمومی و خصوصی نظیر ساخت، بهره‌برداری و واگذاری (BOT)، تأمین منابع مالی، ساخت، تملک و بهره‌برداری (BOO)، طرح و ساخت کلید در دست (EPCF)، ساخت، بهره‌برداری، مالکیت و واگذاری (BOOT)، ساخت، اجاره و واگذاری (BLT)، احیا، بهره‌برداری و انتقال (ROT)، ساخت، اجاره و بهره‌برداری (BLO) و سایر روشهای مصوب شورا با پیش‌بینی شرایط رقابتی از طریق برگزاری مزایده یا مناقصه نسبت به اجرای مشارکتی طرحهای انتفاعی یا طرحهای تولیدی و زیربنایی با بخشهای غیردولتی اقدام نمایند.

تبصره ۱- قرارداد مشارکت عمومی و خصوصی، قراردادی بلندمدت و نتیجه محور است که طبق آن سرمایه‌گذار تعهد می‌کند با توان فنی و مالی خود، محصول (کالاها یا خدمات) مندرج در وظایف قانونی طرف عمومی (سرمایه‌پذیر) را تأمین کند و بازگشت اصل و سود آورده‌های سرمایه‌گذار از محل منافع دوره بهره‌برداری (ارائه محصول) و حسب ضرورت انواع حمایت‌های طرف عمومی انجام می‌شود.

تبصره ۲- آیین‌نامه اجرائی این ماده از جمله تعیین شرایط رقابتی ظرف سه ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون، برای دستگاههای اجرائی با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۴۱- در صدر ماده (۱۳۸) مکرر قانون مالیاتهای مستقیم موضوع ماده (۳۰) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۰۲/۰۱ عبارت «و همچنین شرکتهایی که به منظور اجرای طرحهای تولیدی و زیربنایی در بخشهای دولتی یا عمومی غیردولتی نظیر شرکتهای موضوع قانون احداث پروژه‌های عمرانی بخش راه و ترابری از طریق مشارکت بانکها و سایر منابع مالی و پولی کشور مصوب ۱۳۶۶/۰۸/۲۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی تأسیس می‌شوند» پس از عبارت «اشخاصی که آورده نقدی برای تأمین مالی پروژه طرح و سرمایه در گردش بنگاههای تولیدی را در قالب عقود مشارکتی فراهم نمایند»، اضافه می‌شود.

ماده ۴۲- دولت مجاز است با رعایت سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، بابت بازپرداخت بدهی و ایفای تعهدات قطعی خود به بانکها، صندوق توسعه ملی، صندوق‌های بازنشستگی، سازمان تأمین اجتماعی و سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح و همچنین بابت

مشارکت با آنها یا بخش غیردولتی در اجرای طرحهای اولویت‌دار، حق بهره‌برداری از معادن و میادین نفت و گاز را بر اساس سیاست‌های کلی مربوط به اشخاص فوق و اساسنامه صندوق توسعه ملی در چهارچوب قراردادهایی که با رعایت قوانین و مقررات و منطبق بر موازین شرعی منعقد می‌شوند واگذار نماید.

ماده ۴۳-

الف- به منظور پیشگیری از سیل و بازسازی خسارت ناشی از آن، ساماندهی و لایروبی رودخانه‌ها و احداث و مرمت آب‌بندان‌ها به شرکت‌های آب منطقه‌ای استان‌ها و سازمان آب و برق خوزستان اجازه داده می‌شود، بهره‌برداری از مصالح مازاد رودخانه‌ای را از طریق مزایده به پیمانکاران و بهره‌برداران شن و ماسه با بکارگیری پیمانکاران دارای صلاحیت به شرط واریز حقوق دولتی و رعایت ملاحظات زیست‌محیطی و حقوق ذی‌نفعان واگذار نمایند. در صورت وصول درآمد مازاد بر عملیات تعیین شده در قرارداد، منابع حاصل به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و در چهارچوب موافقتنامه متبادله با سازمان برنامه و بودجه کشور صرف سردهنه‌سازی و ساماندهی رودخانه‌ها و احداث و مرمت آب‌بندان‌های کشور می‌شود. دستورالعمل این بند ظرف یک‌ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت نیرو تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ب- به منظور تسریع در جبران خسارت و ترمیم خرابی‌های ناشی از وقوع سیل و جلوگیری از افزایش خسارت، کارگروهی مرکب از استاندار یا معاون عمرانی وی (رئیس)، مدیرعامل آب منطقه‌ای استان، مدیرکل مدیریت بحران استان، مدیرکل صنعت، معدن و تجارت استان و رئیس کل دادگستری استان مجاز است متناسب با میزان خسارت برآوردشده با پیشنهاد فرماندار شهرستان ذی‌ربط، مجوز ترک تشریفات مزایده برای بهره‌برداری از مصالح مازاد رودخانه‌ای و خاک مازاد آب‌بندان‌ها را برای پیمانکارانی که در راستای جبران خسارت و ترمیم خرابی‌های سیل بکار گرفته شده‌اند، صادر کند.

واگذاری بهره‌برداری از مصالح مازاد رودخانه‌ای برای ساماندهی و لایروبی رودخانه‌های مربوط و احداث و مرمت آب‌بندان‌ها در محدوده شهرها از طریق ترک تشریفات مزایده به شهرداری همان شهر و در محدوده روستا یا روستاها به دهیاری یا تعاونی دهیاران همان روستاها توسط شرکت‌های آب منطقه‌ای استان‌ها و سازمان آب و برق خوزستان مجاز می‌باشد.

پ- به منظور حفاظت و بهره‌برداری صیانتی از جنگلهای خارج از طرحهای جنگلداری به سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور اجازه داده می‌شود ضمن جلوگیری از قاچاق چوب و برداشت - های غیرصیانتی، «جنگلکاری و حفاظت از جنگلها» را در مقابل بهره‌برداری از درختان شکسته، افتاده، ریشه‌کن، خشک سرپا و آفت‌زده غیرقابل احیا حسب مورد با تشخیص خود و تعیین عرصه قابل واگذاری به صورت رقابتی در قالب قرارداد به اشخاص غیردولتی واگذار نماید.

تبصره- با هدف تسریع در فرایند اجرائی این بند و نظارت بر حسن اجرای آن، کارگروهی مرکب از استاندار یا معاون اقتصادی وی (رئیس)، مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری استان و رئیس کل دادگستری استان تشکیل می‌شود، این کارگروه مجاز است با پیشنهاد فرماندار شهرستان ذی‌ربط، مجوز ترک تشریفات مزایده یا مناقصه موضوع این بند را به دهیاری ها یا تعاونی دهیاری های روستاها یا شهرداری شهرهای حاشیه یا همجوار همان جنگل صادر نماید.

ت- وزارت جهاد کشاورزی (سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور) موظف است بدون رعایت تشریفات مزایده، مدیریت نگهداری، احداث، توسعه و بهره‌برداری پارکهای جنگلی و مراتع قابل درختکاری، نهالستانهای متروکه و اراضی واقع در کاربری‌های سبز و کمربند سبز شهرها در محدوده و حریم شهرها را با حفظ مالکیت دولت و کاربری، طبق طرح مورد توافق شهرداری و سازمان مذکور، بدون دریافت حقوق مالکانه به منظور توسعه فضای سبز و استفاده بهینه عمومی به شهرداری مربوط واگذار نماید.

ماده ۴۴- به منظور حمایت از تأمین مالی اشخاص حقیقی و حقوقی در طرح‌های سرمایه‌گذاری تولیدی و زیربنایی حوزه انرژی، وزارت نیرو مکلف است:

الف- زیرساخت‌ها و هزینه‌های مربوط به انتقال برق تولیدی اعم از برق حاصل از منابع تجدیدپذیر را تا محل مصرف تأمین کند.

ب- برق حاصل از زیست‌گاز (بیوگاز) را به قیمت تمام شده برق حرارتی خریداری نماید.

پ- قیمت خرید برق از مولدهای نو و کارکرده را با رعایت شرایط بهره‌وری، به نرخ یکسان تعیین نماید.

ت- در نواحی و شهرکهای صنعتی، مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری- صنعتی نسبت به صدور جواز فروش یا انتقال موقت یا دائم تمام یا بخشی از مجوز قدرت برق خریداری شده (دیماندا) صاحب امتیاز واحدهای تعطیل اعم از موقت یا دائم به متقاضیان اقدام نماید.

ماده ۴۵- تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی جهت ارتقای ضمانت اجرای قراردادهای خود می توانند ایفای تعهدات طرفین قرارداد را به صورت موردی، ثبت کنند. بدین منظور اشخاص مزبور می توانند با رجوع به شعب بانکهای عامل یا به صورت غیر حضوری از طریق نرم افزارهای اینترنت - بانک و احراز هویت الکترونیکی نسبت به ثبت قرارداد و اقساط مربوط به آن نزد بانک اقدام نمایند. در این زمینه شعب بانکهای عامل مکلف به افتتاح حساب جهت واریز و برداشت وجوه طرفین قرارداد می باشند. در صورت تأخیر در پرداخت اقساط قرارداد، بانک مکلف است نسبت به ارائه گزارش اعتباری به پایگاه داده اعتباری کشور اقدام نماید. نرخ کارمزد این خدمت و همچنین نحوه اجرای این حکم توسط شورا تعیین می شود.

ماده ۴۶-

الف- دستورالعمل های این قانون سه ماه پس از لازم الاجرا شدن آن به تصویب شورا رسیده و توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می شود.

ب- آیین نامه های اجرائی این قانون سه ماه پس از لازم الاجرا شدن آن با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می رسد.

قانون فوق مشتمل بر چهل و شش ماده که گزارش آن توسط کمیسیون ویژه جهش و رونق تولید و نظارت بر اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به صحن علنی تقدیم شده بود، پس از تصویب در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و دوم اسفند ماه یک هزار و چهارصد و دو مجلس، در تاریخ ۱۴۰۳/۰۱/۲۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

آیین‌نامه اجرایی بند (ت) ماده (۲۹) قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها

(مصوب ۱۴۰۴/۰۲/۱۰ هیئت وزیران)

(موضوع تسهیل ورود سرمایه خارجی از طریق ورود اسکناس ارز، واردات کالاها و خدمات و یا فروش ارز به سایر اشخاص، شعب بانکی و یا صرافی‌های مجاز و ایجاد ساز و کار تهاتر برای سرمایه‌گذاران خارجی)

ماده ۱- در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط بکار می‌روند:

- ۱- قانون:** قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها مصوب ۱۴۰۲.
- ۲- قانون تشویق:** قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی.
- ۳- هیئت سرمایه‌گذاری:** هیئت سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۶) قانون تشویق.
- ۴- بانک مرکزی:** بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.
- ۵- سازمان:** سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران.
- ۶- سرمایه‌گذار خارجی:** سرمایه‌گذار خارجی موضوع قانون تشویق.
- ۷- مجوز سرمایه‌گذاری:** مجوز سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۶) قانون تشویق.
- ۸- بانک عامل:** مؤسسات اعتباری موضوع بند (ح) ماده (۱) قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۲ که با اجازه بانک مرکزی مبادرت به انجام عملیات ارزی می‌نمایند.
- ۹- اظهارنامه گمرکی:** سند صادره توسط گمرک جمهوری اسلامی ایران حاوی شناسه (کد) رهگیری که بیانگر اظهار ارز هنگام ورود به کشور باشد.
- ماده ۲-** منشأ ارز ورود سرمایه به عنوان سرمایه‌گذاری خارجی از طریق هر یک از روش‌های موضوع این آیین‌نامه، باید خارجی باشد و پذیرش ارزهای دارای منشأ داخلی نظیر ارزهای حاصل از صادرات، مجاز نمی‌باشد.
- ماده ۳-** ورود سرمایه خارجی به شکل اسکناس ارز، بابت سرمایه‌گذاری خارجی باید با رعایت قوانین و مقررات مربوط و پس از انجام هماهنگی‌های لازم از طریق سازمان و نیز رعایت ترتیبات زیر صورت پذیرد.

۱- اظهار اسکناس ارز وارده به گمرک به عنوان سرمایه گذاری خارجی در مبادی ورودی کشور و اخذ شناسه (کد) رهگیری از گمرک پس از تأیید شعبه (باجه) بانک ملی ایران یا سایر بانک‌های عامل مستقر در مبادی ورودی.

۲- اخذ تأییدیه بانک عامل مبنی بر خرید اسکناس (دلار، یورو و درهم) به نیابت از بانک مرکزی با نرخ ارز مورد توافق صادرکنندگان و واردکنندگان.

۳- ثبت مشخصات اسکناس ارز خریداری شده از جمله نوع و مقدار ارز در سامانه سنا (یا سامانه‌های مشابه اعلامی توسط بانک مرکزی) و فروش اسکناس ارز خریداری شده به بانک مرکزی ظرف مدت اعلامی بانک مرکزی توسط بانک عامل.

۴- واریز ریال مربوط به حساب بانکی شرکت سرمایه پذیر/شرکت مشترک/طرح (پروژه)، ظرف مدت سه روز کاری پس از فروش اسکناس ارز به بانک مرکزی توسط بانک عامل.

۵- ارسال گواهی واریز یا فروش ارزهای اظهارشده ظرف مدت سه روز کاری پس از واریز ریال به حساب بانکی شرکت سرمایه پذیر/شرکت مشترک/طرح (پروژه) توسط بانک عامل به سازمان.

۶- ثبت سرمایه گذاری خارجی به میزان گواهی جزء (۵) این ماده توسط سازمان بعد از صدور مجوز سرمایه گذاری خارجی.

۷- اعلام ثبت سرمایه گذاری خارجی به بانک ملی ایران و گمرک جمهوری اسلامی ایران (جهت مستهلک نمودن اظهارنامه گمرکی ورود اسکناس) توسط سازمان ظرف مدت پنج روز کاری پس از ثبت سرمایه گذاری خارجی.

تبصره ۱- صدور اظهارنامه گمرکی به شیوه الکترونیک بوده و رسید فیزیکی اظهارنامه گمرکی صرفاً پس از تأیید توسط بانک عامل در سامانه گمرک و در سقف استفاده نشده از اظهارنامه گمرکی در سامانه مزبور قابلیت استناد دارد. تمامی پایش (کنترل)ها بر اساس شناسه (کد) رهگیری اظهارنامه گمرکی انجام خواهد شد.

تبصره ۲- اسکناس ارزهای دلار، یورو و درهم امکان استفاد از روش ورود سرمایه خارجی به شکل اسکناس را دارند. در صورت تأیید بانک مرکزی می‌توان از سایر اسعار نیز استفاده کرد.

تبصره ۳- حسب شرایط و در صورت تأیید بانک مرکزی و گمرک جمهوری اسلامی ایران، سایر بانک‌ها می‌توانند وظایف بانک ملی ایران مندرج در این ماده را انجام دهند.

تبصره ۴- در صورتی که انجام فعالیت موضوع سرمایه‌گذاری خارجی مستلزم انجام خریدهای خارجی باشد، وجوه نقدی که با رعایت این ماده اظهار شده‌اند، می‌تواند متناسب با نیاز طرح (پروژه) و بدون تبدیل به ریال، به حساب ارزی شرکت سرمایه‌پذیر نزد بانک عامل واریز شود. وجوه مورد نظر با نظارت و تأیید سازمان، صرف خریدها و سفارشات خارجی مربوط به طرح سرمایه‌گذاری شده و واردات کالا به این شیوه باید از طریق بانک عامل و اخذ ثبت سفارش، تعیین منشأ ارز (ارز حاصل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی) و ایجاد تعهد ارزی متناسب با روش پرداخت جهت واردات کالای ثبت سفارش شده در سامانه جامع تجارت صورت پذیرد و به میزان مبلغ رفع تعهد شده بابت واردات کالا، نزد سازمان تحت عنوان سرمایه‌گذاری خارجی ثبت گردد.

ماده ۴- ورود سرمایه خارجی به شکل حواله ارزی بابت سرمایه‌گذاری خارجی باید با رعایت قوانین و مقررات مربوط و پس از انجام هماهنگی‌های لازم از طریق سازمان و نیز رعایت ترتیبات زیر صورت پذیرد:

- ۱- اخذ تأییدیه بانک عامل در خصوص کارسازی وجه موردنظر و نوع ارز قابل پذیرش.
- ۲- فروش حواله ارزی از طریق بانک عامل به بانک مرکزی.
- ۳- واریز ریال مربوط به حساب بانکی شرکت سرمایه‌پذیر/شرکت مشترک/طرح (پروژه) توسط بانک عامل ظرف مدت سه روز کاری پس از فروش حواله ارزی مربوط به بانک مرکزی.
- ۴- ارسال گواهی واریز موضوع جزء (۳) این ماده به سازمان ظرف مدت سه روز کاری پس از واریز ریال به حساب بانکی شرکت سرمایه‌پذیر/شرکت مشترک/طرح (پروژه) توسط بانک عامل.
- ۵- ثبت سرمایه‌گذاری خارجی به میزان گواهی جزء (۴) این ماده توسط سازمان بعد از صدور مجوز سرمایه‌گذاری خارجی.

تبصره ۵- در صورتی که انجام فعالیت موضوع سرمایه‌گذاری خارجی دارای نیاز ارزی و مستلزم انجام خریدهای خارجی باشد، حواله‌های ارزی که با رعایت این ماده اظهار شده‌اند، می‌تواند متناسب با نیاز طرح (پروژه) و بدون تبدیل به ریال به حساب ارزی شرکت سرمایه‌پذیر/شرکت مشترک/طرح (پروژه) واریز شود. وجوه موردنظر با نظارت و تأیید سازمان صرف خریدها و سفارشات خارجی مربوط به طرح سرمایه‌گذاری شده و واردات کالا از محل حساب ارزی موصوف باید از طریق بانک عامل و پس از اخذ ثبت سفارش، تعیین منشأ ارز و ایجاد تعهد ارزی بابت واردات کالای ثبت سفارش شده در سامانه جامع تجارت صورت پذیرد و به میزان مبلغ رفع

تعهد شده بابت واردات کالا، نزد سازمان تحت عنوان سرمایه گذاری خارجی ثبت گردد. در صورت تعلق هرگونه کارمزد یا هزینه مترتبه به واردات (تبدیل ارز، انتقال ارز و ...)، از محل منابع ارزی سرمایه گذاری خارجی تأمین خواهد شد.

ماده ۵- ورود سرمایه خارجی به شکل غیرنقدی از نوع کالا، ماشین آلات و تجهیزات و مواد اولیه بابت سرمایه گذاری خارجی باید با رعایت قوانین و مقررات مربوط پس از انجام هماهنگی های لازم از طریق سازمان و نیز رعایت ترتیبات زیر صورت پذیرد:

۱- ثبت سفارش از محل مجوز سرمایه گذاری برای اقلام وارداتی شامل کالای ساخته شده، مواد اولیه مرتبط جهت استفاده در طرح (پروژه) سرمایه گذاری و سایر اقلام موضوع بندهای (ب) و (ج) ماده (۱) قانون تشویق با رعایت قوانین و مقررات تجاری و تولیدی مربوط، مطابق با فهرست تأیید شده در زمان اخذ مجوز سرمایه گذاری به نام شرکت سرمایه پذیر یا شرکت مشترک از طریق بانک عامل در سامانه جامع تجارت.

۲- تخصیص ارز از محل ارز حاصل از مجوز سرمایه گذاری موضوع این ماده و مطابق با مقررات ارزی بانک مرکزی.

۳- ارائه اظهارنامه گمرکی به نحوی که واردات از محل مجوز سرمایه گذاری در ثبت سفارش مبنای ترخیص آن، قید شده باشد.

تبصره- کالاهای وارده به سرزمین اصلی (ترخیص قطعی) باید دارای رسید پروانه الکترونیکی واردات قطعی کالا، برگه ثبت سفارش، پیش فاکتور (پروفرما اینویس)، فاکتور (اینویس) و صورت حساب مربوط باشد. کالاهای وارده به مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی باید دارای برگه ثبت آماری، پیش فاکتور (پروفرما اینویس)، فاکتور (اینویس) و صورت حساب مربوط، قبض انبار و رسید ترخیص باشد.

۴- ثبت سرمایه گذاری خارجی به میزان مندرج در اظهارنامه گمرکی ورود کالا به کشور توسط سازمان.

تبصره ۱- مسئولیت تعیین ارزش کالاهای وارداتی به سرزمین اصلی موضوع این ماده با گمرک جمهوری اسلامی ایران و کالاهای وارداتی به مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی با دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی است.

تبصره ۲- واردات کالا به این شیوه پس از اخذ ثبت سفارش با تعیین منشأ ارز (ارز از محل سرمایه‌گذاری خارجی) در سامانه جامع تجارت، از طریق بانک عامل صورت می‌پذیرد و سرمایه‌گذاری خارجی، به میزان مندرج در پروانه گمرکی یا اسناد مورد تأیید دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی، نزد سازمان تحت عنوان سرمایه‌گذاری خارجی ثبت گردد.

ماده ۶- ورود سرمایه خارجی به شکل غیرنقدی از نوع واردات دارایی‌های نامشهود شامل حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و انواع خدمات مرتبط با طرح (پروژه) سرمایه‌پذیر موضوع بند (د) ماده (۱) قانون تشویق، باید با رعایت قوانین و مقررات مربوط و پس از انجام هماهنگی‌های لازم از طریق سازمان و نیز رعایت ترتیبات زیر صورت پذیرد:

۱- اخذ گواهی ارزش‌گذاری دارایی نامشهود مرتبط با طرح (پروژه) سرمایه‌پذیر از معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان رئیس جمهور.

۲- اخذ تأییدیه دستگاه تخصصی ذی ربط در خصوص انجام خدمت و ایفای تعهدات قراردادی مربوط به دارایی نامشهود در طرح موردنظر.

۳- درج مشخصات و ارزش دارایی نامشهود اظهار شده توسط سرمایه‌گذار خارجی در مجوز سرمایه‌گذاری صادره.

۴- ثبت سرمایه‌گذاری خارجی به میزان گواهی جزء (۱) این ماده توسط سازمان.

تبصره- ثبت سفارش‌های مربوط به ورود سرمایه به شکل غیرنقدی (واردات دارایی‌های نامشهود) صرفاً از محل سرمایه‌گذاری خارجی ممکن بوده و امکان ثبت درخواست تخصیص ارز به سایر روش‌های تأمین ارز وجود نخواهد داشت.

ماده ۷- تهاثر منابع نقدی سرمایه‌گذاران با منابع سایر سرمایه‌گذاران دارای مجوز خروج اصل و یا سود سرمایه‌گذاری در صورت تأیید هیئت سرمایه‌گذاری مجاز خواهد بود. در این ارتباط انعقاد قرارداد بین دو سرمایه‌گذار در ارتباط با مبادله ارز از محل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و واریز معادل ریالی آن به حساب شرکت سرمایه‌پذیر/شرکت مشترک/طرح (پروژه) باید به هیئت سرمایه‌گذاری ارائه گردد. متعاقباً، ارائه مستندات تبادل وجوه در داخل و خارج کشور بین طرفین، مبنای ثبت عملیات در خصوص هر یک خواهد بود.

ماده ۸- سرمایه‌گذار خارجی دارای مجوز سرمایه‌گذاری خارجی که قصد ورود سرمایه به کشور را دارد و قادر به ورود سرمایه به شیوه نقدی یا غیرنقدی به کشور نیست، می‌تواند از طریق واگذاری منابع مربوط به سایر متقاضیان واردات پس از تأیید بانک مرکزی اقدام نماید. ورود سرمایه خارجی به شیوه تهاتر، باید با رعایت قوانین و مقررات مربوط و پس از انجام هماهنگی‌های لازم از طریق سازمان و نیز رعایت ترتیبات زیر صورت پذیرد:

۱- ارائه قرارداد ورود سرمایه خارجی به شیوه تهاتر میان سرمایه‌گذار خارجی و واردکننده به منظور تهاتر منابع ارزی موضوع این ماده به سازمان.

۲- ثبت سفارش توسط واردکننده برای واردات کالا از محل مجوز سرمایه‌گذاری خارجی.

۳- ارائه قرارداد میان شرکت‌های سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر در دو طرح (پروژه) در رابطه با مبادله معادل ریالی مبلغ ارزی مورد تهاتر به سازمان.

۴- ارائه تأییدیه بانک عامل به سازمان در خصوص واریز معادل ریالی منابع فوق به حساب بانکی شرکت سرمایه‌پذیر/شرکت مشترک/طرح (پروژه).

۵- ارائه تأییدیه واردکننده مبنی بر وصول منابع ارزی به سازمان.

۶- اخذ تأییدیه هیئت سرمایه‌گذاری خارجی و ثبت سرمایه به عنوان سرمایه‌گذاری خارجی به میزان تأییدیه جزء (۳) این ماده.

تبصره- نرخ خرید و فروش ارز در این حالت نرخ مورد توافق سرمایه‌گذار و واردکننده خواهد بود.

ماده ۹- مقررات خروج سرمایه‌گذاری خارجی برای هر یک از روش‌های ورود سرمایه خارجی موضوع این آیین‌نامه، با رعایت ماده (۱۵) قانون تشویق صورت می‌پذیرد.

آیین‌نامه اجرایی بند (الف) ماده ۲۹ قانون تامین مالی تولید و زیرساخت‌ها

(مصوب ۱۴۰۳/۱۱/۰۳ هیئت وزیران)

موضوع تسهیل و اعطای اقامت به متقاضیان سپرده‌گذاری یا سرمایه‌گذاری ارزی و ریالی

ماده ۱- در این آیین‌نامه، اصطلاحات در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

- ۱- قانون: قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها مصوب ۱۴۰۲.
- ۲- شورا: شورای ملی تأمین مالی موضوع بند (الف) ماده (۲) قانون.
- ۳- دستگاه‌های اجرایی: دستگاه‌های اجرایی موضوع بند (خ) ماده (۱) قانون.
- ۴- سازمان سرمایه‌گذاری: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران.
- ۵- سازمان بورس: سازمان بورس و اوراق بهادار.
- ۶- بانک مرکزی: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.
- ۷- کمیسیون: کمیسیون اقامت ویژه و تسهیلات وزارت کشور.
- ۸- دبیرخانه: دبیرخانه کمیسیون.
- ۹- مؤسسات اعتباری ایرانی: مؤسسات اعتباری موضوع بند (ح) ماده (۱) قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۲ که دارای اجازه نامه عملیات ارزی از بانک مرکزی می‌باشند.
- ۱۰- سپرده‌گذار: اشخاص حقیقی غیرایرانی که براساس این آیین‌نامه و با رعایت قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران، اقدام به سپرده‌گذاری در مؤسسات اعتباری ایرانی، با ارز منشأ خارجی می‌نمایند.
- ۱۱- سرمایه‌گذار: اشخاص حقیقی غیرایرانی که براساس این آیین‌نامه و با رعایت قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران نسبت به سرمایه‌گذاری در ایران اقدام می‌نمایند.
- ۱۲- سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی: انواع سرمایه‌گذاری‌های مذکور در ماده (۳) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰.
- ۱۳- سرمایه‌گذاری غیرمستقیم خارجی: سرمایه‌گذاری موضوع آیین‌نامه اجرایی سرمایه‌گذاری خارجی در بورس‌ها و بازارهای خارج از بورس موضوع مصوبه شماره ۱۷۷۹۳/۴۲۴۵۹ مورخ ۱۳۸۹/۱/۲۹ شورای عالی بورس و اوراق بهادار و دستورالعمل اجرایی آن مصوب ۱۳۹۰/۷/۱۱ و خرید اوراق بهادار دولتی یا ارزی طرح‌های داخلی در چهارچوب ضوابط قانونی مربوط.

۱۴- مجوز اقامت: مجوزی که براساس این آیین‌نامه و با رعایت قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران پس از درخواست اقامت از سوی اتباع خارجی توسط پلیس مهاجرت و گذرنامه فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، حسب مورد پس از تأیید سازمان سرمایه‌گذاری (متقاضیان سرمایه‌گذاری مستقیم)، سازمان بورس (متقاضیان سرمایه‌گذاری غیرمستقیم، اوراق بهادار دولتی یا ارزی طرح‌های داخلی) و کمیسیون (متقاضیان سپرده‌گذاری) برای مدت معین صادر می‌شود.

ماده ۲- رسیدگی و اتخاذ تصمیم درخصوص درخواست‌های صدور مجوز اقامت متقاضیان سپرده‌گذاری، بر عهده کمیسیون است.

ماده ۳- متقاضی به منظور اخذ مجوز اقامت، نسبت به دریافت برگه (فرم) های مربوط از طریق تارنمای وزارت امور خارجه یا سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری کشور موضوع ماده (۲۵) قانون و یا وزارت کشور اقدام و پس از تکمیل، به همراه مدارک و مستندات مربوط، آنها را مستقیماً به دبیرخانه ارائه می‌نماید.

تبصره- متقاضیان در خارج از کشور می‌توانند نسبت به دریافت برگه (فرم) های مربوط از طریق تارنمای نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور اقدام و برگه (فرم) های تکمیل شده را به نمایندگی‌های مذکور ارائه نمایند. نمایندگی‌های مذکور موظفند پس از دریافت مدارک متقاضی و احراز صحت آنها، مدارک فوق را ظرف پنج روز کاری از طریق وزارت امور خارجه به دبیرخانه ارسال نمایند.

ماده ۴- دبیرخانه مکلف است ظرف (۱۵) روز نسبت به بررسی و اخذ استعلام‌ها اقدام و پس از دریافت پاسخ استعلام‌های اخذ شده، ظرف (۱۰) روز نسبت به طرح درخواست در کمیسیون مبادرت ورزیده و متقاضیانی را که مورد تأیید قرار گرفته‌اند ظرف (۵) روز، به یکی از مؤسسات اعتباری ایرانی به درخواست متقاضی برای سپرده‌گذاری معرفی نماید.

تبصره ۱- مهلت لازم برای واریز وجوه سپرده‌گذاری، حداکثر دو ماه از تاریخ ابلاغ موافقت کمیسیون است. در غیر این صورت تقاضای مربوط کان لم یکن تلقی خواهد شد.

تبصره ۲- دستگاه‌های اجرایی مرجع اخذ استعلام مکلفند ظرف (۱۵) روز پس از دریافت استعلام، نسبت به ارسال پاسخ استعلام اقدام نمایند. عدم ارسال پاسخ ظرف این مدت، به منزله تأیید پاسخ استعلام است.

ماده ۵- مؤسسات اعتباری ایرانی، از متقاضیان معرفی شده توسط دبیرخانه، ارز و یا معادل ریالی آن که دارای منشأ خارجی بوده را از روش های مورد تأیید بانک مرکزی دریافت نموده و در قالب سپرده گذاری ارزی یا ریالی (معادل ریالی ارز دریافتی) در چهارچوب ضوابط ابلاغی بانک مرکزی برای اتباع خارجی، لحاظ می نمایند. مؤسسات اعتباری ایرانی موظفند تأییدیه سپرده گذاری را ظرف سه روز پس از افتتاح حساب به دبیرخانه ارسال نمایند.

ماده ۶- کمیسیون موظف است پس از دریافت تأییدیه سپرده گذاری از سوی مؤسسات اعتباری ایرانی، ظرف (۲۰) روز نسبت به صدور مجوز اقامت برای متقاضی و خانواده وی مطابق دستورالعمل موضوع ماده (۱۳) این آیین نامه اقدام نماید. مجوز اقامت صادر شده جهت صدور پروانه اقامت به اداره پلیس مهاجرت و گذرنامه فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران منعکس و آن اداره ظرف یک هفته پروانه اقامتی مذکور را صادر می کند.

تبصره ۱- صدور تأییدیه سپرده گذاری ارزی از سوی مؤسسات اعتباری ایرانی به منزله تضمین تأمین اصل و سود حاصل از آن به صورت ارزی توسط مؤسسات اعتباری ایرانی و صدور تأییدیه سپرده گذاری ریالی از سوی مؤسسات اعتباری ایرانی به منزله تضمین اصل و سود حاصل از آن به صورت ریالی توسط مؤسسات اعتباری ایرانی است.

تبصره ۲- در صورتی که مؤسسات اعتباری ایرانی، منابع ارزی مرتبط با سپرده گذاری ارزی را در زمان سپرده گذاری در اختیار بانک مرکزی قرار دهند، بانک مرکزی موظف است نسبت به تأمین اصل و سود حاصله به صورت ارزی اقدام نماید.

تبصره ۳- انتقال مبلغ سپرده گذاری ریالی به خارج از کشور با نرخ ارز بازار توافقی مورد تأیید بانک مرکزی صورت می پذیرد.

تبصره ۴- سپرده گذاران، پس از اخذ مجوز اقامت، در بازه زمانی اعتبار مجوز اقامت، محدودیت خروج و مراجعت به کشور ندارند.

ماده ۷- سپرده گذار می تواند در پایان دوره سپرده گذاری، براساس قرارداد منعقد شده میان سپرده گذار و مؤسسات اعتباری ایرانی، اصل و منافع حاصل از سپرده گذاری را به عنوان سرمایه با منشأ خارجی، در چهارچوب قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ و آیین نامه اجرایی آن موضوع تصویب نامه شماره ۳۲۵۵۶/ت ۲۷۰۳۲ هـ مورخ ۱۳۸۱/۱/۲۳ با اصلاحات بعدی آن، بعد از طی تشریفات مربوط، در طرح (پروژه) سرمایه گذاری جدید یا موجود، سرمایه گذاری نماید.

ماده ۸- سپرده گذار می تواند براساس قرارداد منعقدہ میان سپرده گذار و مؤسسات اعتباری ایرانی، قبل از پایان دورہ سپرده گذاری، درخواست لغو مجوز اقامت را به دبیرخانہ ارائه و پس از تأیید کمیسیون، مبلغ سپرده را برداشت نماید.

ماده ۹- وزارت کشور مکلف است با رعایت تبصرہ بند (ت) ماده (۱۰۷) قانون برنامه پنج سالہ ہفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران، ظرف شش ماہ از تاریخ ابلاغ این آیین نامہ، با همکاری دستگاه های اجرایی ذی ربط، نسبت بہ طراحی و راہ اندازی سامانہ ای با ہدف دریافت، بررسی و اعلام نظر برخط درخصوص درخواست های موضوع این آیین نامہ اقدام و امکان دسترسی برخط برای مراجع ذی ربط (نظیر بانک مرکزی، مؤسسات اعتباری ایرانی، ادارہ پلیس مهاجرت و گذرنامہ فرماندہی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، وزارت امور خارجہ، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، سازمان سرمایہ گذاری، مرکز اطلاعات مالی و سازمان بورس) را با رعایت قانون مدیریت دادہ ها و اطلاعات ملی مصوب ۱۴۰۱ فراہم نماید.

ماده ۱۰- مجوز اقامت در جمهوری اسلامی ایران با درج مهر مادہ (۳۵) آیین نامہ اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایہ گذاری خارجی، برای متقاضیان سرمایہ گذاری خارجی در ایران کہ مجوز موضوع مادہ (۶) قانون تشویق و حمایت سرمایہ گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ را دریافت نمودہ اند، با رعایت موارد زیر و تأیید سازمان سرمایہ گذاری توسط وزارت کشور صادر می شود:

۱- متقاضیان سرمایہ گذاری خارجی و نمایندگان قانونی آنها در ایران بہ منظور بررسی و تکمیل مطالعات بازار، مکان یابی اجرای طرح، فراہم نمودن مقدمات اجرایی لازم و اخذ مجوزهای شروع سرمایہ گذاری، با معرفی سازمان سرمایہ گذاری بہ وزارت امور خارجہ روادید (ویزای) چند بار ورود شش ماہہ با اقامت (۳۰) روز دریافت می نمایند یا با معرفی سازمان سرمایہ گذاری بہ پلیس مهاجرت و گذرنامہ فرماندہی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مجوز اقامت موقت بہ مدت شش ماہ دریافت می نمایند. این مجوز بہ تشخیص سازمان مزبور قابل تمدید می باشد.

۲- سرمایہ گذاران خارجی کہ مجوز موضوع مادہ (۶) قانون تشویق و حمایت سرمایہ گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ را دریافت نمودہ اند و موفق بہ ورود سرمایہ خارجی و ثبت آن در سازمان سرمایہ گذاری نشدہ اند، تا زمان اعتبار مجوز سرمایہ گذاری خارجی برای ورود و ثبت سرمایہ، مجوز اقامت موقت دریافت می نمایند.

۳- سرمایه‌گذاران خارجی که در زمان اعتبار مجوز سرمایه‌گذاری خارجی نسبت به ورود و ثبت سرمایه خارجی در سازمان سرمایه‌گذاری اقدام می‌کنند متناسب با میزان مبلغ سرمایه‌گذاری و با رعایت دستورالعمل موضوع ماده (۱۳) این آیین نامه، مجوز اقامت دریافت می‌کنند.

تبصره- در صورتی که طرح موضوع هر مجوز سرمایه‌گذاری خارجی، متناسب با برنامه‌ریزی و زمان‌بندی پیش‌بینی شده پیشرفت ننموده باشد و یا بدون دلیل موجه از نظر سازمان سرمایه‌گذاری اجرایی نشده باشد و یا سرمایه‌گذاری خارجی طرح را به شخص یا اشخاص دیگری واگذار نموده باشد و یا میزان سرمایه خارجی ثبت شده نزد سازمان سرمایه‌گذاری به نام سرمایه‌گذار در اثر واگذاری یا خروج سرمایه به کمتر از مبالغ مندرج در دستورالعمل موضوع ماده (۱۳) این آیین نامه برسد، مجوز اقامت صادرشده پس از طی تشریفات قانونی مربوط به پیشنهاد سازمان سرمایه‌گذاری و تصمیم کمیسیون ملغی می‌گردد.

ماده ۱۱- سازمان بورس مکلف است نسبت به معرفی متقاضی سرمایه‌گذاری غیرمستقیم خارجی به شبکه کارگزاری و سبدگردانی و صندوق‌ها و تعریف سایر سازوکارهای لازم اقدام نموده و گزارش آن را به سازمان سرمایه‌گذاری ارائه نماید تا متناسب با میزان مبلغ سرمایه‌گذاری قابل ثبت و با رعایت دستورالعمل موضوع ماده (۱۳) این آیین نامه، مجوز اقامت با درج مهر ماده (۳۵) آیین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی دریافت کنند.

ماده ۱۲- سازمان سرمایه‌گذاری مجاز است با همکاری وزارت کشور و بانک مرکزی درخواست اقامت متقاضیان را از طریق سامانه جامع سرمایه‌گذاری کشور موضوع ماده (۲۵) قانون، دریافت و برای دبیرخانه کمیسیون ارسال نماید.

ماده ۱۳- مدت اقامت به تناسب میزان مبلغ سپرده‌گذاری یا سرمایه‌گذاری شده، در دستورالعملی که ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه به تصویب شورا می‌رسد، تعیین خواهد شد.

ماده ۱۴- پس از اتمام دوره اقامت حسب مورد اقدامات زیر قابل اجرا است:

۱- در صورتی که متقاضی، تمایل به تمدید دوره مجوز اقامت داشته باشد، باید سه ماه قبل از اتمام دوره، درخواست خود را حسب مورد به دبیرخانه و یا سازمان سرمایه‌گذاری ارسال نماید.

۲- مقررات و مهلت‌های زمانی ناظر بر صدور مجوز اقامت باید برای تمدید دوره زمانی مجوز اقامت رعایت گردد.

۳- متقاضی سپرده گذاری در صورت تمدید مجوز اقامت، می تواند سود حاصل از سپرده گذاری خود را با رعایت ماده (۶) این آیین نامه برداشت نموده و از کشور خارج نماید.

ماده ۱۵- سپرده گذارانی که متقاضی اشتغال در کشور می باشند، پس از اخذ مجوز اقامت، برای تعیین وضعیت اشتغال در کشور و دریافت پروانه کار اتباع خارجی در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط، توسط دبیرخانه به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی معرفی می شوند. مجوز اقامت صادر شده به منزله مجوز اشتغال در کشور نبوده و تابع قوانین و مقررات مربوط می باشد.

ماده ۱۶- دستگاه های اجرایی مکلفند با رعایت قوانین و مقررات مربوط، به منظور بهره مندی دارندگان مجوز اقامت از خدمات عمومی از قبیل خدمات بهداشتی، درمانی، آموزشی و تحصیلی، اخذ گواهینامه رانندگی و خدمات سفرهای داخلی که مدت زمان آن برابر با مدت زمان اقامت قانونی متقاضی به موجب این آیین نامه است، نسبت به هماهنگی و ارائه خدمات اقدام نمایند.

دستورالعمل «تأسیس و فعالیت کارگزاری (آژانس) های جذب سرمایه گذاری»

(مصوب ۱۴۰۴/۰۱/۲۰ شورای ملی تأمین مالی)

شورای ملی تأمین مالی در جلسه مورخ ۱۴۰۴/۱/۲۰، به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و با استناد به ماده ۳۰ و بند (الف) ماده ۴۶ قانون تأمین مالی تولید و زیرساختها مصوب سال ۱۴۰۲ مجلس شورای اسلامی، دستورالعمل «تأسیس و فعالیت کارگزاری (آژانس) های جذب سرمایه گذاری» را به شرح ذیل تصویب نمود:

بخش اول) تعاریف

ماده ۱- اصطلاحات و واژه های تعریف شده در ماده ۱ قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی و آیین نامه اجرایی آن مصوب سال ۱۳۸۱ به همان معانی در این دستورالعمل به کار می روند. اصطلاحات و واژگان ذیل در معانی مشروح به کار می روند:

۱- قانون: قانون تأمین مالی تولید و زیرساختها مصوب سال ۱۴۰۲

۲- قانون تشویق: قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب سال ۱۳۸۱

۳- شیوه نامه: شیوه نامه نحوه تأسیس و نظارت بر عملکرد کارگزاری (آژانس) جذب سرمایه گذاری موضوع ماده (۲) این دستورالعمل

۴- شورا: شورای ملی تأمین مالی موضوع بند (الف) ماده (۲) قانون

۵- سازمان: سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران

۶- مرکز خدمات: مرکز خدمات سرمایه گذاری استان موضوع تصویب نامه شماره ۴۴۴۵۸/۲۶۹۸۶ مورخ ۱۳۸۹/۲/۸ هیأت وزیران

۷- درگاه: درگاه ملی مجوزها، موضوع بند (۲۱) ماده (۱) قانون اصلاح مواد (۱) و (۷) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی و اصلاحات بعدی آن مصوب سال ۱۳۹۹

۸- سامانه جامع اطلاعات سرمایه گذاری کشور: سامانه جامع اطلاعات سرمایه گذاری کشور موضوع ماده ۲۵ قانون

۹- متقاضی: شخصی که با رعایت مفاد این دستورالعمل، درخواست مجوز کارگزاری (آژانس) را از طریق درگاه به سازمان ارائه می کند.

۱۰- کارگزاری: شخص حقوقی که با برخورداری از مجوز فعالیت معتبر بر اساس ساز و کارهای مندرج در این دستورالعمل، مبادرت به انجام فعالیت های موضوع ماده (۳) این دستورالعمل می نماید.

۱۱- **مجوز تأسیس:** «مجوز تأسیس کارگزاری جذب سرمایه گذاری» که با درخواست متقاضی و طی فرآیندهای پیش‌بینی شده در این دستورالعمل توسط سازمان صادر می‌شود.

۱۲- **مجوز فعالیت:** «مجوز فعالیت کارگزاری جذب سرمایه گذاری» که با درخواست متقاضی و طی فرآیندهای پیش‌بینی شده در این دستورالعمل، توسط سازمان صادر و تمدید می‌شود.

۱۳- **حق الزحمه:** مبلغی که با رعایت ماده (۱۴) این دستورالعمل تصویب و ابلاغ شده و در ازای ارائه خدمات موضوع ماده ۳ این دستورالعمل، توسط کارگزاری قابل دریافت است.

۱۴- **سرمایه‌گذار خارجی:** سرمایه‌گذار خارجی موضوع ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی

۱۵- **سرمایه‌پذیر:** شخص حقیقی یا حقوقی اعم از دولتی یا غیردولتی که برای اخذ خدمات به منظور تأمین منابع مالی، مدیریتی و جذب فناوری در پروژه و استفاده از ظرفیتهای پیش‌بینی شده در ماده (۲) این دستورالعمل به هریک از کارگزارها مراجعه می‌نماید.

۱۶- **مجوز سرمایه‌گذاری:** مجوز موضوع ماده (۶) قانون تشویق

۱۷- **رویداد:** هرگونه برنامه زمان‌بندی شده اعم از نمایشگاه، همایش، سمینار، جشنواره، نشست، مجمع، کنفرانس، میزگرد یا هر برنامه مشابهی که منجر به انجام فعالیت خاص جمعی در ارتباط با سرمایه‌گذاری در زمان مشخص به‌صورت حضوری، مجازی و یا ترکیبی گردد.

۱۸- **آموزش:** هرگونه برنامه یا فعالیت رسمی با هدف مهارت‌افزایی، ظرفیت‌سازی، توانمندسازی و ارتقاء شایستگی در قالب دوره، کارگاه و یا پودمان با رویکرد حضوری، مجازی یا ترکیبی اعم از این موارد که منتهی به صدور گواهی پایان دوره باشد یا نباشد.

بخش دوم) خدمات و تکالیف کارگزاری‌ها

ماده ۲- سازمان بر اساس شیوه‌نامه‌ای که پس از تصویب این دستورالعمل تهیه و منتشر می‌نماید، نسبت به صدور مجوزهای تأسیس و فعالیت کارگزاری (آژانس)های جذب سرمایه‌گذاری و نظارت بر عملکرد این کارگزارها اقدام می‌نماید.

شیوه‌نامه پیش از ابلاغ به اطلاع شورا خواهد رسید.

تبصره ۱- شیوه‌نامه مشتمل بر شرایط عمومی و اختصاصی متقاضیان تأسیس کارگزاری، فرآیندهای صدور مجوز، الزامات اجرایی، فنی و تخصصی قابل رعایت توسط کارگزاری‌ها، ساز و کار نظارتی و ابزارهای اعمال نظارت بر عملکرد کارگزاری‌ها می‌باشد.

تبصره ۲- مجوزهای تأسیس و فعالیت کارگزاری، حسب مورد پس از دریافت درخواست از طریق درگاه، توسط سازمان صادر می گردد.

ماده ۳- کارگزاری در چارچوب این دستورالعمل، خدمات زیر را در حوزه جذب سرمایه خارجی ارائه می دهد:

۱- ارائه خدمات مشاوره در خصوص موضوعات مرتبط با فعالیت کارگزاری از جمله: قوانین، مقررات و ضوابط مالی، مالیاتی، تجاری، حقوقی و فرآیندی، طراحی مدل های مالی و تأمین مالی، مدیریت ریسک، معرفی مشوقها و معافیت های قانونی، تدوین مطالعات امکان سنجی و طرح توجیهی، ارزیابی بازار و مکان یابی پروژه ها، معرفی ضوابط و شرایط سرمایه گذاری در ایران و نحوه اخذ مجوز سرمایه گذاری و سایر خدمات مشاوره های مرتبط

۲- برگزاری گشت (تور) سرمایه گذاری به منظور بازدید میدانی از ظرفیت ها، فرصت ها و طرح های سرمایه گذاری خارجی و کمک به انتخاب محل مناسب اجرای پروژه

۳- ارائه درخواست و پیگیری اخذ، تمدید و اصلاح مجوز سرمایه گذاری خارجی، ورود و ثبت سرمایه خارجی و خروج عواید و اصل سرمایه خارجی با رعایت قانون تشویق و آیین نامه اجرایی آن

۴- پیگیری امور مربوط به ثبت و اعمال تغییرات در شرکت پروژه سرمایه گذاری خارجی

۵- اخذ مجوزهای اولیه شروع کسب و کار از دستگاه های ذیربط و تمدید مجوزها یا اخذ مجوزهای توسعه طرح سرمایه گذاری خارجی حسب مورد بر اساس فرآیندهای مندرج در درگاه ملی مجوزها

۶- ارائه درخواست و پیگیری صدور و تمدید روادید، پروانه اقامت و پروانه کار مرتبط با سرمایه گذاری خارجی

۷- پیگیری امور گمرکی برای ورود سرمایه غیرنقد سرمایه گذار خارجی مطابق با مجوز سرمایه گذاری

۸- ارائه خدمات حل اختلاف به شیوه های غیرقضایی و جایگزین در موضوعات مرتبط با سرمایه گذاری

۹- انجام مطالعات اقتصادی و امکان سنجی طرح های نیازمند تأمین مالی خارجی در حوزه های مختلف اقتصادی مطابق با استانداردهای بین المللی، ایجاد بانک اطلاعاتی از ظرفیت ها، فرصت های

سرمایه گذاری و پروژه های آماده مشارکت و نیز تعریف زنجیره های ارزش مشترک در سطوح ملی، منطقه ای و استانی

۱۰- بازاریابی بین المللی فرصتها و طرحهای نیازمند جذب سرمایه گذاری خارجی (اعم از بخشهای دولتی و غیردولتی) پس از درج در سامانه جامع اطلاعات سرمایه گذاری کشور، ایجاد ارتباط میان سرمایه گذاران و سرمایه پذیران بالقوه و بالفعل از طریق برگزاری جلسات دوجانبه و چندجانبه، هماهنگی پذیرش هیأت های سرمایه گذار خارجی و اعزام هیأت های سرمایه پذیر به خارج از کشور، برگزاری رویدادهای تخصصی، مشارکت در رویدادهای سرمایه گذاری در داخل و یا خارج از کشور

۱۱- انجام اقدامات به منظور تصویرسازی مناسب از فضای اقتصادی کشور، نیازسنجی، طراحی و اجرای برنامه های آموزشی در موضوعات مرتبط، تولید محتوای مرتبط از جمله تهیه کلیپ، بروشور و تیزرهای تبلیغاتی و پخش آنها در رسانه ها، راه اندازی پایگاه اطلاع رسانی اینترنتی، استفاده از ظرفیتهای شبکه های اجتماعی و یا سایر روشها، تدوین و انتشار گزارشهای اقتصادی، ترویج و توسعه ادبیات و فرهنگ سرمایه گذاری و تولید محتوای علمی مرتبط با سرمایه گذاری و ترویج توسعه اقتصادی، اقتصاد سبز و دانش بنیان

تبصره ۱- ارائه خدمات ذکر شده در این ماده و یا سایر خدمات مرتبط با موضوع فعالیت کارگزاری در صورت نیاز به مجوز بر اساس قوانین و مقررات جاری کشور، منوط به اخذ مجوزهای قانونی لازم از مراجع ذیصلاح می باشد.

تبصره ۲- استفاده کارگزاری از خدمات اشخاص حقیقی و حقوقی در حوزه های تخصصی مورد نیاز، از جمله وکلای دادگستری، مؤسسات حسابرسی، آژانسهای خدمات مسافرتی و دیگر نهادهای مرتبط با رعایت قوانین و مقررات کشور بلامانع است.

ماده ۴- کارگزاری ها مکلفند به صورت شش ماه یکبار، گزارشی از آخرین وضعیت تحقق و عملیاتی شدن پروژه هایی که توسط ایشان به متقاضیان سرمایه گذاری خارجی پیشنهاد گردیده را به تفکیک هر پروژه به سازمان ارائه و در صورت عدم تحقق سرمایه گذاری، دلایل آن و گزارش تحلیلی خود در این خصوص را به سازمان (رتبه های ۱ و ۲) و مرکز خدمات (رتبه ۳) ارائه نمایند.

ماده ۵- کارگزاریها مکلفند اجرای خدمات موضوع ماده ۳ را با هماهنگی سازمان (تمام رتبه ها) و مرکز خدمات

(رتبه‌های ۲ و ۳) انجام داده و امور محول شده از سوی آنها را متناسب با توان و ظرفیت خود به انجام برسانند.

تبصره- در صورتیکه امور محول شده واجد بار مالی برای کارگزاری باشد، کارگزاری مکلف به اجرای آن نیست اما اجرای آن در ارزیابی عملکرد کارگزاری و فرآیند ارتقاء آن اثرگذار خواهد بود.

ماده ۶- کارگزاری مکلف است فعالیتهای خود را با رعایت قانون تشویق و آیین‌نامه اجرایی آن، دستورات ابلاغ شده توسط رییس سازمان، مصوبات هیأت سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده ۶ قانون تشویق و سایر قوانین و مقررات مربوط را انجام دهد.

بخش سوم) ایجاد و رتبه‌بندی کارگزاریها

ماده ۷- شرکت متقاضی اخذ مجوز فعالیت کارگزاری باید واجد شرایط ذیل باشد:

۱- کارگزاری در قالب شرکت سهامی ثبت شده و اساسنامه آن منطبق با مفاد این دستورالعمل و شیوه‌نامه تنظیم و ثبت شده باشد.

۲- سهامداران و ذینفعان شرکت شامل اشخاص حقوقی بخشهای دولتی و عمومی نباشد.

۳- شرکت واجد حداقل سرمایه نقدی تأمین و ثبت شده نزد مرجع ثبت شرکتها بر اساس مفاد این دستورالعمل باشد.

۴- حسابرس و بازرس قانونی کارگزاری عضو معتبر جامعه حسابداران رسمی ایران باشد.

۵- شرکت و مدیران و سهامداران آن واجد سایر شرایط مندرج در این دستورالعمل و شیوه‌نامه باشند.

تبصره ۱- کارکنان شاغل در سازمان نمی‌توانند در کارگزاریها سمت، سهم یا فعالیت داشته باشند. همکاریها و تعاملات صورت گرفته در چارچوب وظایف محوله با اطلاع و تأیید سازمان (رییس کل یا یکی از مدیران کل دفاتر تخصصی)، بلامانع است.

تبصره ۲- در صورتی که کارگزاری و مدیران آن هریک از شرایط مندرج در این دستورالعمل یا شیوه‌نامه را از دست بدهند یا مستنداتی به دست آید مبنی بر اینکه از ابتدا شرایط مذکور را نداشته‌اند، لازم است ظرف مدت حداکثر یک‌ماه از بروز شرایط جدید یا احراز فقدان شرایط و امتیاز، نسبت به رفع آن موارد اقدام و گزارش آن را به سازمان ارائه نمایند، در غیر این صورت،

براساس فرآیند تعریف شده در شیوه‌نامه به موضوع رسیدگی و نسبت به تعلیق فعالیت کارگزاری برای مدت سه ماه و در صورت عدم رفع مشکل، نسبت به ابطال مجوز کارگزاری اقدام می‌گردد.

تبصره ۳- هرگونه نقل و انتقال سهام یا تغییر در مدیریت شرکت، صرفاً منوط به رعایت ضوابط مندرج در اساسنامه و با رعایت مفاد این دستورالعمل و شیوه‌نامه می‌باشد و در صورت انتقال قهری، در صورتی که برخورداری منتقل‌الیهیم از ضوابط مندرج در این ماده ظرف مهلت شش ماه از طریق ارائه مستندات به دفتر سرمایه‌گذاری خارجی، با نظر رییس سازمان احراز نشود یا انتقال منجر به از دست دادن الزامات مندرج در این دستورالعمل گردد، مطابق تبصره (۲) این ماده اقدام می‌گردد.

ماده ۸- مدت اعتبار مجوز تأسیس، شش ماه از تاریخ صدور و با قابلیت حداکثر دو بار تمدید توسط سازمان و مدت اعتبار مجوز فعالیت، دو سال از تاریخ صدور است که به درخواست متقاضی و بر اساس ضوابط مندرج در این دستورالعمل و شیوه‌نامه برای دوره‌های دوساله قابل تمدید می‌باشد.

ماده ۹- کارگزاری‌ها در سه رتبه تشکیل می‌گردند که رتبه یک واجد بیشترین اعتبار و صلاحیت و رتبه سه واجد کمترین آن می‌باشد. جزئیات مربوط به دامنه اختیارات و الزامات اخذ رتبه و فعالیت کارگزاری در شیوه‌نامه تعیین می‌گردد.

بخش چهارم) نظارت بر عملکرد کارگزاریها

ماده ۱۰- سازمان می‌تواند به صورت مستقیم یا با همکاری مراکز خدمات در هر زمان روند اجرایی و اقدامات کارگزاری‌ها را مورد نظارت قرار دهد.

تبصره- کارگزاری مکلف است، تمام ملزومات انجام نظارت و مستندات اقدامات خود را بر اساس ساز و کار تعریف شده در شیوه‌نامه و همچنین حسب مورد به درخواست سازمان، در اختیار سازمان یا مرکز خدمات قرار دهد.

ماده ۱۱- در صورت احراز تخلف کارگزاری از قوانین، مقررات و ضوابط جاری کشور اعم از قانون، قانون تشویق و آیین‌نامه اجرایی آن، این دستورالعمل و تکالیف ابلاغ شده در قالب مصوبات شورا و هیأت سرمایه‌گذاری خارجی و نیز در صورت وجود شکایت‌های متعدد یا هر قرینه دیگری که نشان از عملکرد خلاف یا غیرحرفه‌ای کارگزاری داشته باشد، رییس سازمان بر اساس گزارش دریافت شده و متناسب با نوع، تکرار، تعدد و شدت تخلف تصمیمات ذیل را اتخاذ می‌کند:

۱- احضار مدیرعامل و اخذ توضیح از کارگزاری

۲- تذکر کتبی به کارگزاری

۳- اخطار کتبی به کارگزاری و درج در سوابق

۴- اخطار کتبی به کارگزاری و درج در سوابق با اطلاع رسانی در تارنمای اینترنتی سازمان و سامانه جامع اطلاعات سرمایه گذاری کشور

۵- سلب صلاحیت مدیران و اعضای هیأت مدیره کارگزاری

۶- تنزل رتبه کارگزاری

۷- تعلیق مجوز کارگزاری بین شش ماه تا یک سال

۸- ابطال مجوز کارگزاری

تبصره ۵- احراز و برخورد با تخلفات کارگزاری بر اساس مفاد این دستورالعمل و شیوه نامه نافی مسئولیت کارگزاری در برابر سایر اشخاص و مانع از پاسخگویی حقوقی و کیفری کارگزاری در مراجع قضایی نخواهد بود.

ماده ۱۲- مجوز فعالیت کارگزاری در موارد زیر با تصمیم رییس سازمان ابطال می شود.

۱- به درخواست کارگزاری

۲- در صورت عدم رفع تعلیق موضوع تبصره های (۲) و (۳) ماده (۷) و بند (۸) ماده (۱۱) این دستورالعمل

۳- در صورتیکه کارگزاری تا یک سال پس از صدور مجوز فعالیت، اقدام به فعالیت ننماید.

۴- در صورتیکه کارگزاری حداکثر یک ماه قبل از اتمام اعتبار مجوز، نسبت به تمدید آن اقدام ننماید.

۵- انحلال شرکت

۶- ورشکستگی شرکت بر اساس رأی قطعی مرجع قضائی.

تبصره ۵- در صورت ابطال یا تعلیق مجوز فعالیت کارگزاری، حسب مورد، مدیرعامل یا مدیر تصفیه شرکت مکلف است ساز و کار انتقال قراردادها به دیگر کارگزاری های معتبر موجود (متناسب با رتبه کارگزاری) و با نظارت سازمان بدون تحمیل هزینه اضافی به متقاضی را فراهم نماید.

بخش پنجم) سایر الزامات و ضوابط عمومی

ماده ۱۳- سازمان می‌تواند در صورتیکه تعداد کارگزاریهای دارای مجوز به حداقل ۲۰ کارگزاری برسد، اقدامات لازم برای تصویب دستورالعمل تأسیس «انجمن کارگزاری‌های جذب سرمایه-گذاری ایران» را به عنوان تشکل صنفی این کارگزاری‌ها انجام دهد.

تبصره ۱- انجمن، به عنوان همکار سازمان و آژانس تشویق سرمایه‌گذاری خصوصی ایران با هماهنگی سازمان عمل می‌نماید و سازمان می‌تواند آن را به نهادها، سازمان‌ها و مجامع داخلی و بین‌المللی از جمله مجمع جهانی آژانس‌های تشویق سرمایه‌گذاری (وایپا) معرفی نماید.

تبصره ۲- الزامات تأسیس و ساز و کارهای عضویت، تصمیم‌گیری و اقدام، نظارت بر عملکرد و سایر ضوابط حاکم بر انجمن، همزمان با تحقق نصاب مندرج در این ماده و اتخاذ تصمیم در سازمان مبنی بر تشکیل انجمن، با پیشنهاد سازمان در شورا تصویب و توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌گردد.

ماده ۱۴- جدول نرخ حق‌الزحمه خدمات کارگزاریها در دی ماه هر سال توسط رئیس سازمان به شورا پیشنهاد و پس از تصویب در شورا تا پیش از پایان سال توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌گردد.

تبصره- در اولین سال اجرای این دستورالعمل، جدول موصوف ظرف مهلت سه ماه از تاریخ تصویب این دستورالعمل توسط سازمان تهیه و پس از طی تشریفات مندرج در این ماده ابلاغ می‌گردد.

ماده ۱۵- با همکاری سازمان و مرجع ثبت شرکتها، ساز و کاری اتخاذ می‌گردد تا موضوع فعالیت «تأسیس کارگزاری و انجام کلیه خدمات مربوط به تشویق، تسهیل و جذب سرمایه‌گذاری خارجی و تأمین مالی خارجی» به گزینه‌های مندرج در درگاه اینترنتی ثبت شرکتها اضافه گردد. ثبت این فعالیت منوط به بارگذاری مجوز تأسیس، رعایت ضوابط مندرج در ماده (۷) این دستورالعمل و مفاد شیوه‌نامه موضوع ماده (۳) این دستورالعمل و ثبت سایر صورتجلسه‌ها نظیر تغییر مدیران، تغییرات سهامداران و تغییر آدرس، با رعایت ضوابط مندرج در این دستورالعمل و شیوه‌نامه مذکور، می‌باشد.

شیوه‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت و نظارت بر عملکرد آژانس‌های جذب سرمایه گذاری خارجی (مصوب ۱۴۰۴/۰۹/۰۴)

فصل نخست: تعاریف و کلیات:

ماده ۱- اصطلاحات و واژه های تعریف شده در ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی و آیین نامه اجرایی آن، ماده (۱) قانون تأمین مالی و زیرساخت ها (قانون) و ماده (۱) «دستورالعمل تأسیس و فعالیت کارگزاری (آژانس) های جذب سرمایه گذاری» (دستورالعمل) به همان معانی در این دستورالعمل به کار می رود. اصطلاحات و واژگان ذیل در معانی مشروح به کار می روند:

(۱) هیأت تشخیص: هیأت مرکب از اشخاص ذیل که وظایف مندرج در ماده (۳) را انجام می دهد: معاون سازمان (رئیس هیأت تشخیص)؛ مدیرکل سرمایه گذاری خارجی (نایب رئیس و دبیر هیأت تشخیص)؛ نماینده اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران؛ ۲ نفر اشخاص خبره و صاحب نظر به تشخیص و انتخاب رئیس سازمان و نماینده مرکز حراست وزارت امور اقتصادی و دارایی (عضو ناظر).

(۲) دبیرخانه: دفتر سرمایه گذاری خارجی سازمان.

(۳) آژانس: آژانس (کارگزاری) جذب سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (۳۰) قانون.

ماده ۲- وظایف هیأت تشخیص عبارتند از:

- بررسی گزارشات و درخواست های واصله از دبیرخانه در خصوص درخواست های صدور، تمدید، تذکر، تعلیق یا لغو مجوز تأسیس یا فعالیت آژانس ها و ارائه نظر به رئیس سازمان
 - بررسی و تصمیم گیری در خصوص پیشنهاد دبیرخانه برای نرخ حق الزحمه آژانس ها و ارائه به رئیس سازمان به منظور تأیید و ارسال به شورا جهت تصویب
 - بررسی پیشنهادهای اصلاحی و گزارشات دریافتی از دبیرخانه و ارائه نظر به رئیس سازمان
- تبصره- جلسات هیأت تشخیص حداقل یک بار در ماه برگزار می گردد که با حضور اکثریت مطلق (نصف به اضافه یک) اعضا رسمیت می یابد و حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی ذی ربط یا اشخاص مرتبط (بدون حق رأی) در جلسات امکان پذیر است.**

ماده ۳- دبیرخانه وظیفه دارد علاوه بر انجام امور دبیرخانه ای هیأت تشخیص و انجام کلیه امور مربوط به پذیرش و ارزیابی درخواست‌های مرتبط با آژانس ها و نظارت بر عملکرد آنها، گزارشهای مربوطه را برای بررسی هیأت تشخیص، تدوین و ارائه نماید.

تبصره- دبیرخانه می‌تواند در انجام وظایف خود، سایر ابزارهای موجود نظیر استعلام، بازدید، جلسه و استفاده از ظرفیت مراکز خدمات سرمایه‌گذاری استان‌ها را به کار گیرد.

فصل دوم: ضوابط تأسیس و فعالیت آژانس:

ماده ۴- درخواست های صدور «مجوز تأسیس» و صدور و تمدید «مجوز فعالیت» آژانس پس از دریافت و انجام بررسی‌های لازم توسط دبیرخانه، در هیأت تشخیص بررسی و با درج نظر هیأت به منظور اتخاذ تصمیم نهایی به رئیس سازمان ارائه می‌گردد.

تبصره ۱- اعتبار مجوز تأسیس، شش ماه از تاریخ صدور است (با قابلیت حداکثر دو بار تمدید توسط دبیرخانه) و در صورت عدم ارائه درخواست صدور مجوز فعالیت در این مدت، مجوز تأسیس صادره توسط هیأت تشخیص ابطال و توسط دبیرخانه به شرکت متقاضی اعلام می‌گردد.

تبصره ۲- اعتبار مجوز فعالیت دو سال از تاریخ صدور است که با ارائه درخواست تمدید، حداکثر یک ماه پیش از پایان دوره، با طی فرایند مندرج در این ماده و بر اساس ارزیابی گزارشات و نظارت صورت گرفته که توسط دبیرخانه ارائه می‌شود، با نظر هیأت تشخیص تمدید می‌گردد.

ماده ۵- متقاضیان مکلفند اطلاعات و مستندات به شرح ذیل را برای احراز شرایط دریافت مجوز تأسیس ارائه نمایند:

- اساسنامه شرکت به همراه اطلاعات ثبتی، اقامتگاه، ترکیب سهامداران، سوابق فعالیت
 - اطلاعات مدیران و مستندات احراز شرایط عمومی و اختصاصی
 - طرح کسب و کار مشتمل بر ظرفیت ها و ابتکارات قابل ارائه، بازارهای هدف ظرفیت‌سنجی شده، برنامه عملیاتی، مناطق جغرافیایی و حوزه‌های تخصصی هدف گذاری شده برای فعالیت
- ماده ۶-** مدیرعامل و اعضای هیأت مدیره آژانس در حال تأسیس می‌بایست از شرایط ذیل برخوردار باشند:

الف- شرایط عمومی:

- ۱- نداشتن سابقه محکومیت کیفری مؤثر در جرایم مالی از جمله ارتشاء، اختلاس، کلاهبرداری، جعل، خیانت در امانت، پولشویی و سابقه ورشکستگی به تقلب

- ۲- عدم وجود بدهی قطعی شده معوق مالیاتی و بدهی قطعی شده معوق تأمین اجتماعی
- ۳- عدم وجود بدهی غیرجاری به بانک ها، موسسات اعتباری غیربانکی و سایر بنگاه های واسطه پولی اعم از دولتی و غیردولتی و چک برگشتی رفع سوء اثر نشده در شبکه بانکی کشور
- ۴- عدم سابقه سلب صلاحیت بر اساس ماده (۱۱) دستورالعمل

ب- شرایط اختصاصی:

- ۱- مدارک تحصیلی و سوابق علمی مورد قبول متناسب با وظایف و اختیارات آژانس در راستای طرح کسب و کار ارائه شده و با رعایت تبصره ماده (۳۰) قانون
- ۲- سوابق کاری قابل قبول در حوزه های مرتبط با جذب سرمایه گذاری و تأمین مالی پروژه در سطوح داخلی و بین المللی از منابع غیردولتی با اولویت جذب سرمایه گذاری در پروژه های بخش خصوصی

- ۳- تسلط و مجهز بودن به زبان های خارجی و امکان برقراری ارتباط و مذاکره بین المللی
- ۴- گذراندن دوره تخصصی «ایجاد و مدیریت آژانس جذب سرمایه گذاری خارجی» و اخذ مدرک معتبر از سازمان

- ۵- توان تأمین حداقل سرمایه اولیه و الزامات مورد نیاز مطابق ماده (۷) این شیوه نامه.
- تبصره ۱-** آژانس مکلف است حداقل سه ماه پیش از پایان دوره مسئولیت مدیران، درخواست خود را برای بررسی شرایط مدیران جدید از نظر رعایت مفاد این ماده به دبیرخانه ارائه نماید.
- تبصره ۲-** در صورتی که سهامداران آژانس، اشخاص حقوقی باشند، مدیران و نمایندگان معرفی شده به عنوان نماینده شخص حقوقی عضو هیأت مدیره باید واجد شرایط مندرج در این دستورالعمل باشند.

- تبصره ۳-** آژانس موظف است کلیه صورتجلسات مربوط به تغییرات در شرکت را حداکثر هفت روز پس از انتشار در روزنامه رسمی به صورت مکتوب به دبیرخانه ارائه نماید.
- ماده ۷-** بعد از دریافت مجوز تأسیس (در زمان اعتبار)، شرکت متقاضی ضمن برخورداری از شرایط مندرج در ماده (۷) دستورالعمل، با تأمین الزامات ذیل، درخواست صدور مجوز فعالیت را به همراه مستندات مربوط به تأمین الزامات خواسته شده، ارائه می نماید:

- ۱-۷- تأمین و ثبت حداقل ۲۰۰ میلیارد ریال سرمایه نقدی شرکت نزد مرجع ثبت شرکتها
- ۲-۷- اختصاص دفتر اداری مناسب در محل قابل قبول متناسب با دامنه فعالیتها

۷-۳- بر خورداری از توان تولید محتوا به زبان های خارجی با اولویت زبان انگلیسی، عربی و چینی

۷-۴- توانایی تدوین و تحلیل مطالعات امکان سنجی پروژه ها

۷-۵- متناسب سازی اساسنامه با اعمال موارد ذیل:

۷-۵-۱- موضوع فعالیت صرفاً «انجام کلیه خدمات مربوط به تشویق، تسهیل و جذب سرمایه گذاری خارجی و تأمین مالی خارجی» و موضوعات مرتبط با فعالیت های مندرج در ماده (۳) دستورالعمل باشد.

۷-۵-۲- در اساسنامه تصریح شده باشد: «تغییر مدیرعامل و هر یک از اعضای هیأت مدیره، منوط به برخورداری مدیر جدید از تمام ضوابط مندرج در دستورالعمل موضوع ماده (۳۰) قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت ها و شیوه نامه موضوع ماده (۲) آن با تأیید از سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران می باشد».

۷-۵-۳- در اساسنامه تصریح شده باشد: «هر گونه انتقال سهام منوط به ارائه درخواست و تأیید سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران مطابق دستورالعمل موضوع ماده (۳۰) قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت ها و شیوه نامه موضوع ماده (۲) آن می باشد».

۷-۵-۴- در اساسنامه تصریح شده باشد: «مدت اعتبار شرکت، تا زمان اعتبار مجوز فعالیت آژانس جذب سرمایه گذاری خارجی و تمدید آن بر اساس مفاد دستورالعمل موضوع ماده (۳۰) قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت ها و شیوه نامه موضوع ماده (۲) آن می باشد. در صورتی که موسسین تا حداکثر شش ماه پس از پایان مدت اعتبار مجوز تأسیس موفق به اخذ مجوز فعالیت نشوند یا تا یک سال پس از اخذ مجوز فعالیت، آژانس با رعایت کلیه استانداردهای مربوطه شروع فعالیت ننماید یا به هر یک از دلایل مندرج در دستورالعمل یاد شده با لغو و ابطال مجوز مراجعه گردد، شرکت پس از طی تشریفات قانونی منحل می گردد».

تبصره ۱- در صورتی که آژانس با اصلاح اساسنامه شرکت موجود تشکیل گردد، لازم است موضوع فعالیت مندرج در اساسنامه پیشین و حوزه عملیاتی شرکت در پیش از اصلاح هم مرتبط با موضوع فعالیت آژانس باشد.

تبصره ۲- عدد سرمایه ثبتی مورد نیاز مندرج در این شیوه نامه، بر مبنای سال پایه ۱۴۰۴ بوده و بر مبنای نرخ تورم سالانه اعلامی توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به صورت سالانه تعدیل می گردد.

تبصره ۳- در صورتی که سرمایه نقدی شرکت به میزان کمتر از نصف حداقل تعیین شده در این شیوه نامه برسد، شرکت مکلف است ظرف مهلت یک سال نسبت به تکمیل و ترمیم سرمایه نقدی اقدام نماید. در صورت عدم اقدام در مهلت زمانی مذکور، مطابق تبصره (۲) ماده (۷) دستورالعمل اقدام خواهد شد.

تبصره ۴- در صورت ابطال مجوز آژانس، سازمان مکلف است مراتب را به اطلاع مرجع ثبت شرکت‌ها برساند.

تبصره ۵- آژانس می‌تواند با تأیید سازمان نسبت به تأسیس شعب در داخل یا خارج از کشور، با برخورداری از شرایط اجرایی و امکانات مادی مندرج در این شیوه نامه اقدام نماید. مسئولیت پاسخگویی فعالیت‌ها، عملکرد و یا تخلفات شعب آژانس، به صورت تضامنی بر عهده مسئول شعبه و دفتر مرکزی آژانس است.

تبصره ۶- مجوزهای تأسیس و فعالیت آژانس قابل انتقال به غیر نیست.

ماده ۸- مدیرعامل، مدیران اجرایی و سرمایه انسانی شاغل در آژانس‌ها، حسب نیاز، به تشخیص سازمان موظفند سالانه در دوره‌های آموزشی که مورد تأیید سازمان برگزار می‌شود، شرکت نمایند.

ماده ۹- آژانس مکلف است صورت‌های مالی سالانه خود که به تأیید موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی رسیده است را به سازمان ارائه نماید.

ماده ۱۰- آژانسها مکلفند در راستای مفاد طرح کسب و کار خود، خدمات و اقدامات ذیل را انجام نمایند:

- ایجاد پایگاه اینترنتی فعال به حداقل سه زبان فارسی، انگلیسی و عربی
- تولید و انتشار محتوا و فعالیت ترویجی با هدف تصویرسازی و معرفی ظرفیت‌های اقتصادی کشور به عنوان مقصد متناسب سرمایه‌گذاری
- کلیه خدمات مربوط به پیش، حین و پس از سرمایه‌گذاری از جمله ارائه مشاوره، تکمیل فرم‌ها و پیگیری امور جاری مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی و معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری به متقاضیان سرمایه‌گذاری.

تصویب نامه هیئت وزیران درباره ورود شمش طلا به عنوان سرمایه خارجی

(مصوب ۱۴۰۴/۰۶/۳۰ هیئت وزیران)

هیئت وزیران در جلسه ۱۴۰۴/۰۶/۳۰ به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و به استناد بند (و) ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ و اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

۱- در تصویب نامه شماره ۱۶۷۰۱۰/ت ۶۰۲۴۲ هـ مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۱۲، عبارت «فلزات گران بها (طلا، نقره و پلاتین) در بند (۱) و عبارت «فلزات گران بها» در بند (۳) به واژه «طلا» اصلاح می شوند.

۲- ورود طلا به صورت شمش استاندارد حداکثر به میزان مندرج در مجوز سرمایه گذاری خارجی (موضوع ماده (۶) اصلاحی قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۶) با اظهار، بدون ثبت سفارش با انجام تشریفات گمرکی از جمله تعیین ارزش آماری طلا بر اساس منابع معتبر بین المللی و صدور پروانه قطعی گمرکی امکان پذیر می باشد.

تبصره- گمرک جمهوری اسلامی ایران باید مستندات مربوط به ترخیص و ارزش طلای وارده از محل سرمایه گذاری خارجی را به سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارائه نماید.

۳- طلای وارده باید در بستر مرکز مبادله ارز و طلای ایران/ بورس کالا، تحویل، عرضه و به فروش برسد و مرکز مبادله ارز و طلای ایران/ بورس کالا:

الف- باید بر اساس مجوز صادره توسط سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران معادل ریالی طلای فروش رفته را به حساب بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر یا صاحب طرح موضوع سرمایه گذاری واریز نماید.

ب- باید نام فروشنده (سرمایه گذار یا شرکت سرمایه پذیر)، میزان طلای مبادله شده و عیار آن از محل مجوز سرمایه گذاری، تاریخ فروش و معادل ریالی طلای مبادله شده و اطلاعات دریافت کننده معادل ریالی را مستقیماً به سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران گواهی نماید. سازمان یاد شده پس از دریافت گواهی یاد شده، ارزش طلای وارده را به میزانی که گمرک جمهوری اسلامی ایران اعلام نموده است، به عنوان سرمایه خارجی ثبت می نماید.

۴- تأمین و انتقال ارز بابت سود و تمامی عواید حاصل از سرمایه‌گذاری در کشور صرفاً پس از گذشت حداقل یکسال از تاریخ به کارگیری سرمایه وارده با تصویب هیئت سرمایه‌گذاری خارجی و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی با رعایت ماده (۱۲) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ به یک یا ترکیبی از روش‌های مندرج در ماده (۱۷) قانون یادشده امکانپذیر است.

تبصره ۱- تأمین و انتقال ارز بابت اصل، سود و تمامی عواید حاصل از سرمایه‌گذاری در مورد آن دسته از سرمایه‌گذاران خارجی که در مجوز سرمایه‌گذاری آنها سرمایه خارجی به صورت نقد و یا شمش طلا درج شده است در مواردی که شمش طلا با تأیید سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران از تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۱۲ تا زمان ابلاغ این تصویب‌نامه وارد شده لیکن در بستری غیر از بستر مرکز مبادله ارز و طلای ایران/ بورس کالا موضوع بند (۳) این تصویب‌نامه به فروش رسیده است نیز در چهارچوب مفاد این بند امکان‌پذیر است. در این موارد، سازمان یادشده با هماهنگی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، با دریافت مستندات مربوط به ترخیص و ارزش طلای وارده، گواهی فروش و اسناد واریز معادل ریالی آن به حساب بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر یا صاحب طرح موضوع سرمایه‌گذاری، ارزش طلای وارده را به میزانی که گمرک جمهوری اسلامی ایران اعلام نموده است، به عنوان سرمایه خارجی ثبت و سایر اقدامات براساس سازوکار مندرج در بند (۳) این تصویب‌نامه صورت می‌پذیرد.

تبصره ۲- درخصوص شمش‌های طلا که بعد از تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ به کشور وارد شده است اما تا زمان ابلاغ این تصویب‌نامه به ریال تبدیل نشده‌اند، عرضه، فروش، گواهی، ثبت و سایر اقدامات بر اساس سازوکار مندرج در بند (۳) این تصویب‌نامه صورت می‌پذیرد.

تبصره ۳- خروج اصل سرمایه خارجی که به صورت شمش طلای استاندارد وارد و در دفاتر سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران ثبت شده است حداکثر به میزان وزن و عیار در چهارچوب ماده (۱۷) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ پس از تصویب در هیئت سرمایه‌گذاری خارجی در چهارچوب مجوز سرمایه‌گذاری امکان‌پذیر است.

تبصره ۴- خروج اصل سرمایه خارجی (شمش طلا) از طریق همان بستری که عرضه شده، امکان‌پذیر است.

۵- رعایت سایر ضوابط مندرج در قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ با

اصلاحات بعدی و آیین‌نامه اجرایی قانون یادشده موضوع تصویب ۳۲۵۵۶/ت ۲۷۰۳۲ هـ مورخ ۱۳۸۱/۰۷/۲۳ و اصلاحات بعدی آن الزامی است.

بخشنامه موضوع تفویض اختیار در خصوص صدور مجوز اقامت پنج ساله

سرمایه‌گذاری خارجی به مراکز خدمات سرمایه‌گذاری استان‌ها

مصوب ۱۴۰۴/۰۹/۲۶

در راستای رویکرد دولت چهاردهم مبتنی بر افزایش اختیارات استانداران و با هدف تسهیل خدمات‌رسانی به سرمایه‌گذاران خارجی به عنوان یکی از برنامه‌های مهم وزارت امور اقتصادی و دارایی به ویژه در سال «سرمایه‌گذاری برای تولید» و در اجرای تصویب‌نامه شماره ۹۹۴۸۶/ت ۶۴۳۳۸ هـ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۶ هیأت وزیران و همچنین بر مبنای ارزیابی تجربیات عملیاتی حاصل از اجرای آزمایشی در چند استان، بدین وسیله اختیار مندرج در بند (ج) ماده (۳۵) آیین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی و ماده (۱۰) آیین‌نامه موضوع بند (الف) ماده (۲۹) قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها با رعایت کلیه قوانین و مقررات ناظر بر آن و در چهارچوب الزامات ذیل از روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۱ به مراکز خدمات سرمایه‌گذاری استانها تفویض می‌گردد:

- **درخواست صدور اقامت با درج مهر ماده (۳۵) توسط مدیر کل امور اقتصادی و دارایی استان**
(نایب رئیس مرکز خدمات سرمایه‌گذاری استان) به پلیس مهاجرت و گذرنامه فراجا (با مرجع تعیین شده از سوی وزارت کشور) ارائه می‌گردد.
- **صدور پروانه اقامت و تعیین طول مدت آن متناسب با دستورالعمل موضوع ماده (۱۳)**
آیین‌نامه اجرایی بند (الف) ماده (۲۹) قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها (ابلاغ شماره ۸۰/۱۷۵۱۲۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی) و اصلاحات بعدی آن و در چهارچوب سیاست‌های وزارت کشور و وزارت امور خارجه صورت پذیرد.
- **به منظور امکان اجرای دقیق ضوابط قانونی موجود، ضرورت دارد هر استان نسبت به تکمیل بانک اطلاعاتی جامع از اطلاعات سرمایه‌گذاران خارجی و ثبت سرمایه‌های وارده آن‌ها اقدام نماید.** همچنین تمديد اقامت منوط به فعال بودن پروژه موضوع سرمایه‌گذاری است که لازم است از طریق ابزارهای مختلف نظارتی به صورت مستمر، پیگیری شود.

- نایب رئیسان مراکز خدمات سرمایه گذاری استان ها مکلفند گزارش اجرای این تفویض نامه، مشتمل بر فهرست افراد و مدت اقامت ارائه شده به هر کدام و پروژه موضوع اقامت را به صورت ماهانه به این سازمان ارائه نمایند.
- صدور اقامت صرفاً در استان های محل اجرای پروژه یا محل استقرار دفتر مرکزی شرکت صورت می پذیرد.

همدان پایتخت تاریخ و تمدن

تهیه شده در:
معاونت اقتصادی اداره کل امور اقتصادی و دارایی استان همدان